

ಅಪರಂಜಿ

ಫೆಬ್ರವರಿ 2005

ತೆಳೆನಗೆಯ ಕಾಕಂಜಿ

ಪ್ರಕಾಶ್

ಶಿವಕುಮಾರ್

ಶ್ಯಾಮಲ ರವಿಶಂಕರ್

ಕುಮುದಾ ಪುರುಷೋತ್ತಮ್

ಮಣಿ

ಓಂ ಪ್ರಕಾಶ್

ಜಯಾ ಯಾಜಿ ಶಿರಾಲಿ

ಅನಂದ

ದ ನಂ ಆ

ಬಾಗೂರು ಚಂದ್ರು

ಗುರು

ಗೋಪಾಲಿ

ವಾಣೀ ಸುರೇಶ್

ಮಾಲಾ

ಬಿಡಿ ಪ್ರತಿ: ರೂ. 10.00

With Best Compliments from:

SVR Agencies

No. 2, 3rd Cross, Kalasipalyam,
New Extention
Bangalore - 560 002.

Grams : Equipments : Tel : 2222301
Fax : 080-2224497

Distributors For : ASPEE Sprayers and
Dusters for Agriculture
And Horticulture.

CONSIGNMENT : M/S DSM
ENGINEERING
AGENTS FOR PLASTICS (INDIA)
PVT. LTD.

Thermoplastic Ployster
Granules (CENKITE)
Polyamide Granules
(CENKALON)

ಗೌರವ ಸಲಹೆಗಾರರು:	ಚಂದಾ ವಿವರ:
ಶ್ರೀ ಅ.ರಾ.ಸೇ.	ಬಿಡಿ ಪ್ರತಿ: ರೂ. 10.00
ಶ್ರೀ ಶೇಷಗಿರಿ	ವಾರ್ಷಿಕ ಚಂದಾ ರೂ. 100
ಸಂಪಾದಕ:	ಹತ್ತು ವರ್ಷದ ಚಂದಾ ರೂ. 750
ಶಿವಕುಮಾರ್	Ph: 23345259
ಉಪ ಸಂಪಾದಕ:	email: aparanji@hotmail.com
ಬೇಲೂರು ರಾಮಮೂರ್ತಿ	website: aparanjimag.com
ವಿಳಾಸ: ಕೊರವಂಜಿ ಅಪರಂಜಿ ಟ್ರಸ್ಟ್, 36, 6ನೇ ಮುಖ್ಯರಸ್ತೆ, ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಂ, ಬೆಂಗಳೂರು - 560 003 (ಕೆಲಸದ ವೇಳೆ: ಬೆಳಿಗ್ಗೆ 8 ರಿಂದ 10 ಗಂಟೆಯವರೆಗೆ)	

ಈ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ

ಸಂಪುಟ 22	ಫೆಬ್ರವರಿ - 2005	ಸಂಚಿಕೆ - 5
ಅಪರಂಜಿ ಕಿಡಿ	ಪ್ರಕಾಶ್	2
ನಮ್ಮ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ	ಶಿವಕುಮಾರ್	4
ಬೋರ್ಡು ತಂದ ಆನಂದ	ಶ್ಯಾಮಲ ರವಿಶಂಕರ್	10
ಪಾಪಿ ಸಮುದ್ರ ಹೊಕ್ಕಿದ್ದು	ಕುಮುದಾ ಪುರುಷೋತ್ತಮ್	13
ತರಲಾಪುರದ ರಾಜ್ಯೋತ್ಸವ	ಮಣಿ	17
ಹೆಸರಿನಲ್ಲೇನಿದೆ?	ಓಂ ಪ್ರಕಾಶ್	21
ಚೀಟಿ ಪಟಾಕಿ	ಜಯಾ ಯಾಜಿ ಶಿರಾಲಿ	23
4ನೆಯ ನಾತಿ ಚರಾಮಿ	ಆನಂದ	25
ತುಂತುರು	ದ ನಂ ಆ	27
ಮೊದಲ ನಗೆ ಹಬ್ಬ	ಬಾಗೂರು ಚಂದ್ರು	29
ಕಣ್ಣೀರು ಮತ್ತು ಕೋರ್ಟು...	ಗುರು	33
ಸಬ್ಬರೊಬ್ಬರ ಆತ್ಮೀಯ	ಗೋಪಾಲಿ	35
ಒಂದು ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ	ವಾಣೀ ಸುರೇಶ್	37
ಮನೆ ಹೆಸರಿನೋಪಾಖ್ಯಾನ	ಮಾಲಾ	39

○ ಪ್ರಕಾಶ್

ಸುನಾಮಿಯ ಅಬ್ಬರದಿಂದ, ಅಪರಂಜಿ ಬೆಚ್ಚಿ ನೊಂದು, ಕಣ್ಣೀರಿಟ್ಟಳಂತೆ!!

★★★

ಅಂತರ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ವಿಮಾನ ನಿಲ್ದಾಣ; ಜನವರಿ 24 ರಂದು ಒಪ್ಪಂದಕ್ಕೆ ಸಹಿ

- ಸುದ್ದಿ

ಸುದ್ದಿ ಕೇಳಿ ಆಮೆಗಳೆಲ್ಲ ಓಡಲು ಶುರು ಮಾಡಿದವಂತೆ!!

★★★

‘ಪಿಚ್ ಎಂತಾದರು ಇರಲಿ, ಆಡುವುದನ್ನು ಕಲಿ’

- ಕಿರ್ಮಾನಿ

ಕುವೆಂಪು ಸಂತಸದಿಂದ ನಲಿದರಂತೆ!

★★★

ಮುಷರಫ್ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಪಾಕಿಸ್ತಾನ್ ಮಹಿಳೆ ಪ್ರಗತಿ

- ಸುದ್ದಿ

ಆ ಮಹಿಳೆಗೆ ಪಾಪ ಏನು ಶಿಕ್ಷೆ ಕಾದಿದೆಯೋ?

★★★

‘ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರವೂ ಕನ್ನಡ ನಾಡೇ’

- ಹೇಳಿಕೆ

ಹೇಳಿಕೆ ಕೇಳಿ ಎಸ್.ಎಂ. ಕೃಷ್ಣ ಬೆದರಿದರಂತೆ!!

★★★

ಜೆ.ಡಿ.ಎಸ್. ರಾಜಕೀಯ ಪಕ್ಷವೇ ಅಲ್ಲ

- ಹೇಳಿಕೆ

ಪಕ್ಷ-ಪಾತ ಎಂದರೆ ಇದೇ ಇರಬೇಕು!

ಚಿತ್ರಕಲಾ ಪರಿಷತ್ ಚುನಾವಣೆ ತನಿಖೆಗೆ ಆದೇಶ

- ಸುದ್ದಿ

ಸತ್ಯದ ಬಣ್ಣಗಳು ಮೂರಬರಲಿ ಎಂದು ಅಪರಂಜಿ ಅರಿಸುತ್ತಾಳೆ!

ಛೇ ! ನಾವಿಬ್ಬರೂ ಮಾತು ಬಿಡದೇ ಇದ್ದಿದ್ದೆ ದಿವನಾಗಿ ಜಗಜಾನಾದ್ರೂ ಕಾಯಬೋದಿತ್ತು.

ನಮ್ಮ ನಮ್ಮ

“ಅಂದು ಬೆಳಗ್ಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಚುರುಗುಟ್ಟಿಸುವ ಬಿಸಿಲೇ ಇತ್ತು. ನಮ್ಮ ಹೋಟೆಲಿನ ಮೂರನೆಯ ಮಹಡಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ರೂಮಿನಲ್ಲಿ ನಾನಿದ್ದೆ. ಸಮುದ್ರಕ್ಕೆ ಇದಿರಾಗಿದ್ದ ಬಾಲ್ಕನಿಯಲ್ಲಿ ಅಳಿಯ, ಮೊಮ್ಮಗಳು ನಿಂತು ಸಮುದ್ರತೀರದ ಛಾಯಾ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ತೆಗೆಯುವುದರಲ್ಲಿ ನಿರತರಾಗಿದ್ದರು. ಒಮ್ಮೆಲೇ ಮೊಮ್ಮಗಳು “ಅಜ್ಜೇ ಬಾ ಬೇಗ, ಎಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಅಲೆಗಳು ಬರ್ತಾ ಇವೆ ನೋಡು” ಎಂದು ನನ್ನನ್ನ ಕೂಗಿ ಕರೆದಳು. ನಾನು ಬಾಲ್ಕನಿಗೆ ಓಡಿದೆ. ಅಬ್ಬ, ಆ ದೃಶ್ಯವನ್ನು ನಾನು ಎಂದಿಗೂ ಮರೆಯುವಂತೆಯೇ ಇಲ್ಲ. ದಿಗಂತದ ಅಂಚಿನಲ್ಲಿ ಆಗಸವನ್ನು ಮುಟ್ಟುವಂತಿದ್ದ ಅಲೆಗಳು ವೇಗದಿಂದ ಸಮುದ್ರ ತೀರದತ್ತ ಧಾವಿಸುತ್ತಿದ್ದವು. ಮುಗಿಲಿನೆತ್ತರಕ್ಕೆ ಮೊರೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಅಲೆ, ಸೂರ್ಯನ ಬಿಸಿಲಿನಲ್ಲಿ ಆ ಮೈಲಿಗಟ್ಟಲೆ ಅಗಲದ ಅಲೆ ಎಲ್ಲ ದಿಕ್ಕುಗಳಿಗೂ ಬಿಳಿಯ ನೋರೆಯನ್ನು ಚಿಮ್ಮಿಸುತ್ತಾ ಮುನ್ನುಗ್ಗುತ್ತಿದ್ದ ರೀತಿ, ಇವನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ ಸಾಗರದೇವತೆಯೇ ಅಲೆಗಳ ರೂಪದಳೆದು ನರ್ತಿಸುತ್ತಿರುವಂತೆ ಭಾಸವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಸಮುದ್ರದ ಮಧ್ಯೆ ಒಂದು ಚಲಿಸುವ ಬಿಳಿಯ ನೋರೆಯ ಹಿಮವತ್ಪರ್ವತವೇ ಸೃಷ್ಟಿಯಾಗಿತ್ತು. ಓಹ್, ಎಂತಹ ಸುಂದರ ದೃಶ್ಯ ಅಂತೀರ ಅದು. ದಿಗಂತದಲ್ಲಿ ಮುಗಿಲನ್ನು ಮುಟ್ಟಿದ್ದ ಅಲೆಗಳು ತೀರದ ಅಂಚನ್ನು ತಲುಪುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಸುಮಾರು ಮೂರು ತೆಂಗಿನ ಮರಗಳಷ್ಟಾದರೂ ಎತ್ತರವಾಗಿತ್ತು. ಧಾವಿಸುತ್ತಿದ್ದ ವೇಗ ಮಾತ್ರ, ಅನೇಕಪಟ್ಟು ಹೆಚ್ಚಾಗಿದ್ದುದು ಸುಲಭವಾಗಿ ತಿಳಿಯುತ್ತಿತ್ತು. ನಾವೆಲ್ಲಾ ಈ ನೋಟದ ರೌದ್ರ ರಮಣೀಯತೆಯನ್ನು ಸವಿಯುತ್ತಾ ನಿಂತಿದ್ದವೇ ಹೊರತು ನಾವಿದ್ದಿರಬಹುದಾಗಿದ್ದ ಅಪಾಯದ ಅರಿವು ನಮಗೆ ಕಿಂಚಿತಾದರೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ನೋಡುನೋಡುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ ನಮ್ಮ ಹೋಟೆಲಿನ ಮುಂದಿದ್ದ ಈಜುಕೊಳದ ಬದಿಗಿದ್ದ ಉಡುಪು ಬದಲಿಸುವ ಕೋಣೆಗಳಿಗೆ ಅಲೆಗಳು ಬಡಿದು ಅವೆಲ್ಲಾ ಕ್ಷಣಾರ್ಧದಲ್ಲಿ ಮುರಿದು ಬಿದ್ದವು. ಮುಂದಿನ ಕ್ಷಣ ಕೆಳಗಿನ ಹೋಟೆಲಿನ ಲಾಬಿಯಿಂದ ಫಠಾರ್ ಎಂಬ ಕಿವಿ ಗಡಕಿಚ್ಚುವ ಶಬ್ದ. ಗಾಜಿನ ಕಿಟಕಿಗಳು ಅಲೆಗಳ ಹೊಡೆತಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕು ಪುಡಿಪುಡಿಯಾದ ಸದ್ದು. ಏನಾಗ್ತಾ ಇದೆ ನೋಡೋಣ ಅಂತ ನಾನು ಮೆಟ್ಟಿಲುಗಳನ್ನು ಇಳಿದು ಹೋಟೆಲಿನ ರಿಸೆಪ್ಷನ್ ಹಾಲಿನ ಕಡೆ ಓಡಿದೆ. ಎರಡನೆಯ ಮಹಡಿ ಸೇರುವ ಹೊತ್ತಿಗಾಗಲೇ ಹೋಟೆಲಿನ ಅತಿಥಿಗಳು ಮೈಕೈಯೆಲ್ಲಾ ಗಾಯಮಾಡಿಕೊಂಡು ರಕ್ತ ಸುರಿಸುತ್ತಾ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಓಡಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ಖಂಡಿತ ಇಳಿಯಬೇಡಿ ಮೇಡಂ, ಕೆಳ ಅಂತಸ್ತು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನೀರಿನಿಂದ ತುಂಬಿದೆ ಎನ್ನುತ್ತಾ ಒಬ್ಬ ದೃಢಕಾಯನಾಗಿದ್ದ ಬಿಳಿಯ ವ್ಯಕ್ತಿ ನನ್ನನ್ನು ತಡೆದ. ಅಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಗೆ ನನ್ನ ಮಗಳು ಮೆಟ್ಟಿಲು ಹತ್ತಿ ನನ್ನ ಬಳಿ ಓಡಿಬಂದಳು. ಅವಳ ಬಟ್ಟೆ ಎಲ್ಲಾ ಹರಿದಿತ್ತು. ಮೈತುಂಬಾ

ತರಚಿದ ಗಾಯಗಳು. “ಅಪ್ಪ ಅಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೊಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಹೋದರು” ಎಂದು ಅಳುತ್ತಾ ನನ್ನನ್ನು ತಬ್ಬಿಕೊಂಡಳು. ನಾನು “ಛೇ, ಹಾಗೆಲ್ಲಾ ಕೆಟ್ಟದ್ದು ಮಾತನಾಡಬೇಡ. ಬಿಡತೂ ಅನ್ನು” ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಲೇ ಅವಳನ್ನು ಬಿಡಿಸಿಕೊಂಡು ಮೆಟ್ಟಿಲಿಳಿಯಲು ಧಾವಿಸಿದೆ. ನಾಲ್ಕು ಮೆಟ್ಟಿಲು ಇಳಿಯುತ್ತಿಲ್ಲ, ರಾಜ ತರಚಿದ ಗಾಯಗಳಿಂದ ರಕ್ತ ಸುರಿಸುತ್ತಾ ಮೆಟ್ಟಿಲು ಹತ್ತಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದದ್ದು ಕಂಡಿತು. ಒಂದು ಕ್ಷಣ ನನ್ನ ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನೇ ನಾನು ನಂಬುವುದು ಕಷ್ಟವಾಯಿತು ಎಂದು ಹೇಳಿ ಸುಜಾತ ತನ್ನ ಕಥಾನಕವನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ “ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಫಿ ತರುತ್ತೇನೆ. ಫಿಲ್ವರ್ ಕಾಫಿ ಆಗುತ್ತೆ ಅಲ್ಲವೇ” ಎನ್ನುತ್ತಾ ಅಡಿಗಮನೆ ಕಡೆ ನಡೆದಳು.

ಕೈಕಾಲುಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ಬ್ಯಾಂಡೇಜ್ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ರಾಜಣ್ಣ ನನ್ನ ಪಕ್ಕದಲ್ಲೇ ಸೋಫಾದ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತಿದ್ದ. ಅಂಥಾ ಭಯಾನಕ ಅನುಭವವನ್ನು ಪಡೆದು ಬಂದಿದ್ದರೂ ಅವನ ಉತ್ಸಾಹ, ತುಂಟತನ ಎಂದಿನಂತೆಯೇ ಇದ್ದಂತೆ ಕಂಡಿತು. ಕೇವಲ ಹತ್ತು ದಿನಗಳ ಹಿಂದೆ ಡಿಸೆಂಬರ್ ಇಪ್ಪತ್ತ ನಾಲ್ಕರಂದು ಈ ದಂಪತಿಗಳು, ಮಗಳು, ಅಳಿಯ, ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳು, ತಂಗಿ, ಭಾವ ಇವರೆಲ್ಲರೂ ಸೇರಿದಂತೆ ಎಂಟು ಜನರ ಗುಂಪೊಂದನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ವಿಹಾರಾರ್ಥವಾಗಿ ಶ್ರೀಲಂಕಾದಲ್ಲಿನ ಹಿಕ್ಕಡುವಾ ಬೀಚ್ ರಿಸಾರ್ಟ್‌ಗೆ ಹೋಗಿದ್ದರು. ಈ ಹಿಕ್ಕಡುವಾ ಎಂಬ ಪ್ರದೇಶ ಶ್ರೀಲಂಕಾ ದ್ವೀಪದ ದಕ್ಷಿಣದ ತುದಿಯಲ್ಲಿದೆ. ಭಾರತ ಭೂಖಂಡಕ್ಕೆ ಕನ್ಯಾಕುಮಾರಿ ಇಲ್ಲವೇ, ಅದೇ ರೀತಿ. ಇವರು ಹಿಕ್ಕಡುವಾ ಸೇರಿದಾಗ ಶನಿವಾರ ರಾತ್ರಿ ಹತ್ತು ಘಂಟೆಯೇ ಆಗಿತ್ತಂತೆ. ಭಾನುವಾರ ಬೆಳಗ್ಗೆ ಆರು ಘಂಟೆಗೇ ಎಲ್ಲರೂ ಎದ್ದು ಸಮುದ್ರತೀರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ವಾಯುವಿಹಾರ ನಡೆಸಿದರಂತೆ. ಶುಭ್ರ ನೀಲಿಯ ಆಕಾಶ. ಏಳು ಘಂಟೆಗೇ ಬಿಸಿಲಿನ ಚುರುಕು. ಇನ್ನೂ ಹೊತ್ತಾದರೆ ಬಿಸಿಲು ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಖರವಾಗಬಹುದು ಎಂದುಕೊಂಡು ಇವರುಗಳ ಗುಂಪು, ಏಳುಘಂಟೆಗೇ ಗಾಜಿನ ತಳವಿರುವ ದೋಣಿಯಲ್ಲಿ ಹವಳದ ದಿಣ್ಣೆಗಳನ್ನು ನೋಡುವ ಸಲುವಾಗಿ ಸಮುದ್ರಯಾನ ಮಾಡಿದ್ದರಂತೆ. ಯಾನ ಮುಗಿಸಿ ಹೊಟೆಲಿಗೆ ಬಂದಾಗ ಎಂಟು ಘಂಟೆ. ಹೊಟೆಲಿನ ಮುಂದಿನ ಅಂಗಣದಲ್ಲಿ ಬೀಚ್‌ಗೆ ಹೊಂದಿಕೊಂಡ ಹಾಗೆ ಒಂದು ಪೋರ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಬೆಳಗಿನ ಉಪಹಾರದ ವ್ಯವಸ್ಥೆ. ಪೋರ್ಟ್‌ನ ಹಿಂಬದಿಯಲ್ಲಿ ಹೊಟೆಲಿನ ರಿಸೆಪ್ಷನ್ ಲಾಬಿ. ಇವೆರಡನ್ನೂ ಬೇರ್ಪಡಿಸುವಂತಿದ್ದ ದೊಡ್ಡ ಗಾಜುಗಳ ಒಂದು ಪಾರ್ಟಿಷನ್. ರಿಸೆಪ್ಷನ್ ಡೆಸ್ಕಿನ ಹಿಂಬದಿಯಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಂದು ಗಾಜಿನ ಪಾರ್ಟಿಷನ್. ಅದರ ಹಿಂದೆ ಊರಿನ ಮುಖ್ಯ ರಸ್ತೆ. ರಸ್ತೆಯ ಆಚೆ ಬದಿ ಒಂದು ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಮಳಿಗೆ. ಪೋರ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಉಪಹಾರ ಮುಗಿಸಿ, ಸುಜಾತ, ಅರುಣ್ (ಅಳಿಯ), ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳು ಮೇಲಿನ ಮೂರನೆಯ ಮಹಡಿಯಲ್ಲಿನ ರೂಮಿಗೆ ಹೋದರಂತೆ. ಪೋರ್ಟ್‌ನಲ್ಲೇ ಕಾಫಿ ಸವಿಯುತ್ತಾ ಕೂತಿದ್ದವರು ನಾಲ್ಕು ಜನ. ರಾಜಣ್ಣ, ಅವನ ತಂಗಿ ಮತ್ತು ಭಾವ, ಹಾಗೂ ಅವನ ಮಗಳು ರಶ್ಮಿ. ಆಗ ಸಮಯ ಎಂಟು ಇಪ್ಪತ್ತಾರು.

“ನಾವುಗಳು ಕಾಫಿ ಕುಡಿಯುತ್ತಾ ಕೂತಿದ್ದೆವು. ನಾನು ಸಮುದ್ರದ ಕಡೆ ಬೆನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದೆ. ಒಮ್ಮೆಲೇ ಪಾದಗಳು ಒದ್ದೆಯಾದ ಹಾಗಾಯಿತು. ಬೀಚ್‌ಮೇಲೆ ನಡೆದು ಬಂದಿದ್ದರಿಂದ ನಾನು ಷೂ ಧರಿಸಿರಲಿಲ್ಲ. ಸೋಡುತಿದ್ದಂತೆಯೇ ನೀರು ಮೊಣಕಾಲವರೆಗೂ ಏರಿತು. ಹಿಂತಿರುಗಿ ನೋಡಿದೆ. ಸಮುದ್ರದ ಕಡೆಯಿಂದ ರಾಕ್ಸ್‌ ಅಲೆಯೊಂದು ಅತ್ಯಂತ ವೇಗದಿಂದ ನಮ್ಮ ಕಡೆ ಧಾವಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಯಾವುದಾದರೂ ಆಸರೆಯನ್ನು ಹಿಡಿಯೋಣವೆಂದು ಎದ್ದದ್ದೇ ನೆನಪು. ಮರುಕ್ಷಣವೇ ಅಲೆ, ನನ್ನನ್ನೂ ಎತ್ತಿಕೊಂಡು, ರಿಸೆಪ್ಷನ್ ಹಾಲಿನ ಮುಂದಿನ ಗಾಜನ್ನು ಒಡೆದು, ಒಳಗಿನ ಕುರ್ಚಿ ಮೇಜುಗಳನ್ನು ಉರುಳಿಸಿ ಆಚೆ ಬದಿಯ ಗಾಜನ್ನು ಒಡೆದು ಮುಖ್ಯ ರಸ್ತೆಯನ್ನು ದಾಟಿ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಮಳಿಗೆಗೆ ನುಗ್ಗಿತು. ಅಲೆ ಕ್ರಮಿಸಿದ ಈ ಹಾದಿ ಆಗ ನನಗೆ ತಿಳಿಯಲೇ ಇಲ್ಲ. ನಾನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದ್ದೆ. ನನ್ನ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಹತ್ತು ಅಡಿಗಳಷ್ಟು ನೀರಿನ ಪ್ರವಾಹ ಹರಿಯುತ್ತಿತ್ತು. ಪ್ರವಾಹ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿ ನಾನು ನೀರಿನ ಮೇಲಿನಿಂದ ತಲೆ ಎತ್ತುವಂತಾದಾಗ ನನ್ನ ಸುತ್ತ ತೇಲುತ್ತಿದ್ದ ಚಿಪ್ಸ್ ಪ್ಯಾಕೆಟ್‌ಗಳು, ಗ್ರೀಟಿಂಗ್ ಕಾರ್ಡುಗಳು ಇವುಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ನಾನು ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಮಳಿಗೆಯಲ್ಲಿರುವುದರ ಅರಿವಾಯಿತು. ಎರಡು ಗಾಜಿನ ಕಿಟಕಿಗಳನ್ನು ತೂರಿಬಂದುದರ ಪರಿಣಾಮ ನೋಡು, ಈ ಬ್ಯಾಂಡೇಜುಗಳು” ಎಂದ ರಾಜಣ್ಣ. ಅಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಗೆ ಸುಜಾತ ಎರಡು ಲೋಟ ಕಾಫಿ, ಎರಡು ಬೋಲ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಚಕ್ಕುಲಿ ಮತ್ತು ಪುಟಾಣಿ ಕೋಡುಬಳಿ ಇವುಗಳನ್ನು ತಂದು ನನ್ನ ಬಳಿ ಇಟ್ಟಳು. ಕಾಫಿ ಲೋಟದ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಶುಭ್ರವಾಗಿ ಇಸ್ಮಿ ಮಾಡಿದ ನ್ಯಾಪ್‌ಕಿನ್ ಬೇರೆ. ಬಲು ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟು ಸುಜಾತ.

“ರಾಜಣ್ಣ, ಸಮುದ್ರದ ಅಲೆ ನಿನ್ನನ್ನು ಬೀಸಿ ಎಸೆಯುತ್ತಿದ್ದಾಗ ನಿನಗೆ ಏನು ಅನ್ನಿಸಿತ್ತು?” ನಾನು ಕುತೂಹಲದಿಂದ ಕೇಳಿದೆ.

“ಅದೆಲ್ಲಾ ಒಂದೇ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ನಡೆದು ಹೋಯಿತು. ಚಿಂತಿಸುವುದಕ್ಕೆ ವ್ಯವಧಾನವೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. In fact I was enjoying the ride” ಅಂತ ರಾಜಣ್ಣ ನಗುತ್ತಾ ಹೇಳಿದ.

“ನಿಮಗೆ ಕಾಫಿ?” ನಾನು ಸುಜಾತಳನ್ನು ಕೇಳಿದೆ. “ಈಗ ತಾನೇ ಆಯಿತು” ಎನ್ನುತ್ತಾ ಆಕೆ ತನ್ನ ಕಥಾನಕವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿದಳು.

“ರಾಜ ಮೇಲೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಹಾಗೆ ಅವನ ಹಿಂದೆಯೇ ರಾಜನ ತಂಗಿ, ಭಾವ ಇಬ್ಬರೂ ಮೆಟ್ಟಲು ಹತ್ತಿ ಬಂದರು. ಅವರಿಗೂ ಸಹ ತರಚಿದ ಗಾಯಗಳು. ನಮ್ಮ ಗುಂಪಿನಲ್ಲಿದ್ದರೆಲ್ಲಾ ಮಹಡಿಯ ಮೇಲೆ ಕ್ಷೇಮವಾಗಿರುವುದರ ಅರಿವಾಗುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ ಗಾಬರಿಯೆಲ್ಲಾ ಹಾರಿಹೋಗಿ ಮುಂದಿನ ಕೆಲಸ ಏನು ಎಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ಮನಸ್ಸು ಹರಿಯಿತು. ಅಲೆಯ ಅಬ್ಬರ ಇಳಿದ ತಕ್ಷಣ, ಹೋಟೆಲ್ ಮಾಲೀಕ ರೂಮುಗಳನ್ನು

ಖಾಲಿ ಮಾಡಿ ಹೋಟೆಲ್ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುವಂತೆ ಎಲ್ಲ ಅತಿಥಿಗಳನ್ನೂ ಒತ್ತಾಯಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ನಾವುಗಳು ವಿಧಿಯಿಲ್ಲದೇ ನಮ್ಮ ಸೂಟ್‌ಕೇಸುಗಳನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ನಡೆದುಕೊಂಡು ಹೊರಟೆವು. ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲವೂ ಅಸ್ತವ್ಯಸ್ತ. ಕಾರು ಟೆಂಪೋಗಳೆಲ್ಲಾ ಬೋರಲಾಗಿ ಬಿದ್ದಿದ್ದವು. ಪೆಟ್ರೋಲ್‌ಬಂಕ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ನೀರು ತುಂಬಿ ಅವು ಅನುಪಯುಕ್ತವಾಗಿದ್ದವು. ನಮ್ಮೊಂದಿಗಿದ್ದ ಇತರ ಹೋಟೆಲ್ ಅತಿಥಿಗಳೆಲ್ಲ ಸ್ವಲ್ಪ ಎತ್ತರದಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ಎರಡೂವರೆ ಕಿಲೋಮೀಟರ್ ದೂರದಲ್ಲಿದ್ದ ದೇವಸ್ಥಾನವೊಂದರ ಆಶ್ರಯವನ್ನು ಪಡೆಯಲು ನಡೆದಿದ್ದರು. ನಾವೂ ಅವರೊಂದಿಗೆ ಹೆಜ್ಜೆ ಹಾಕಿದೆವು. ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರ ನಡೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇನ್ನೊಂದು ದೈತ್ಯ ಅಲೆ. ನಾವು ನಿಂತ ಜಾಗದ ಪಕ್ಕದಲ್ಲೇ ಒಂದು ಮನೆಯ ಸೂರಿಗೆ ತಲುಪಲು ಮೆಟ್ಟಿಲುಗಳಿದ್ದವು. ಎಲ್ಲರೂ ಆ ಮೆಟ್ಟಿಲುಗಳನ್ನು ಹತ್ತಿ ಸೂರು ಸೇರುವ ವೇಳೆಗೆ ಅಲೆಯ ನೀರು ನಮ್ಮ ಪಾದಗಳನ್ನು ತೊಳೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ನಮ್ಮ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿದ್ದ ಮನೆಯ ಸೂರಿನ ಮೇಲೂ ನಾಲ್ಕು ಜನ ಆಶ್ರಯ ಪಡೆದಿದ್ದರು. ನಾವು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ ಹಾಗೆಯೇ ಇನ್ನೊಂದು ಅಲೆ ಬಂದು ಆ ಮನೆಗೆ ಬಡಿಯಿತು. ಮನೆ ಇದ್ದಲ್ಲೇ ಕುಸಿದು ಮೇಲಿದ್ದ ನಾಲ್ಕು ಜನರೂ ನೀರಿನ ಪಾಲಾದರು. ನನ್ನ ಮೊಮ್ಮಗಳು ಕಾತರದಿಂದ “ನಮ್ಮ ಮನೆಯೂ ಬಿದ್ದುಹೋದರೆ ಏನು ಮಾಡೋದಜ್ಜೇ?” ಎಂದು ನನ್ನನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಲೇ ಇದ್ದಳು. ಸದ್ಯ ಮನೆ ಉರುಳಲಿಲ್ಲ. ಸುತ್ತ ಎತ್ತರದ ಕಣ್ಣು ಕಾಯಿಸಿದರೂ ನೀರೋ ನೀರು. ನಾವು ನಿಂತಿದ್ದ ಸೂರು ಈ ಅಗಾಧ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿನ ಒಂದು ಪುಟ್ಟ ದ್ವೀಪವೋ ಎನ್ನಿಸಿತ್ತು. ಅಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಗೆ ಯಾವುದೋ ಹಡಗಿನ ಕಂಟೇಯ್ನರ್ ಒಂದು ವೇಗದಿಂದ ತೇಲುತ್ತಾ ನಾವು ನಿಂತಿದ್ದ ಮನೆಯ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲೇ ಬರುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನು ನೋಡಿದೆ. ಅದೇನಾದರೂ ಬಂದು ನಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಬಡಿದಿದ್ದರೆ ಅಂದು ನಮಗೆಲ್ಲಾ ಜಲಸಮಾಧಿ ಖಂಡಿತ. ನಮ್ಮ ಅದೃಷ್ಟ ಹಾಗಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅದು ನಮ್ಮಿಂದ ಸುಮಾರು ನೂರು ಅಡಿ ಇರುವಾಗಲೇ ಅಲೆಗಳ ಕುಸಿತ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ಕಂಟೇಯ್ನರ್ ಅಲ್ಲೇ ಮರಳಿನಲ್ಲಿ ಹೂತುಕೊಂಡಿತು. ಅಲೆಗಳು ಕುಸಿದರೂ ನೀರಿನ ಮಟ್ಟ ಸೊಂಟದ ಮಟ್ಟದವರೆಗೂ ಇಳಿದು ಅಲ್ಲೇ ನಿಂತುಬಿಟ್ಟಿತು. ದೂರದಲ್ಲಿ ಒಣ ಸೆಲದ ಮೇಲಿದ್ದ ಬೆಸ್ತರು, “ಈಗಲೇ ಇಳಿದು ಬಂದುಬಿಡಿ, ಮುಂದಿನ ಅಲೆ ಬಂದರೆ ಅಪಾಯ” ಎಂದು ನಮ್ಮತ್ತ ಕೂಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಅರುಣ್ ಮಕ್ಕಳಿಬ್ಬರನ್ನೂ ಎತ್ತಿಕೊಂಡ. ನಾವೆಲ್ಲಾ ಸೂಟ್‌ಕೇಸುಗಳನ್ನು ತಲೆಯ ಮೇಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ನೀರಿನಲ್ಲಿ ನಡೆಯಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದೆವು. ಕೆಳಗೆ ಮರಳಿನ ಮೇಲೆ ಇಲ್ಲದ ವಸ್ತುವಿಲ್ಲ. ಗಾಜಿನ ಚೂರು, ಒಡೆದ ಪಿಂಗಾಣ ಪಾತ್ರೆಗಳು ಕಬ್ಬಿಣದ ಕುರ್ಚಿಗಳು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ದಾಟಿಕೊಂಡು ನಾವು ದಿಣ್ಣೆ ಹತ್ತಿ ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಒಂದು ಅತಿಥಿ ಮಂದಿರ ಸೇರಿದೆವು. ಅಲ್ಲಿನ ಒಡೆಯ ಅತ್ಯಂತ ಸಂಭಾವಿತ ವ್ಯಕ್ತಿ. ರಕ್ತ ಸುರಿಸುತ್ತಾ ಬಂದ ನಮ್ಮನ್ನು ಬಹು ಆದರದಿಂದ

ಬರಮಾಡಿಕೊಂಡ. “ಮೊದಲು ವಿಶ್ರಮಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ. ಸಂಕೋಚ ಪಡಬೇಡಿ. ಹಾಸಿಗೆ ರಕ್ತ ಆದರೆ ಏನೂ ಪರವಾಗಿಲ್ಲ” ಅಂತೆಲ್ಲಾ ಆತ ನಮ್ಮನ್ನು ಉಪಚರಿಸಿದ....”

ಸುಜಾತ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿರುವಂತೆ ಮನೆಯ ಕರೆಗಂಟೆ ಸದ್ದಾಯಿತು. ಯಾರೆಂದು ನೋಡಲು ಆಕೆ ಹೊರಬಾಗಿಲಿಗೆ ಹೋದಳು. ರಾಜಣ್ಣ ಕಛೆ ಮುಂದುವರಿಸಿದ.

“ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಹಲವರಿಗೆ ತೀರ ಆಳವಾದ ಗಾಯಗಳಾಗಿದ್ದವು. ಹೊಲಿಗೆ ಹಾಕದೇ ರಕ್ತಸ್ರಾವ ನಿಲ್ಲುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಅದೃಷ್ಟ. ನನ್ನ ಅಳಿಯ ಅರುಣ್ ಸರ್ಜನ್. ಆದರೂ ಹೊಲಿಗೆ ಹಾಕಲು ಸೂಚರ್ ಬೇಕಲ್ಲ. ಆ ಜಲಪ್ರಳಯದಲ್ಲಿ ಸೂಚರನ್ನಾದರೂ ಎಲ್ಲಿ ಹುಡುಕುವುದು? ಸದ್ಯ, ಸುಜಾತ ತನ್ನ ಹೊಲಿಗೆ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಸೂಜಿ ದಾರ ಇಟ್ಟಿದ್ದಳು. ಅರುಣ್ ಅದನ್ನೇ ಬಳಸಿ ಗಾಯಗಳಿಗೆ ಹೊಲಿಗೆ ಹಾಕಿದ. ಇದ್ದ antibiotic ಮಾತ್ರೆಗಳನ್ನ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ರೇಷನ್ ಮಾಡಿದ್ದಾಯಿತು. ಕೊಲಂಬೋಗೆ ಹೋಗೋಣವೆಂದರೆ, ಯಾವುದೇ ವಾಹನ ಸೌಕರ್ಯವಿರಲಿಲ್ಲ. ಅತಿಥಿ ಮಂದಿರದ ಒಡೆಯ “ಈ ರಾತ್ರಿ ಇಲ್ಲೇ ಇದ್ದುಬಿಡಿ. ನಾಳೆ ಹೊತ್ತಿಗೆ ನೆರವು ಬರಬಹುದು” ಎಂದು ಹೇಳಿ ನಮ್ಮನ್ನು ಅಲ್ಲೇ ಇರಿಸಿಕೊಂಡ. ನನಗಂತೂ ರಾತ್ರಿಯೆಲ್ಲಾ ನಿದ್ರೆ ಇಲ್ಲ. ಹತ್ತಿರದ ಸಾಗರದ ಮೊರೆತ ಎದೆಯಾಳವನ್ನೇ ಕಂಪಿಸುತ್ತಿತ್ತು. “ಇದು ಸಾಗರದ ಎಂದಿನ ಸದ್ದು ತಾನೇ” ಎಂದು ಹೋಟೆಲ್ ಮಾಲಿಕೆಯನ್ನು ಕೇಳಿದೆ. ಆಕೆಯೂ ಭಯವಿಹ್ವಲಳಾಗಿದ್ದಳೆಂದು ತೋರುತ್ತೆ. “ಯಾಕೋ ಬೇರೇ ತರಹ ಕೇಳಿಸ್ತಾ ಇದೆಯಲ್ಲಾ” ಅಂತ ಗಾಬರಿಯಿಂದ ನುಡಿದಳು. ಅಂತೂ ಹಾಗೂ ಹೀಗೂ ಬೆಳಗಾಯಿತು. ಮತ್ತೆ ಯಾವ ಅಲೆಯೂ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಸಾಗರ ಶಾಂತವಾಗಿತ್ತು. ಮಾರನೆಯ ಬೆಳಗ್ಗೆ ಸುಜಾತ ಅವರನ್ನ ಇವರನ್ನ ಕಾಡಿಬೇಡಿ ಒಂದು ಟ್ಯಾಕ್ಸಿ ತಂದಳು. ಅದನ್ನು ಹತ್ತಿ ಮಂಗಳವಾರ ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಕೊಲಂಬೋ ಸೇರಿಕೊಂಡೆವು”

“ಯಾವುದೋ ಕೊರಿಯರ್” ಎನ್ನುತ್ತಾ ಸುಜಾತ ಮತ್ತೆ ಬಂದು ನಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಕುಳಿತಳು.

“ಈ ಟುನಾಮಿ ಅನುಭವ ನಿಮ್ಮ ಜೀವನ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನೇನಾದರೂ ಬದಲಿಸಿದೆಯೇನು?” ನನ್ನ ಪ್ರಶ್ನೆ ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಅನ್ವಯಿಸಿತ್ತು. ಮೊದಲು ರಾಜಣ್ಣ ಉತ್ತರಿಸಿದ.

“ನೋಡು, ಶಿವು, ನೀನೇ ನೋಡಿರೋ ಹಾಗೆ ನಾನು ಆರಕ್ಕೆ ಏರದ ಮೂರಕ್ಕೆ ಇಳಿಯದ ವ್ಯಕ್ತಿ. ಆಗಿದ್ದನ್ನೆಲ್ಲಾ complain ಮಾಡದೇ ಅನುಭವಿಸೋ ಜಾಯಮಾನ ನನ್ನದು. ಆ ಸೂಪರ್ ಮಾರ್ಕೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ತೇಲುವ ಚಿಪ್ಸ್ ಪ್ಯಾಕೆಟ್‌ಗಳ ನಡುವೆ ನಾನು ನೀರಿನ ಮೇಲೆ ತಲೆ ಎತ್ತಿದಾಗ ನನ್ನ ಮೊದಲ ಚಿಂತೆ, ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳದ್ದು. ಅವರು

ಹುಷಾರಾಗಿದ್ದದ್ದು ತಿಳಿದ ಮೇಲೆ, ಇನ್ನೇನೂ ಯೋಚನೆ ನನ್ನನ್ನು ಕಾಡಲಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಮುಖ್ಯ ಅಂಶ ಅಂದರೆ, ಅಲ್ಲಿನ ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರ ಕರುಣೆ, ತಕ್ಷಣ ನೆರವಿಗೆ ಬರುವ ಮನೋಭಾವ. ಆ ಮನೋಭಾವವನ್ನ ನಾನೂ ಆದಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ರೂಢಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಯತ್ನವನ್ನಂತೂ ಖಂಡಿತ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. The experience has made me stronger. Nothing Fazes me anymore"

ಈಗ ಸುಜಾತಳ ಸರದಿ.

“ಟುನಾಮಿ ಅನುಭವ ನೆನಪಾದಾಗಲೆಲ್ಲಾ ಮೂರು ಅಂಶಗಳು ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅಚ್ಚಳಿಯದಂತೆ ಮೂಡಿಬರುತ್ತವೆ. ಮೊದಲಿಗೆ, ಮುಗಿಲಿನೆತ್ತರದ ಅಲೆಗಳ ಸುಂದರ ನರ್ತನ. ಎರಡನೆಯದು ರಾಜ ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ, ಜನಸಾಮಾನ್ಯರ ಅಗಾಧ ಕರುಣೆ. ನಾನು ಬದುಕಿರುವವರೆಗೂ ಯಾರಿಗೆ ಎಷ್ಟೇ ಸೇವೆ ಮಾಡಿದರೂ ಆ ಕರುಣೆಯ ಋಣ ತೀರದು. ಮೂರನೆಯ ಖಚಿತ ಸತ್ಯವೆಂದರೆ “ತೃಣಮಪಿ ನ ಚಲತಿ ತೇನವಿನಾ” ಎಂಬ ಹೇಳಿಕೆಯ ಅತ್ಯಂತ ಖಾಸಗೀ ಅರಿವು. ಆ ಬೆಳಗ್ಗೆ ಉಪಹಾರ ಮುಗಿಸಿ ಹವಳದ ದಿಣ್ಣೆಗಳ ದೋಣಿ ವಿಹಾರವನ್ನು ಮಾಡುವ ಯೋಚನೆಯಿತ್ತು. ಹಾಗೇನಾದರೂ ಮಾಡಿದ್ದರೆ, ಟುನಾಮಿ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಾನು ಸಾಗರದ ಮಧ್ಯೆ ಇರುತ್ತಿದ್ದೆವು. ಆಮೇಲೆ ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳೂ, ಅಳಿಯ ಮತ್ತು ನಾನು ಮೇಲಿನ ಮಹಡಿಯಲ್ಲಿದ್ದು ಗಾಯಗಳಿಂದ ಬಚಾವಾಗದಿದ್ದರೆ, ಗುಂಪಿನ ಮಿಕ್ಕವರಿಗೆ ನಾವು ಸಹಾಯ ನೀಡುವುದು ಬಹು ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಹೋಟೆಲಿನಿಂದ ನಡೆದು ಹೊರಟಾಗ ಎರಡನೆಯ ಅಲೆ ಅಪ್ಪಳಿಸುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಆ ಮೆಟ್ಟಿಲುಗಳ ಹತ್ತಿರವೇ ಇದ್ದದ್ದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾದರೂ ಏನು? ಯೋಚಿಸುತ್ತಾ ಕುಳಿತರೆ, ಭಗವಂತನ ಮಹಾಕರುಣೆಯನ್ನು ನೆನೆದು ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ನೀರು ಬರುತ್ತದೆ. ರಾಜ ಹೇಳಿದ್ದು ಅಕ್ಷರಶಃ ಸತ್ಯ. ಆ ಘಟನೆಯಿಂದ ನಮಗೆ ಮೊದಲಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಮನೋಸ್ಥೈರ್ಯ ದಕ್ಕಿದೆ ಅನ್ನಿಸುತ್ತದೆ.”

ದಂಪತಿಗಳಿಗೆ ವಿದಾಯ ಹೇಳಿ ನಾನು ಹಿಂತಿರುಗಿದೆ.

☺ ಶಿವಕುಮಾರ್

ಬೋರ್ಡು ತಂದ ಆನಂದ

☺ ಶ್ಯಾಮಲ ರವಿಶಂಕರ್

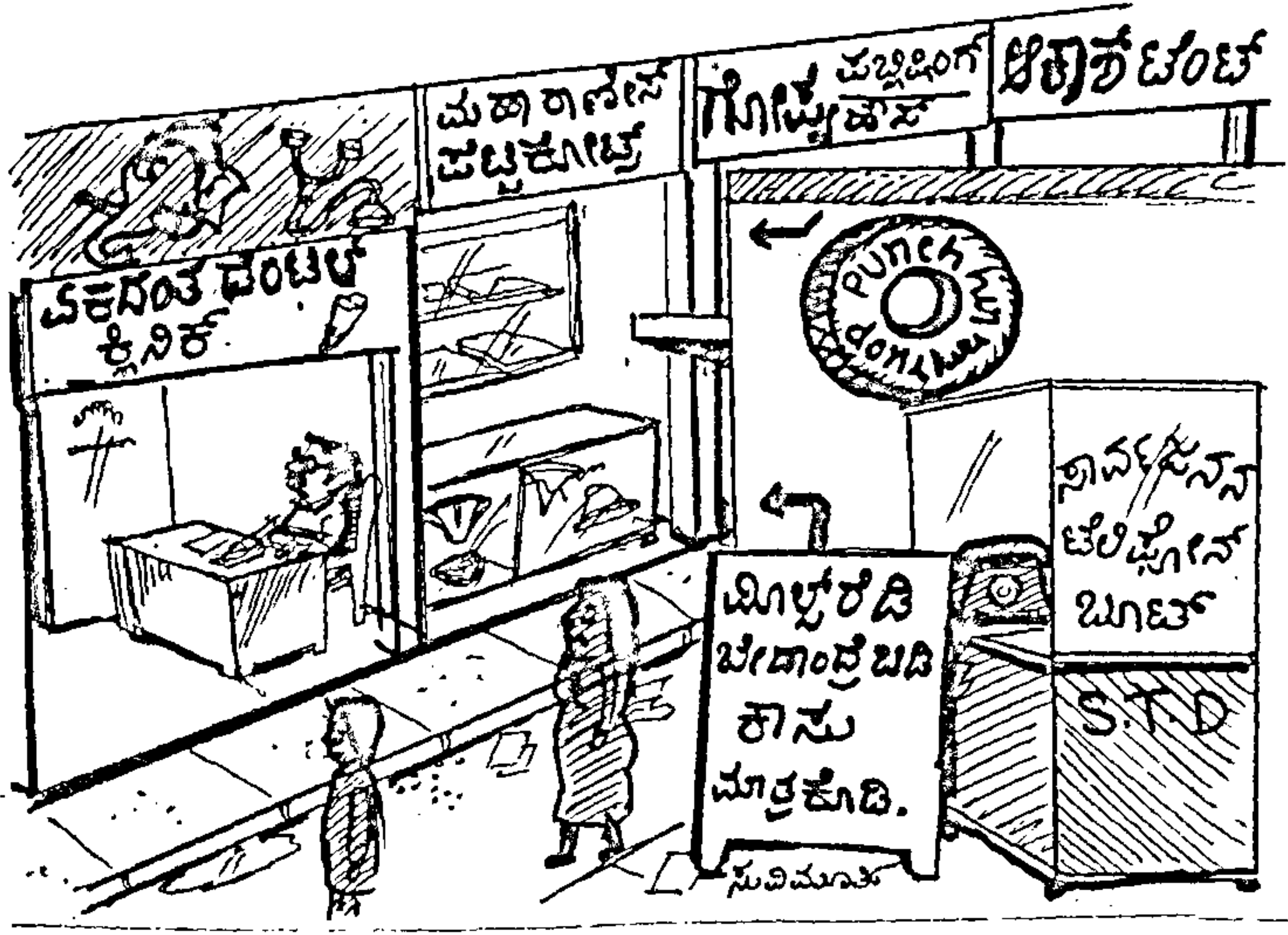
ಕಾಣ ಸಿಗುವ ಬೋರ್ಡುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಓದುವ ಹವ್ಯಾಸವಿದ್ದವರಿಗೆ ಬಸ್ ಪ್ರಯಾಣ ಬೇಸರ ಅನ್ನಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಹವ್ಯಾಸ ಬಹಳ ಮನೋರಂಜನೀಯ. ಸರ್ವೇ ಸಾಧಾರಣವಾದ ಬೋರ್ಡುಗಳಲ್ಲಿ ಮಜ ಎಲ್ಲಿದೆ, ಎಂಥದ್ದೂ ಇಲ್ಲ ಅಂದ್ಕೊಂಡು ಈ ಹವ್ಯಾಸಾನ ಬಿಡಬೇಡಿ. ಅದನ್ನ ನಿರಂತರವಾಗಿ ಅಭ್ಯಾಸಿಸಿದರೆ ಮನೋರಂಜನೆ ಗ್ಯಾರಂಟಿ ಸಿಕ್ಕೇ ಸಿಗುತ್ತದೆ.

ನನಗೆ ಈ ಚಾಳಿ ಹತ್ತಿದ್ದು ನಾನು ಕನ್ನಡದ ಲಿಪಿ ಕಲಿತ ಹೊಸದರಲ್ಲಿ ಆಗಿನ ಉತ್ಸಾಹಾನೇ ಬೇರೆ. ಅದು ಈಗಲೂ ಜ್ಞಾಪಕವಿದೆ “ದೇವರೇ ಗತಿ ಸ್ಪೋರ್ಸ್” ಎಂದು ಓದ್ಕೊಂಡ ನನಗೆ “ರೀ. ಇಲ್ಲಿ ದೇವರೇ ಗತಿ ಸಿಕ್ಕುತ್ತಾ?” ಅಂತ ಕೇಳಿ ನನ್ನ ಜೊತೆಯಿದ್ದ ಹಿರಿಯರ ಕೈಲಿ ಮೊಟ್ಟಿಸ್ಕೊಂಡೆ, ಅದೇನು ನನ್ನ ತಪ್ಪಾ? ಇಂದಿಗೂ ಆ ಗೊಂದಲ ನನ್ನನ್ನು ಕಾಡುತ್ತೆ. ಅಲ್ಲಿಂದ ಶುರುವಾದ ಈ ಚಟುವಟಿಕೆ ಇಂದೂ ಇದೆ. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಇನ್ನೂ ವೃದ್ಧಿಯಾಗುತ್ತಲೂ ಇದೆ. ಪೇಯಿಂಟರ್ಸ್‌ಗೆ ಭಾಷೆ ಬರಬೇಕು ಅಂತ ರೂಲ್ಸ್‌ನೂ ಇಲ್ಲವಲ್ಲಾ. ಪೇಯಿಂಟಿಂಗ್ ಬಂದರೆ ಆಯ್ತು. ಅಲ್ಲಾ? ಹಾಗಾಗಿ ಈಚೆಗೆ ಹೆಚ್ಚುಮಟ್ಟಿನ ಮನೋರಂಜನೆ ಖಚಿತ!

ಒಂದಾನೊಂದು ಕುಗ್ರಾಮ. ಬಸ್ ಕೆಟ್ಟು ಹೋದದ್ದರಿಂದ ಅಲ್ಲಲ್ಲೇ ಅಡ್ಡಾಡ್ತಾ ಇದ್ದ ನಮಗೆ “ಹೋಟಲ್ ನ್ಯೂ ಗ್ರ್ಯಾಂಡ್” ಎಂಬೋ ಗುಡಿಸಲು ಕಂಡಿತು. ಮೆನು ಬರೆದಿದ್ದ ಬೋರ್ಡಿನ ಕೆಳಭಾಗದಲ್ಲಿದ್ದ ಒಕ್ಕಣೆ: ‘ಐಟಂಸ್‌ನ ಬದಲಾಯಿಸಬಹುದು, ಹಿಂತಿರುಗಿಸಲೂ ಬಹುದು, ಆದರೆ ತಿನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು’!

‘ವೈಕುಂಠ್ ಟೂರ್ಸ್ ಅಂಡ್ ಟ್ರಾವೆಲ್ಸ್’ - ದಿನಾ ನೋಡುವ ಈ ಬೋರ್ಡು, ಜೀವನ ಬೇಸರವೆನಿಸಿದವರು ಕಷ್ಟ ಪಟ್ಟಾದರೂ ವೈಕುಂಠವನ್ನೈಯುವ ಸಾಧನ ಇದು ಎನ್ನುತ್ತೆ. ಗಂಡಸರ ಬ್ಯೂಟಿ ಪಾರ್ಲರ್‌ನ ಸೌಲಭ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ‘ಇಶ್ಟೀಮ್ ಭಾತೂ’ ಒಂದು! ಶಾಲೆಯೊಂದರ ಬೋರ್ಡ್‌ನ ಪ್ರಕಾರ "Selection based on rejection" ಎಂದಿತ್ತು. ಅರ್ಥಾತ್, ಒಂದು ಸಲ ರಿಜೆಕ್ಟ್ ಮಾಡಿದ ಅರ್ಜಿಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಮಿಕ್ಕವುಗಳಿಗೆ ಸೀಟು ಎಂದು ಹೇಳಿದ ಅಲ್ಲಿದ್ದವನೊಬ್ಬ ಕ್ಲರ್ಕ್! ಒಳ್ಳೆಯ ಬಂಗಲೆ ಕಟ್ಟಿಸಿದವರೊಬ್ಬರು ನಮ್ಮೆಲ್ಲರನ್ನೂ ಹೆಸರು ಸೂಚಿಸಿ ಎಂದಾಗ ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತ ಕುಚೋದ್ಯದಿಂದ "House of wax" ಅಂದ! ಅವರು ಹೆಸರನ್ನೇ ಆರಿಸಿದ್ದು ವಿಶೇಷವಲ್ಲವೇ?

ಅದೊಂದು ದೊಡ್ಡ ಆಸ್ಪತ್ರೆ ‘ಪ್ರವೇಶ’ ಎಂಬ ದ್ವಾರದಲ್ಲಿ “ಸುಖ ವ್ಯಾಧಿಗಳಿಂದ ಏಯಿಡ್ಸ್ ತಗಲುವ ಅವಕಾಶ....” ಎಂಬ ದೊಡ್ಡ ಫಲಕವಿದೆ. ನಿರ್ಗಮನ ದ್ವಾರದ

ಹೊರಗೆ ದೊಡ್ಡ ಹುಣಸೇಮರ. ಅದಕ್ಕೆ ನೇತಾಡ್ತಿರೋ ಕಪ್ಪು ಬಣ್ಣದ ಫಲಕದಲ್ಲಿ ಬಿಳಿ ಅಕ್ಷರಗಳು "My coffin Box Maker" ಎಂದಿದೆ. ಹತ್ತು ಹೆಜ್ಜೆ ಆ ಕಡೆಗೆ ಸ್ಮಶಾನ. ಅದಕ್ಕೆ ಬೋರ್ಡೇನೂ ಇಲ್ಲ ಇದುವರೆಗೂ! "ಮಿಲ್ಸ್ ರೆಡಿ" ಅನ್ನೋ ಬೋರ್ಡಿನ ಕೆಳಗೆ "ಬೇಡಾಂದ್ರೆ ಬಡಿ, ಕಾಸು ಮಾತ್ರ ಕೊಡಿ" ಅಂತ ಯಾರೋ ಪಡ್ಡೆ ಹುಡುಗರು ನಮ್ಮ ಬಸ್ ಸ್ಟಾಂಡ್ ಹೋಟಲಿನಲ್ಲಿ ಬರೀತಿದ್ದುದು ನಾನೇ ಕಂಡಿದ್ದೇನೆ.

ಬೇರೆ ಊರಿಗೆ ಮೀಟಿಂಗ್ ಗೆಂದು ಹೋದಾಗ ಕಂಡ ಬೋರ್ಡುಗಳು. "ಕಾಮರ್ಸ್ ಬ್ಲೋಕ್ಸ್, ಅಡ್ಮಿನ್ ಬ್ಲೋಕ್ಸ್, ಗರ್ಲ್ಸ್ ಹೋಟೆಲ್ಸ್" (Hostel minus's!) ಇತ್ಯಾದಿ!

"ಗೋಪ್ಯ ಪಬ್ಲಿಷಿಂಗ್ ಹೌಸ್" ಗೋಪ್ಯವಾಗಿ ಏನೆಲ್ಲಾ ಪಬ್ಲಿಷ್ ಮಾಡುತ್ತೋ ದೇವರೇ ಬಲ್ಲ! "ನಗ್ನೇಶ್ ಜ್ಯುವೆಲರ್ಸ್" ನಲ್ಲಿ ಬಂಗಾರ ಸೂಟು - ಬೂಟು ಬಟ್ಟೆ ಸಿಗಬಹುದಾ?

'ಚೈಲ್ಡ್ ಬಿಯರ್' ಎಂಬ ಬೋರ್ಡು ನೋಡಿ ಬೇಬಿ ಕಾರ್ನ್ ಹಾಗೆ ಇದೇನು? ಅಂತ ಕೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆ "ಚಿಲ್ಡ್ಸ್ ಬಿಯರ್" ಅಂತ ಉತ್ತರ ಬಂತು!

"ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಪರೀಕ್ಷಾ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ನಿದ್ರೆ ಹೋಗುವುದನ್ನೂ ಟಾಯ್ಲೆಟ್ ಗೆ ಹೋಗುವುದನ್ನೂ ನಿಷೇಧಿಸಿದೆ" ಎಂಬ ಬೋರ್ಡು ಓದಿದ ಹುಡುಗರು "ನಿದ್ರೆ ಮಾಡೋಕೆ ಇದೇನು ಕ್ಲಾಸು ರೂಮಾ" ಅಂದಿದ್ದು ಕಿವಿಮೇಲೆ ಬಿತ್ತು. ನಮ್ಮ ಮನೆ ಎದುರಿಗೆ ಹೊಸದಾಗಿ ಬಂದ ಟೆಲಿಫೋನ್ ಬುಕ್ ನವನು ಸಡಗರದಿಂದ ಬರೆಸಿದ

ಬೋರ್ಡು ಹೀಗಿತ್ತು. "ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಟೆಲಿಫೋನ್ ಬೂಟ್" ನಾನು ಹೋಗಿ ತಿದ್ದು ಪಡಿಸಿದೆ. ಮಾರನೆಯ ದಿನ "ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಟೆಲಿಫೋನ್ ಬೂಟ್" ಎಂದಿತ್ತು. ಹೀಗೆ ಇರಲಿ ಎಂದು ಅನ್ನಿಸುತ್ತೆ ಅದನ್ನ ನೋಡಿದಾಗೆಲ್ಲ.

ನಾನು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ ಆಟೋ ಪಂಕ್ಚರ್ ಆಗಿ ಹತ್ತಿರದಲ್ಲೇ ಇದ್ದ ಅಂಗಡಿಗೆ ರಿಪೇರಿಗೆಂದು ಡ್ರೈವರ್ ಹೋದ. ಟೈಂಪಾಸ್‌ಗಾಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ ನನ್ನ ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಆಕರ್ಷಿಸಿದ ಬೋರ್ಡು ಹೀಗಿತ್ತು. "Punch Her Done here"

ಕೆಲವಷ್ಟೇ ದಿನಗಳ ಹಿಂದೆ ಬಸ್ಸು ಆಟೋಗಳ ಹಿಂದಿದ್ದ ಬೋರ್ಡು ವಿಚಿತ್ರವೆನಿಸಿತು. ಒಬ್ಬ ಹುಡುಗ ಮೂಗಿಗೆ ಮಾಸ್ಕ್ ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ಅದರ ಕೆಳಗೆ "Breathing is injurious to health"! ಅಂದರೆ, ಮಾಸ್ಕ್ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಉಸಿರಾಡಿದ್ರೆ ಆರೋಗ್ಯಕ್ಕೆ ಹಾನಿನಾ? ಅಥವಾ ಉಸಿರಾಡಿದ್ರೇನೇ ಆರೋಗ್ಯಕ್ಕೆ ಹಾನಿನಾ? ಇಷ್ಟರಲ್ಲೇ ಆ ಬೋರ್ಡು ಮಾಯವಾಗಿದೆ. ನಾನು ನನ್ನ ಕ್ಯಾಮೆರಾ ನ ಲೋಡ್ ಮಡ್ಕೊಂಡೂ, ಅದನ್ನ ಹೊತ್ಕೊಂಡೂ ತಿರಿಗ್ತಾ ಇದೀನಿ ಅದನ್ನ ಕ್ಲಿಕ್‌ಕೊಂಡು ಅಂತ!

'ಮಹಾರಾಣಿ' ಪೆಟ್ಟಿಕೋಟ್ಸ್ - ಎಕ್ಸ್‌ಬಿಷನ್ ಅಂಡ್ ಸೇಲ್ಸ್' ಎನ್ನುವ ಫಲಕ ನೋಡಿದರೆ ಎಲ್ಲಿ ಮಹಾರಾಣಿ? ಅವಳೇ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅವಳ ಪೆಟ್ಟಿಕೋಟ್‌ಗಳ ಪ್ರದರ್ಶನ ಹೇಗೆ, ಎಂದು....?

ಕೆಲವು ಅರ್ಥಬದ್ಧವಾದ (?) ಬೋರ್ಡುಗಳು ನನ್ನ ನೆನಪಿನಲ್ಲಿರುವವು ಅಂದರೆ "ಏಕದಂತ ಡೆಂಟಲ್ ಕ್ಲಿನಿಕ್, ಎಂ. ಧರ್ಮರಾವ್ ಮೆಡಿಕಲ್ ಶಾಪ್, ಡೆಸೆರ್ತ್ ವಾಟರ್ ಟ್ಯಾಂಕರ್ಸ್, ಆಕಾಶ್ ಟೆಂಟ್ಸ್, ವಾಟರಿ ಕೋಕೋನೇಟ್ ಮರ್ಚೆಂಟ್, ಚಾಂದ್ - ಸೂರಜ್ ಆಪ್ಲಿಕಲ್ಸ್, ಪೊಟ್ಕಾಷನ್ ಸೆಂಟರ್, ಉರ್ವಶಿ ಜೆರಾಕ್ಸ್" ಇತ್ಯಾದಿ.

ಕೆಲವರು ಮಾತ್ರ ಬಹಳ ನಮ್ರತೆಯಿಂದ "ಬಹುಶಃ ನಾವೇ ಉತ್ತಮ" "ನಮ್ಮ ಚಿಕಿತ್ಸೆಯಿಂದ ನಿಮಗೆ ಗುಣವಾಗಲೂ ಬಹುದು" ಎಂದೆಲ್ಲಾ ಬರೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ.

ಒಂದೊಂದು ಸಲ ಈ ತಮಾಷೆ ಸಾಕು ಎಂದು ತಿದ್ದಲು ಹೋಗಿ ಪಾಠ ಕಲಿತು ಬಂದಿದ್ದೇನೆ. ಆಗಾಗ ಜ್ಯೂಸ್ ಕುಡಿಯುತ್ತಿದ್ದ ಬಸ್‌ಸ್ಟಾಪ್ ಬಳಿಯಿದ್ದ ಅಂಗಡಿಯವನಿಗೆ ಅವನು ಬರೆಸಿದ್ದುದನ್ನು ತೋರಿಸಿದೆ. ಅದು 'ಶಿವಾಯಃ ನಮಃ' ಎಂದಿತ್ತು. "ಇದನ್ನ ಶಿವಾಯ ನಮಃ" ಎಂದು ಮಾಡು ಎಂದಿದ್ದಕ್ಕೆ.

"ಅದಾ... ಅದೂ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಮೇಡಂ" ಅಂದ.

'ದೇವರೇ ಗತಿ' ಅಂದ್ಕೊಂಡೆ! so back to square one ಅಲ್ಲಾ ಬೋರ್ಡ್ ನಂ.1!

★ ★ ★

ಪಾಪಿ ಸಮುದ್ರ ಹೊಕ್ಕಿದ್ದು

© ಕುಮುದಾ ಪ್ರಾಣಿಪ್ರಾಣಿಶಾಸ್ತ್ರವಾ

“ಚಿಕ್ಕಮ್ಮ, ನಿಮ್ಮ ಟಿ.ವಿ.ಯಲ್ಲಿ ಐಸ್ ಟಿ.ವಿ. ಛಾನಲ್ ಬರುತ್ತಾ?”

“ಏನಂದೇ? Ice T.V.ನಾ? ಅಲ್ಲ ಕಣೇ. ಅಮರನಾಥಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಬಂದೋರಿಂದ ಅಲ್ಲಿ ice ನ ಶಿವಲಿಂಗ ರೂಪುಗೊಳ್ಳುತ್ತೆ ಅಂತ ಕೇಳಿದ್ದೆ. ಈಗ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲೂ Ice T.V. ಆಗೋಕ್ಕೆ ಶುರುವಾಗಿದ್ದಾ? ಕಲಿಗಾಲ್ದಲ್ಲಿ ಏನೇನು ಪವಾಡ ನಡೆಯುತ್ತೋ ಯಾರ್ಕಂಡ್ರು?”

“ಮಾವಯ್ಯ, ನಿಮ್ಮನೇಲಿ ಐಸ್ ಟಿ.ವಿ. ಬರುತ್ತಾ?”

“Ice T.V. ನಾ? ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ ಹೆಸರು. ಯಾಕೆ? Nose T.V., Ear T.V., Mouth T.V. ಬರುತ್ತಾ ಅಂತ ಕೇಳೋಲ್ವಾ? ಹ್ಹ ... ಹ್ಹ ... ಹ್ಹ.

“ಲೇ ಸರಸಿ, ನಿಮ್ಮನೇಲಿ ಐಸ್ ಟಿ.ವಿ. ಬರುತ್ತೇನೆ?”

“ಓ .. ಯಾರು ಆಂಟೀನಾ? ಆ ಹೆಸ್ರೇ ಕೇಳಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಕೇಬಲ್‌ನನ್ನು ಅದನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೆ, ಖಂಡಿತಾ ಕೇಳಿರಿದ್ದೆ ಅಲ್ವಾ?” ಎಂದಳು ಚುರುಕು ಹುಡುಗಿ.

ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಮೂಲೆಮೂಲೆಯ ನೆಂಟರಿಷ್ಟರಿಗೆ ನಾ ಮಾಡಿದ ದೂರವಾಣಿ ಕರೆಗೆ ಬಂದ ಉತ್ತರಗಳ ಸ್ಯಾಂಪಲ್ ಇವು.

ಕಳೆದ ಹಲವಾರು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಡಿಸೆಂಬರ್ ಇಪ್ಪತ್ತೆರಡರ ಹಾಸ್ಯೋತ್ಸವದ ಜನಜಂಗುಳಿಯಲ್ಲಿ ಕೊಚ್ಚಿ ಹೋಗಿ ಕುರ್ಚಿ ಸಿಗದೆ ನಿಂತು ಕಾಲು ನೋಯಿಸಿಕೊಂಡು ತಲೆಗಳ ನಡುವೆ ತಲೆ ತೂರಿಸಿ ಮುಂದಿನವರು ನಗಲು ತಲೆ ಹಿಂದೆ ವಾಲಿಸಿದಾಗ ಅವರ ಎಣ್ಣೆ ಜಿನುಗುವ ತಲೆಗೂದಲು ನನ್ನ ಬಾಯೊಳಗೆ ನುಸುಳಿ ಪಾಡುವಟ್ಟಿದ್ದೆ. ಗಂಟೆಗಟ್ಟಲೆ ಕತ್ತು ಸೊಟ್ಟ ಮಾಡಿ ನಿಯೋಜಿತ ಟಿ.ವಿ. ಪರದೆ ನೋಡುತ್ತಾ ಬಂದ ಕತ್ತು ನೋವಿಗೆ ತಿಂಗಳುಗಟ್ಟಲೆ ಮುಲಾಮು ಹಚ್ಚಿದರೂ ಅದರ ಉಚ್ಚಿಷ್ಟ ಇಂದಿಗೂ ಮಿಕ್ಕಿದೆ. ಈ ದಶಮಾನೋತ್ಸವನ್ನಾದರೂ ರಾಜಾರೋಷವಾಗಿ ಆರಾಮವಾಗಿ ಕುಳಿತು ಐಸ್ ಟಿ.ವಿ.ಯಲ್ಲಿ ನೋಡುವುದೆಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿದೆ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಬಡಾವಣೆಯ ಕೇಬಲ್‌ನವ ಇಲ್ಲಿಯ ಜಾಲದಲ್ಲಿ ತೋರಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದಾಗ ನಗರದ ಮೂಲೆಮೂಲೆಯ ನೆಂಟರಿಗೆ ಫೋನಾಯಿಸಿದಾಗ ಬಂದ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಗಳೇ ಮೇಲಿನವು.

ಕೊನೆಗೂ ಸುರಂಗದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಇಣುಕುವ ಬೆಳಕು ಕಂಡಿತು. ಮಲ್ಲೇಶ್ವರದ ಮಾವನ ಮಗಳು “ನಮ್ಮನೇಲಿ ಐಸ್ ಛಾನಲ್ ಬರುತ್ತೆ. ಹಾಸ್ಯೋತ್ಸವ ತಾನೇ? ನಾವೂ ಕೂತು ನೋಡ್ತೀವಿ. ನೀನು ಬರ್ದಿದಿಯಾಂತ ಹಬ್ಬದಡಿಗೆ ಮಾಡ್ತೀನಿ. ಒಟ್ಟಿಗೆ ಊಟ ಮಾಡಿ ಒಟ್ಟಿಗೆ ನಕ್ಕು ಮನಸ್ಸು (ಸದ್ಯ, ದೇಹ ಅಲ್ಲ!) ಹಗುರ ಮಾಡ್ಕೊಳ್ಳೋಣ” ಎಂದು ನನ್ನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಆಗಲೇ ಹಗುರ ಮಾಡಿದಳು.

ನಮ್ಮಲ್ಲಿರುವ ವಾಹನ ನಮ್ಮಂತೆಯೇ ಸೀನಿಯರ್ ಸಿಟಿಝನ್. ವಯಸ್ಸಿಗೆ ತಕ್ಕ ಖಾಯಿಲೆ ಕಸಾಲೆ. ಜೊತೆಗೆ ಅರಳುಮರಳು ಕೂಡ. ಅದಕ್ಕೆ ಬಾಲಂಗೋಚಿಯಾಗಿ ಮೊಂಡುತನ, ಹಟ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತಿದೆ. ಇಂತಹ ವಾಹನಕ್ಕೆ ಪೂಸಿ ಹೊಡೆದು ತಿಂಡಿ ತೀರ್ಥ ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬ ಉಣಿಸಿ ಹೊರಡಿಸಿದೆವು. ಒಂದು ಫರ್ಲಾಂಗಿನಷ್ಟು ಹೋಗಿ ಮುಷ್ಕರ ಹೂಡಿತು. ಅದಕ್ಕೆ ಮುಂದೆ ಹೋಗಲು ಪ್ರಾಣವೇ ಇದ್ದಂತಿರಲಿಲ್ಲ. ಒಂದು ನಾಲ್ಕು ಹೆಜ್ಜೆ ಇಟ್ಟರೆ ಏದುತ್ತಾ ನಿಂತುಬಿಡುತ್ತಿತ್ತು. ಹತ್ತಿರವೇ ಗ್ಯಾರೇಜಿಗೆ ಶ್ರಮಪಟ್ಟು ತಲುಪಿಸಿದೆವು. ಅಲ್ಲಿಯ ಹುಡುಗ ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ತಲೆಯಾಡಿಸಿದ. “ನಿಮ್ಮ ಅರ್ಜೆಂಟಿಗೆ ರಿಪೇರಿಯಾಗೊಲ್ಲ. ರೇಮಾಗ್ತದೆ. ಸಾಯಂಕಾಲ ಬಂದು ತೊಗೊಂಡು ಹೋಗಿ” ಎಂದು ಅಂತಿಮ ತೀರ್ಮಾನ ನೀಡಿದ. ಆಟೋದವನ ಮರ್ಜಿ ಹಿಡಿದು ಮಲ್ಲೇಶ್ವರ ತಲಪುವ ವೇಳೆಗೆ ಗಡಿಯಾರದ ಮುಳ್ಳು ಹನ್ನೆರಡು ದಾಟಲಿತ್ತು.

“ಹೊತ್ತಾಯ್ತು ಅಂತ ಬೇಜಾರು ಪಟ್ಟೋಬೇಡ. ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಇನ್ನೂ ಆರಂಭವಾಗೇ ಇಲ್ಲ. ಮೂರು ವರ್ಷ ಹಿಂದಿನ ಹಾಸ್ಯೋತ್ಸವದ ತಂಗಳನ್ನ ತಿನ್ನಿಸುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ” ಎಂದಳು ಬಾಗಿಲು ತೆರೆಯುತ್ತಾ ಮಾವನ ಮಗಳು.

“ತಡ ಯಾಕಂತೆ?”

“ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ”

ಐಸ್ ಟಿ.ವಿ.ಗೆ ಕರೆ ಹೋಯಿತು. “ಅಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ವೇಳೆಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಶುರುವಾಯಿತು ಮೇಡಂ. ಟೆಕ್ನಿಕಲ್ ತೊಂದರೆಯಿಂದ ನಮಗೆ ತೋರಿಸಲು ಆಗಿಲ್ಲ ಇನ್ನು ಕೇವಲ ಅರ್ಧ ಗಂಟೆಯಷ್ಟೆ ಸರಿ ಮಾಡಿಬಿಡ್ತೀವಿ”. ಐಸ್‌ನವ ತುಸು ಕಾವು ನೀಡುವ ಸುದ್ದಿ ಹೇಳಿದ. ಹೋಗಲಿ. ತೀರ ನಿರಾಸೆಯಂತೂ ಆಗಿಲ್ಲ. ಉತ್ತರಾರ್ಧವನ್ನಾದರೂ ನೋಡಿ ಆನಂದಿಸಬಹುದು ಎಂದು ಕಾಯುತ್ತಾ ಕುಳಿತೆ.

ಕೊನೆಗೂ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಬಿಂಬಿತವಾದಾಗ ನಾಟಕಾಭಿನಯ ನಡೆದಿತ್ತು. ಅದರ ತಲೆಬುಡ ತಿಳಿಯಲು ತಲೆ ಕೆಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಕಿರು ಪರದೆ ಒಮ್ಮೆಗೇ ಖಾಲಿಯಾಯಿತು. ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ವಿಚಿತ್ರ ಶಬ್ದಗಳು - ಒಮ್ಮೆಗೆ ಕಿವಿಗಡಚಿಕ್ಕುವಂತೆ “ರುಚಿಶುಚಿಯಾದ ಉಟತಿಂಡಿಗಳಿಗೆ ಈಗ ... ರಾಜಾಜಿನಗರದ ಭಾಷ್ಯಂ ಸರ್ಕಲ್ ಬಳಿ ಆರಂಭ”. ಕಣ್ಣಿಂದ ಬಾಯಲ್ಲಿ ನೀರುಕ್ಕಿಸುವ ಮಸಾಲೆ ದೋಸೆ, ರವೆ ಇಡ್ಲಿ ಪೂರಿ ಸಾಗು ಇತ್ಯಾದಿ ಮೆರವಣಿಗೆ ಹೊರಟವು. ಅದನ್ನು ಪೂರ್ತಿ ಸವಿಯುವ ಮುನ್ನ ಬೆಡಗಿಯೊಬ್ಬಳ “ನಿಮ್ಮ ನೆಚ್ಚಿನ ಚಿತ್ರಗೀತೆಗಳಿಗೆ ... ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ನೋಡಲು ಮರೆಯಬೇಡಿ”. ಈಗ ತೆರೆ ಖಾಲಿ. ಹಿಮ್ಮೇಳದ ಗದ್ದಲ. ಈಗ ಭುವನೇಶ್ವರಿ ಹೆಗ್ಗಡೆಯವರ ಭಾಷಣ ಮೂಡಿಬಂತು. ಮಂಗಳೂರಿನಿಂದ ಉಡುಪಿಗೆ ಸಾಗುವ ಬಸ್ಸಿನ ಪ್ರಯಾಣಿಕರೆಲ್ಲರೂ ಆಸ್ತಿಕರೇ. ಪ್ರಯಾಣ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ದೇವರಲ್ಲಿ ಅಪಾರ ನಂಬಿಕೆ ಇಟ್ಟು ಜಪ ಮಾಡುವವರೇ ಎಂದು

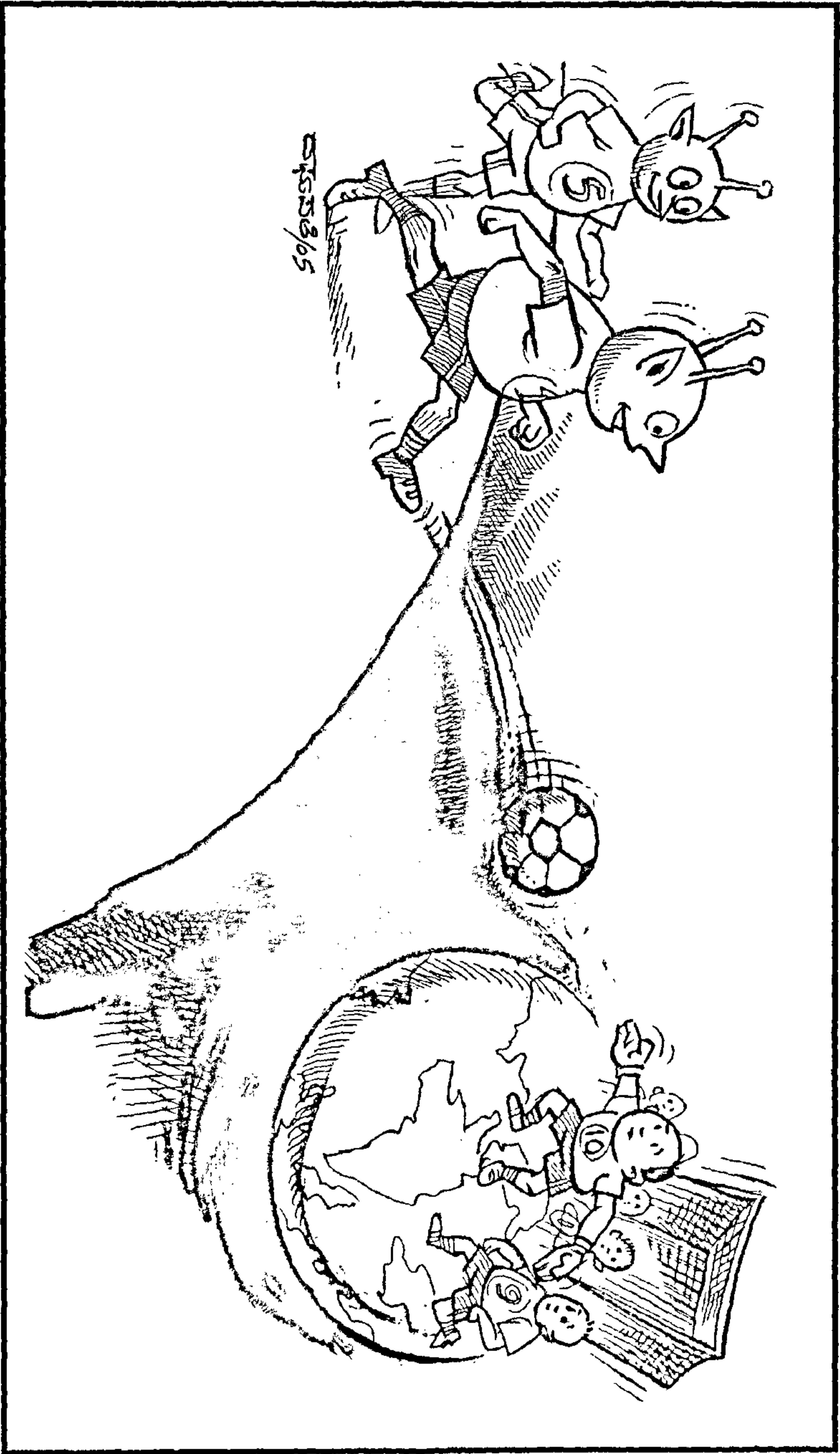
ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ನನ್ನ ಮನಸು ಹಿಂದೊಮ್ಮೆ ಮಳೆಯ ರಾತ್ರಿ ಸೋಮೇಶ್ವರದಿಂದ ಮಂಗಳೂರಿಗೆ ಮಾಡಿದ ಬಸ್ಸಿನ ಪ್ರಯಾಣ ನೆನಪಿಸಿತು. ಅಂದು ನಾನು ಮಾಡಿದ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯ ತೀವ್ರತೆ ಎಷ್ಟಿತ್ತೆಂದರೆ ಭಗವಂತನೇ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರಗೊಂಡು ಕಣ್ಣಿಂದ ಬಂದು ನಿಲ್ಲುತ್ತಿದ್ದನೇನೋ. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಬಸ್ಸು ಸುರಕ್ಷಿತವಾಗಿ ಹಂಪನಕಟ್ಟೆ ತಲುಪದಿದ್ದರೆ!

ಭುವನೇಶ್ವರಿಯ ಹಾಸ್ಯ ರಸಾಯನನ ಸಂಪೂರ್ಣ ಸವಿಯಲು ಹಣೆಯಲ್ಲಿ ಬರೆದಿರಬೇಕಲ್ಲಾ. ಮತ್ತೆ ತಾಂತ್ರಿಕ ತೊಂದರೆ ... ಖಾಲಿ ತೆರೆ ... ರಾಜಾಜಿನಗರದ ಉಪಹಾರ ಗೃಹ .. ತಿಂಡಿ ತಿನಿಸುಗಳ ದೃಶ್ಯ .. ಇತರೇ ವಾಣಿಜ್ಯ ಜಾಹೀರಾತುಗಳು. ಊಟದ ಅರ್ಧ ವಿರಾಮ ಘೋಷಿತವಾಯಿತು. ಈ ಅರ್ಧ ವಿರಾಮದಲ್ಲಿ ಮೊದಲೇ ರಿಕಾರ್ಡ್ ಮಾಡಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದ ಪೂರ್ವಾರ್ಧ ಭಾಗದ ಕೆಲ ಅಂಶಗಳು ಬಿಂಬಿತವಾಯಿತು. ಯಥಾಪ್ರಕಾರ ರಾಜಾಜಿನಗರದ ಉಪಹಾರಗೃಹ, ಬೆಡಗಿಯ ಚಿತ್ರಗೀತೆಯ ಸೂಚನೆಗಳ ನಡುವೆ ಟಿ.ಎನ್. ಸೀತಾರಾಮ್‌ರವರ ಭಾಷಣದ ತುಣುಕುಗಳು ಸವಿದದ್ದಾಯ್ತು. ವೇದಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಮಂಡಿಸಿದ್ದ ಗಣ್ಯರಿಂದ ಹಲವು ಹಾಸ್ಯಕೃತಿಗಳ ಬಿಡುಗಡೆಯಾಯ್ತು. ಶ್ರೀ ಬೇಲೂರರು ಬಿಡುಗಡೆಯಾದ ಪುಸ್ತಕಗಳ ಪಟ್ಟಿ ಓದುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಸೋಫಾ ಒರಗಿ ಕುಳಿತಿದ್ದವಳು ನೆಟ್ಟಗೆ ಕುಳಿತೆ. ಪಟ್ಟಿಯ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಪುಸ್ತಕವೂ ಇತ್ತು! ನನ್ನ ಪುಸ್ತಕ ಅಪರೂಪಕ್ಕೆ ಬಿಡುಗಡೆಯಾಗುವ ರಸಗಳಿಗೆಯಲ್ಲಿ ನಾನು ಎದುರಿಗಿಲ್ಲದೆ ಅಜ್ಞಾತವಾಗಿ ಟಿ.ವಿ. ಮುಂದೆ ಕುಳಿತಿದ್ದೆ. ಈ ಐ.ಟಿ. ಯುಗದಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವದ ಮೂಲೆಮೂಲೆಯ ಸುದ್ದಿ ಕ್ಷಣಗಳಲ್ಲಿ ಬೇರೆಡೆ ತಲುಪುವುದಂತೆ. ಪುಸ್ತಕ ಬಿಡುಗಡೆಯ ಸುದ್ದಿ ನನ್ನನ್ನು ಮುಟ್ಟಿರಲೇ ಇಲ್ಲ. ಇದೇ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಗಮ್ಮತ್ತು ಅಲ್ಲವೇ? ವ್ಯಕ್ತಿಗಿಂತ ಕೃತಿ ಮುಖ್ಯ. ಎದುರಿಗೆ ಹಾಜರಿಲ್ಲದಿದ್ದರೇನಂತೆ? ಬಿಡುಗಡೆಗೊಂಡಿದ್ದು ಮುಖ್ಯ ಎಂಥು ಒಳಮನಸ್ಸು ತೃಪ್ತಿ ಹೇಳಿತು. ಮುಂದೆ 'ಯಮನ ಸೋಲು' ನಗೆ ನಾಟಕದ ತುಣುಕು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಊಟದ ವಿರಾಮ ಕೊನೆಗೊಂಡು ಗಂಗಾವತಿ ಪ್ರಾಣೇಶ್‌ರವರು ತಮ್ಮ ನಗೆಚಾಟಗಳಿಂದ ಲಘು ಪ್ರಹಾರ ಆರಂಭಿಸಿದರು. ಮಾವನ ಮಗಳು ಉಣಬಡಿಸಿದ್ದ ಬಿಸಿಬೇಳೆ ಭಾತ್‌ನ ಸಿಮೆಂಟ್ ಭಾರ, ನಕ್ಕು ನಕ್ಕು ಹಗುರಾಗಿದ್ದ ಮನಸ್ಸು ಎರಡೂ ಮಿಲನಗೊಂಡು ಹಾಗೆಯೇ ಒರಗಿದ್ದಷ್ಟೇ ನೆನಪು.

“ಏಳು, ಐದಾಗುತ್ತಾ ಬಂತು. ಮನೆಗೆ ಹೋಗೋಣ” ನಮ್ಮವರೆಬ್ಬಿಸಿದರು.

ಜನಜಂಗುಳಿಯಾದ್ರೂ ಸರಿ, ಒಂಟಿ ಕಾಲ್ನಲ್ಲಿನಿಂತು ನೋಡ್ಬೇಕಾದ್ರೂ ಸರಿ. ಬರುವ ವರ್ಷ ಖುದ್ದಾಗಿ ಹೋಗಿ ಹಾಸ್ಯೋತ್ಸವದಲ್ಲಿ ಭಾಗಿಯಾಗಬೇಕು ಎಂದುಕೊಂಡು ಮತ್ತೆ ಆಟೋ ವಿರಿದೆವು.

★ ★ ★

ತರಲಾಪುರದ ರಾಜ್ಯೋತ್ಸವ

©ಮಣಿ

ಮೊನ್ನೆ ನಮ್ಮ ತರಲಾಪುರದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ರಾಜ್ಯೋತ್ಸವ ಬಹಳ ವಿಜೃಂಭಣೆಯಿಂದ ನಡೆಯಿತು. ಅಯ್ಯೋ! ಇದೇನಿದು ಈಗ?... ಅಂದಿರಾ? ಏನು ಆಶ್ಚರ್ಯ? ನಮಗೆ ಕನ್ನಡ ರಾಜ್ಯೋತ್ಸವ ಬರೋದೇ ನವೆಂಬರ್ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ - ಡಿಸೆಂಬರ್ ಒಂದು ತಿಂಗಳಾಗಿದೆ. ಅಷ್ಟೇ ಅದೂ ಅಲ್ಲ - ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಅದು ಆಗಲೇ ಆಗ್ಬೇಕು - ಹಾಗೇ ಆಗ್ಬೇಕು - ಅಂತ ಏನೂ ಇಲ್ಲ. ಮುಖ್ಯ ಆಗ್ಬೇಕು ಅಷ್ಟೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯ - ನಮ್ಮ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಗೋದಾನ - ಭೂದಾನ - ಹಿರಣ್ಯದಾನ - ಕನ್ಯಾದಾನ - ಇತ್ಯಾದಿ ಅನೇಕ ಶ್ರೇಷ್ಠ ದಾನಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತಲೂ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದದ್ದು ಕನ್ಯಾದಾನ. ಅದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಉತ್ತಮವಾದ ದಾನ “ನಿದಾನ” ಇದನ್ನೂ ಮೀರಿಸುವಂಥ ಒಂದು “ದಾನ”ವಿದೆ “ಮೈದಾನ” ಅದ್ರಲ್ಲೂ “ಕ್ರಿಕೆಟ್ ಮೈದಾನ” ಅದ್ರಲ್ಲಿ ಗೆದ್ದರೂ ದುಡ್ಡು - ಸೋತರೂ ದುಡ್ಡು - ಇರಲಿ.

ಹೀಗೆ ಸಕಲ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ದಾನಗಳಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದದ್ದು - “ನಿದಾನ”. ಅದಕ್ಕೇ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ‘ನಿದಾನ’ಕ್ಕೆ ಅಷ್ಟು ಆದ್ಯತೆ - ಅಷ್ಟು ಪ್ರಧಾನತೆ.

ನಾವು ಈ ದಾನವನ್ನು ಎಷ್ಟು ರೀತಿಗಳಲ್ಲಿ ಆಚರಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ!

ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಎದ್ದರೆ ನಿದಾನ - ಕೆಲವರಿಗೆ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಬರುವುದೇ ನಿದಾನ - ಹಾಲು ಬರುವುದು ನಿದಾನ - ಹೋದ ಕರೆಂಟು ಬರುವುದು. ನಿಂತ ನೀರು ಬರುವುದು ನಿದಾನ - ಬಸ್ಸು ಬರುವುದು - ಆಫೀಸಿನಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಗಳು ನಿದಾನ - ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಆಫೀಸಿಗೆ ಬರುವುದೇ ನಿದಾನ.

ಪಾಠಶಾಲೆಗಳು ಶುರುವಾಗಿ ಪಾಠ ಪ್ರವಚನಗಳು ಪ್ರಾರಂಭವಾದರೂ ಪಠ್ಯಪುಸ್ತಕಗಳಿಗೆ ಆರು ತಿಂಗಳು ತಗೊಂಡಿಲ್ಲ? C.E.T.ಗೆ ನಾಲಕ್ಕು ತಿಂಗಳು ತಗೊಂಡಿಲ್ಲ? - ಸರ್ಕಾರ ರಚನೆಗೆ ಮೂರು ತಿಂಗಳು - ಅರ್ಧ ಮಂತ್ರಿ ಮಂಡಲಕ್ಕೆ ನಾಲಕ್ಕು ತಿಂಗಳು - ಪೂರ್ಣ ಮಂತ್ರಿ ಮಂಡಲಕ್ಕೆ ಆರು ತಿಂಗಳು ತಗೊಂಡಿಲ್ಲ? ರೈತರ ಸಮಸ್ಯೆ ಪರಿಹಾರಕ್ಕೆ ನಾಲಕ್ಕು ವರ್ಷ ತಗೊಂಡಿಲ್ಲ? ಬರ ಪರಿಹಾರಕ್ಕೆ ಐದು ವರ್ಷ ಮುಗಿದಿಲ್ಲ? ಇಷ್ಟಾದರೂ ಪರಿಹಾರವೇನಾದರೂ ಆಗಿದೆಯೇ? ಅಷ್ಟೇಕೆ? - ನಾವು ಮುಂದುವರೆಯುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿ ಅರ್ಧ ಶತಮಾನ ಆಗಿಲ್ಲ?

ಅಂಥಾದ್ರಲ್ಲಿ ಒಂದು ರಾಜ್ಯೋತ್ಸವದ ಆಚರಣೆ ಕೇವಲ ಒಂದು ತಿಂಗಳು ನಿದಾನವಾದ್ರೆ ಏನು ಮಹಾ? ಅಲ್ಲೇ? ಈ ರಾಜ್ಯೋತ್ಸವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಿದ್ದವರು ತರಲಾಪುರದ - “ಶ್ರೀ ವಿದ್ಯಾಗಣಪತಿ - ಶ್ರೀ ಸೀತಾರಾಮಾಂಜನೇಯ - ಶ್ರೀ ಕಲ್ಯಾಣ ವೆಂಕಟೇಶ್ವರ - ಶ್ರೀ ಸತ್ಯನಾಯಿನಾಥ - ಶ್ರೀ ಗುರು ಸಾರ್ವಭೌಮ - ಶ್ರೀ ಚಂದ್ರಮೌಳೀಶ್ವರ - ಶ್ರೀ ಚೌಡೇಶ್ವರೇ ಸೇವಾ ಸಂಘ”.

ಅಯ್ಯೋ! ಇದೇನು ಇಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಹೆಸರು? - ಅಂದಿರಾ? ಏನಿಲ್ಲ - ಈ ಸಂಘದ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾದಿಯಾಗಿ ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಮುಖರೂ ವಿವಿಧ ಮತ - ವಿವಿಧ ಧರ್ಮ - ವಿವಿಧ ಪಂಥದವರು - ಅದಕ್ಕೇ ಅವರೆಲ್ಲರ ತೃಪ್ತಾರ್ಥಂ - ಸಂತೋಷಾರ್ಥಂ - ಆ ಹೆಸರು.

ಸರ್ವಮತ ಸಮನ್ವಯ - ಸರ್ವಧರ್ಮ ಸಮನ್ವಯ ಸರ್ವಪಂಥ ಸಮನ್ವಯ - ಸೊಗಸಾದ ಉದಾಹರಣೆ. ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಕ್ಕೆ ಸಹಕಾರ ನೀಡಿದ್ದವರು - 'ಕನ್ನಡ ಉಳಿಸಿ ಬೆಳೆಸಿ ಸಂಘ' - "ಚೆಲುವ ಕನ್ನಡ ಉದ್ಧಾರ ಸಂಘ" - 'ಶ್ರೀ ಸಿರಿಗನ್ನಡ ಹುಡುಕಿ - ಪೋಷಿಸಿ - ರಕ್ಷಿಸಿ ಸಂಘ' 'ಶ್ರೀ ವೀರ ಕನ್ನಡಿಗರ ಹೋರಾಟ ಸಂಘ' ಮತ್ತು ಶುದ್ಧ ಕನ್ನಡ ಸೇವೆಗಾಗಿಯೂ ಹುಟ್ಟಿಕೊಂಡಿರುವ 'ಅಸೋಸಿಯೇಷನ್ ಫರ್ ಪೈಟಿಂಗ್ ಫಾರ್ ಪ್ಯೂರ್ ಕನ್ನಡ ಸಂಘ' ಗಳವರು.

ಸಂಘದ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಅಕ್ಕಿಮಿಷೀನ್ ಆನಂದಯ್ಯನವರು ಮುಖ್ಯ ಅತಿಥಿಗಳಾಗಿ ಆಗಮಿಸಿದ್ದರು. ಅಂದಿನ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ - ನಮ್ಮ ತರಲಾಪುರದ ಪುರೋಹಿತ ಪುಟ್ಟಾಚಾರರ ಕನಿಷ್ಠ ಕುಮಾರಿ - ಕು|| ಹಿಂಸವಾಣಿಶ್ರೀ ಅವರಿಂದ ಶ್ರೇಯ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ - ವೇ||ಬ್ರ||ಶ್ರೀ ಅರ್ಚಿಕ, ಅಪ್ಪಾಭಟ್ಟರಿಂದ ಸ್ವಸ್ತಿವಾಚನ - ಮಾಜಿ ಶ್ಯಾನುಭೋಗ ಶ್ರೀ ಶಾಮಣ್ಣನವರಿಂದ ಸ್ವಾಗತ ಭಾಷಣ - ಸರ್ಕಾರಿ ಬಾಲಿಕೆಯರ ಪಾಠಶಾಲೆಯ ಕನ್ನಡ ಪಂಡಿತರಾದ 'ಕನ್ನಡ ಭಾಷಣ' 'ಕನ್ನಡ ಶ್ರೀ' ವಿದ್ವಾನ್ ವೀರಭದ್ರಯ್ಯನವರಿಂದ 'ಕನ್ನಡ ಎಲ್ಲಿದೆ? ಹೇಗಿದೆ' ಎಂಬ ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ಭಾಷಣ - ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಮಹಿಳಾ ಲೇಖಕಿ 'ಸಣ್ಣ ಕಥಾ ಸರಸ್ವತಿ' - 'ಕವನ ರಚನ ಕಲಾಮಣಿ' 'ಕಾದಂಬರಿ ಕಲಾ ಚತುರೆ' ಶ್ರೀಮತಿ ವಿದ್ಯಾಭಾಸ್ಕರ್‌ರವರಿಂದ 'ಕನ್ನಡ ಎತ್ತ ಸಾಗಿದೆ?' ಎಂಬ ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ಭಾಷಣ - ಸದರಿ ಪಾಠಶಾಲೆಯ ಪಿ.ಟಿ. ಮಾಸ್ತರ್ ಪಿಳ್ಳಪ್ಪನವರಿಂದ - 'ಕನ್ನಡಕ್ಕಾಗಿ ಹೊಡೆದಾಟ' ಎಂಬ ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ನಾಲಕ್ಕು ಮಾತು. ವಿ.ಪಂ. ಅಧಿಕಾರಿಣಿ ಶ್ರೀಮತಿ ಆದಿ ಲಕ್ಷ್ಮಮ್ಮನವರಿಂದ ವಂದನಾರ್ಪಣೆ. ಇದರೊಂದಿಗೆ ಸದರಿ ರಾಜ್ಯೋತ್ಸವದ ಅಂಗವಾಗಿ ಏರ್ಪಡಿಸಿದ್ದ ವಿವಿಧ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಹಾಗೂ ಕ್ರೀಡಾ ಸ್ಪರ್ಧೆಗಳಲ್ಲಿ ವಿಜಯಿಗಳಾದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ(ನಿ)ಗಳಿಗೆ ಬಹುಮಾನ ವಿತರಣೆ. ಅಂದಿನ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದ ಸನ್ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರ ಅಮೃತ ಹಸ್ತದಿಂದ.

ಅವರು ಯಾರು? - ಇನ್ನಾರು? ನಮ್ಮ ತರಲಾಪುರದ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಜನನಾಯಕರು - ಸನ್ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ತಮ್ಮಣ್ಣನವರು. ಹದಿಮೂರು ತಿಂಗಳು ಶಾಸಕರಾಗಿ - ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ದುಡಿದು (ಹಣವನ್ನು) ಮತ್ತೆ ಜಾತಿ ಬಲ - ಬಾಹುಬಲ - ಬಾಯಿಬಲಗಳ ಅರ್ಹತೆಯಿಂದ ಕೆಳದರ್ಜೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಅಂದರೆ ಲೋಯರ್ ಎಜುಕೇಷನ್ ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿ ಕೇವಲ ಆರು ತಿಂಗಳ ದರ್ಬಾರಿನ ನಂತರ ತಮ್ಮ ಸಹಜ ತರಲೆ ಸ್ವಭಾವದಿಂದ ಆ ಪದವಿಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡು - ಆಜೀವ ಪರ್ಯಂತ ಮಾಜಿ ಕೆಳದರ್ಜೆ ವಿದ್ಯಾಮಂತ್ರಿ ಎಂಬ ಬಿರುದಾಂಕಿತರಾಗಿ ಮೆರೆಯುತ್ತಿರುವ ಸನ್ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ತಮ್ಮಣ್ಣನವರು.

ಇದೇ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ - ಶ್ರೀ ವಿದ್ಯಾಗಣಪತಿ - ಶ್ರೀ... ಇತ್ಯಾದಿ ನಾಮಾಂಕಿತ ಸಂಘದ ಶಾಶ್ವತ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಅಕ್ಕಿಮಿಷೀನ್ ಆನಂದಯ್ಯನವರಿಗೆ "ಅಧ್ಯಕ್ಷ

ಕುಲ ತಿಲಕ” ಎಂಬ ಪ್ರಶಸ್ತಿಯನ್ನೂ ಕನ್ನಡ ಪಂಡಿತ ವಿದ್ವಾನ್ ವೀರಭದ್ರಯ್ಯನವರಿಗೆ - “ಕನ್ನಡ ಭಾಷಾ ವಿಖ್ಯಾತ” ಎಂಬ ಪ್ರಶಸ್ತಿಯನ್ನೂ - ನಮ್ಮ ತರಲಾಪುರದ ಉದಯೋನ್ಮುಖ ಯುವ ನಾಯಕ ಹಾಗೂ ಸನ್ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ತಮ್ಮಣ್ಣನವರ ಭಾವಮೈದುನ ಶ್ರೀ ತಿಮ್ಮಣ್ಣನವರಿಗೆ - “ಜನಸೇವಾ ಪ್ರಚಂಡ” ಎಂಬ ಪ್ರಶಸ್ತಿಯನ್ನೂ ಫಲಿತಾಂಶಾಲ ಸಮೇತ ನೀಡಿ ಶಾಲು ಹೊದಿಸಿ ಗೌರವಿಸಲಾಯಿತು.

ನಂತರ ಸೊಗಸಾದ ನಾದಸ್ವರ ಕಚೇರಿ. “ಸಂಗೀತ ಕಲಾ ಭೂಷಣ” - “ನಾದ-ರಾಗ-ಕಲಾ ಸಾರ್ವಭೌಮ” ಇತ್ಯಾದಿ ಬಿರುದಾಂಕಿತರಾದ - ನಾಗ ಮಂಗಲ ಬ್ರದರ್ಸ್ - ವಿದ್ವಾನ್ ನಾಗಪ್ಪ - ವಿದ್ವಾನ್ ರಾಗಪ್ಪ ಅವರಿಂದ ಜೋಡಿ ನಾಗಸ್ವರ - ತಾಳ ವಾದ್ಯ ಭೂಷಣ - ಲಯ ಜ್ಞಾನ ವಿಶಾರದ ಇತ್ಯಾದಿ ಬಿರುದಾಂಕಿತರಾದ - ತಾವರೆಕೆರೆ ಬ್ರದರ್ಸ್ - ವಿದ್ವಾನ್ ತಾಳಪ್ಪ - ವಿದ್ವಾನ್ ತಟ್ಟಪ್ಪ ಅವರಿಂದ ಜೋಡಿ ತವೆಯಿಲ್, ಕೇಳೋದೇನಿದೆ? - ಭರ್ಜರಿ ಕಚೇರಿ. ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯಿಂದ ಹಿಡಿದು ಎಲ್ಲಾ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳೂ ಸಾಂಗೋಪಾಂಗವಾಗಿ ನಡೆದುವು. ನಾದಸ್ವರ ಕಚೇರಿ ಹಂಸಧ್ವನಿಯ ಕೃತಿಯಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿ - ವರ್ಣ - ಕೀರ್ತನೆಗಳು - ರಾಗ - ತಾನ - ಪಲ್ಲವಿ - ದೇವರ ನಾಮಗಳು - ಭರ್ಜರಿ ಡೋಲು ತನಿ - ತಿಲ್ಲಾನ ಎಲ್ಲಾ ಆಗಿ ಮಧ್ಯಮಾವತಿಯಿಂದ ಮುಕ್ತಾಯವಾಯಿತು. ಆಮೇಲೆ ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಭಾಷಣ “ದೀನ ಬಂಧು” - “ಅನುಕೂಲ ಸಿಂಧು” - “ಸಿಕ್ಕಿದ್ದು ತಿಂದು” - “ವಾಕ್ ಭೀಷಣ” - “ವಾಕ್ ದೂಷಣ” - ಇತ್ಯಾದಿ ಬಿರುದಾಂಕಿತರಾದ ಮಾಜಿ ಕೆಳದರ್ಜೆ ವಿದ್ಯಾಮಂತ್ರಿ ಸನ್ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ತಮ್ಮಣ್ಣನವರು ಎದ್ದು ನಿಂತರು. ಒಂದು ಸಲ ಕ್ಯಾಕರಿಸಿ ಕೆಮ್ಮಿದರು ಒಂದು ಗುಟುಕು ನೀರು ಕುಡಿದರು ಮತ್ತೆ ಕೆಮ್ಮಿದರು. ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು - ತಮ್ಮ ಅಮೋಘ ಭಾಷಣವನ್ನು -

“ಸ್ತ್ರೀಮಾನ್ ಅಕ್ಕತಂಗೀರೇ ಮತ್ತು ಸೋದರೀರೇ - ಅಲ್ಲ - ಸ್ತ್ರೀಮಾನ್ ಅಣ್ಣ ತಮ್ಮಂದಿರೇ ಮತ್ತು ಸೋದರರೇ - ಅಲ್ಲ ಮಹಳೀಯರೇ ಮತ್ತು ಮಹಿನೆಯರೆ ಮತ್ತೆ ಯೇದಿಕೆ ಮೇಲಿರೋ ಯೆಲ್ಲಾ ಮಾನುಬಾವ್ರೇ. ನನ್ನ ಯೀವೊತ್ತು ಬಲು ಸಂತೋಸ ಆಗ್ಗೆತೆ. ಯಾಕಪ್ಪಾಂದ್ರೆ - ಬಲು ಕುಸಿ ಆಗ್ಗೆತೆ. ಯಾಕಪ್ಪಾಂದ್ರೆ - ಯೀವೊತ್ತು ಕನ್ನಡ ರಾಜ್ಯೋಸ್ತವ ಆಗ್ಗೆತೆ. ಅದ್ರಾಗೂ ಕನ್ನಡ ರಾಜ್ಯೋಸ್ತವ - ಯೆಲ್ಲಾ ಕಡೆ ಕನ್ನಡ ಧೇಸ್ತಾಗೇ ಆಗ್ತಾ ಐತೆ. ಅದು ನನ್ನ ಬಲು ಕುಸಿ ಆಗ್ಗೆತೆ. ಯಿನ್ನು ಕನ್ನ ಯೆಲ್ಲೆತ್ತೆ? ಯೆಂಗ್ಗೆತೆ? ಅದ್ ಕಂಡಿಡಿಯೋದು ಯೆಂಗೆ? ಅದ್ ಕಾಪಾಡೋದು ಯೆಂಗೆ? - ಅದ್ಲೆಲ್ಲಾ ಯೀ ಮಾನುಬಾವ್ರೆಲ್ಲಾ ಯೇಳವ್ರೆ. ಅದ್ರಾಗೂ ಯೀ ಸ್ತ್ರೀ ಮಯಿಳಾ ಲೇಖಿಕೆ ಬಲೇ ಚೆಂದಾಗಿ ಯೇಳವ್ರೆ. ಮತ್ತೆ ಕೆಮ್ಮಿ ಅರ್ಧ ಲೋಟ ನೀರು ಕುಡಿದರು.

ಅದ್ದೇ ನಾನು ಯೀ ಸಂಗೀತದ ಯಿಸಯ ಮಾತ್ನಾಡ್ತೀನಿ. ಯಾಕಪ್ಪಾಂದ್ರೆ - ಯಿವು ನಮ್ಮೋರು - ಕರ್ನಾಟಕದೋರು - ನಾಗಮಂಗ್ಲದೋರು - ತಾವರೆಕೆರೆಯೋರು. ಯಿವು ಗನಯಿದ್ವಾಂಸು - ಬೋ ಗಟ್ಟಿಗು - ಯಾಕಪ್ಪಾಂದ್ರೆ ಬೋಯೆಸು ಪಡ್ವೋರು - ಯೆಂಗಪ್ಪಾಂದ್ರೆ - ನೋಡಿ - ಯೆಲ್ಲಾ ಆಡ್ತಾ - ಯೆಲ್ಲಾ ಬಾಪೆ ಆಡ್ತಾ-ಯೆಲ್ಲಾ

ರಾಗಾನೂ ವೊಂದೇ ಕೊಳವೆಯಾಗೆ ಬಾರಿಸವ್ರೆ ಅದು ಬೋಕಸ್ಸ. ಯಿನ್ನು ಯೀ ತಬಲದೋರು ಯಾಕೋ ನನ್ನೆ ಯಿಡಿಸ್ತಿಲ್ಲ."

"ಅದು ತಬಲ ಅಲ್ರೀ ಡೋಲು" - ಯಾರೋ ಸಭಿಕರು ಕೂಗಿದ್ದು. ಆದ್ರೆ ಅದಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಹೆದರ್ತಾರೆಯೇ ನಮ್ಮ ತಮ್ಮಣ್ಣೋರು? 'ಗೊತ್ತು ಕಣ್ರೇ - ತಬಲ ಯಾವ್ವು? ಡೋಲು ಯಾವ್ವು? ಯೆಲ್ಲಾ ಚರ್ಮದಾಗೆ ಮಾಡಿದ್ದೇ - ಯೆಲ್ಲಾ ಯಿರೋದೂ ಬಾರಿಸೋಕೆ' ಘರ್ಜನೆಗೆ ಸಭಿಕರು ಬಾಯಿ ಮುಚ್ಚಿದರು.

"ಯಿವರಿಬ್ಬ ಬಲೇ ಕಿತ್ತಾಡ್ಬಿಟ್ಟು. ಪೊಬ್ರ ಮೇಲೊಬ್ಬ - ಜಿದ್ದಾಜಿದ್ದಿ ಮಡಕ್ಕೊಂಡು ಬಾರಿಸಿದ್ರು. ಯಿವ್ರಿಬ್ರಾಗೆಯೇನೋ ವೈಮನಸ್ಸ ಯಿದ್ದಂಗೈತೆ - ಅದು ಯಿರ್ಬಾರ್ದು. ಯೀಗ ನಮ್ಮ ದೇಸದ ಸ್ತಿತಿ ಯಂಗೈತೆ? ಯೆಲ್ಲಾ ಕಡೇನೂ ಶುನಾಮಿ ಬರ್ತಾ ಐತೆ. ಅದು ನಾಳೆ ನಮ್ಮೊರ್ಗ್ಗೆ ಬರ್ಬೋದು. ಅದ್ಕೇ ನಾವೆಲ್ಲಾ ವೊಗ್ಗಟ್ಟಾಗಿರ್ಬೇಕು. ಅಂದ್ರೆ ಯೆಲ್ಲಾರಾಗೆ ದೊಡ್ಡನುಸ್ಸ ಅಂದ್ರೆ ಆ ಸ್ತುತಿ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯೋನು ವೊಂದು ತರೆಯಿಲ್ಲ - ಗಲಾಟೆಯಿಲ್ಲ ತಗ್ಗಿಸ್ತ ತಲೆಯೆತ್ತಿಲ್ಲ. ಮೊದ್ಲಿಂದ ಕೊನೇವರೆ ವೊಂದೇ ತರ ಕುಂತಿದ್ದ - ಸಾಂತಮೂರ್ತಿ. ಅಯೋದ್ಯ ರಾಮ ಯಂಗಿದ್ದ? ವೊಂದೇ ಮಾತು - ವೊಂದೇ ಬಾಣ - ವೊಬ್ಬೇ ಯೆಂಡ್ರು - ರಾಜ್ಯದಾಗೂ ವೊಂದೇ ತರ ಕಾಡ್ತಾಗೂ ವೊಂದೇ ತರ. ಯಿವ್ವೂ ಅಂಗೇ ವೊಂದೇ ತರ ಕೂತಿದ್ದ ಸಾಬಾಸ್! ಮನುಷ್ಯಾಂದ್ರೆ ಅಂಗಿರ್ಬೇಕು. ಯಿಸ್ಪುಯೇಳಿ ನಾನು ನನ್ನ ಮಾತ್ ಮುಗಿಸ್ತೀನಿ. ದೇವ್ರ ಯೆಲ್ಲಿಗೂ ವೊಳ್ಳೇದ್ದಾಡ್ಲಿ - ಜೈಯಿಂದ್ - ಜೈಬುವನೇಸ್ವರಿ.

ಕುರ್ಚಿಯಲ್ಲಿ ಕುಸಿದು ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ಕ್ಯಾಕರಿಸಿ ಕೆಮ್ಮಿ - ಇನ್ನೊಂದು ಲೋಟ ನೀರು ಕುಡಿದರು. ಸಭಿಕರಿಂದ ಪ್ರಚಂಡ ಕರತಾಡನವಾಯ್ತು - ಸುನಾಮಿ ಘರ್ಜನೆಯನ್ನೂ ಮೀರಿಸುವಂತಿತ್ತು. ಆ ಶಬ್ದ ಅರ್ಧ ಗಂಟೆಯವರೆಗೂ ಮುಂದುವರೆದು ನಬೋ ಮಂಡಲವನ್ನು ಮುಟ್ಟಿತ್ತು.

ವಂದನಾರ್ಪಣೆ - ರಾಷ್ಟ್ರಗೀತೆಯೊಂದಿಗೆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಮುಕ್ತಾಯವಾಯ್ತು.

ತತ್ಸಮ - ತದ್ಭವ

ನಾನೂ ನೀನೂ

ಸಮಾ ಸಮಾ

ಒಂದೇ ಸಮ

- ತತ್ಸಮ

ನಮ್ಮ ಮಗು

ತದ್ಭವ

- ಎನ್. ಪ್ರಕಾಶ್

ಹೆಸರಿನಲ್ಲೇನಿದೆ?

© ಓಂ ಪ್ರಕಾಶ್

ವೈದ್ಯವೃತ್ತಿಗೂ ಹೆಸರಿಗೂ ಏನು ಸಂಬಂಧ ಅಂತ ಹುಬ್ಬೇರಿಸಬೇಡಿ. ನನ್ನ Long ಅನುಭವದ ಹಲವು ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನು ನೋಡಿ (ಓದಿ?)!

ಮೊನ್ನೆ ಒಬ್ಬಳು ತರುಣಿ ಬಂದಳು ಕ್ಲಿನಿಕ್‌ಗೆ. ಹೆಸರೇನಮ್ಮ ಅಂದೆ 'ವೇದಾಂತ' ಅಂದಳು. ನನಗೆ ವಿಸ್ಮಯ-ಸಂತೋಷಗಳೆರಡೂ ಮನವನ್ನಾವರಿಸಿದವು. ಎಂತಹ ಸುಂದರ ಹೆಸರು ಅಂತ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲೇ ಅಂದುಕೊಂಡು, Prescription padನಲ್ಲಿ ಅವಳ ಹೆಸರನ್ನು ಬರೆದೆ. ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ಅವಳು ಕಿಲಕಿಲನೆ ನಕ್ಕಳು. ನನ್ ಹೆಸರು 'ವೇದಾ' ಅಂತ ಅಂದಳು. ನಾನು ಬೆಪ್ಪಾದೆ!

★★★

ಬೆಳಗ್ಗೆ ಕ್ಲಿನಿಕ್‌ನಲ್ಲಿ ಕೂತಿದ್ದೆ. 'ಪಾನಮತ್ತ'ನಾದ ಯುವಕ ಬಂದು ಕುಳಿತ. ಏನು ಅಂತ ಅನ್ನೋತರಹ ಹುಬ್ಬೇರಿಸಿದ. 'ಗಾಯತ್ರೀ' ಅಂದ. ಇದೇನು ಇವನ parentsಗೆ ತಲೆ ಕೆಟ್ಟತ್ತೇ ಇವನು ಹುಟ್ಟಿದಾಗ ಅಂತ ಆಶ್ಚರ್ಯ ಪಟ್ಟೆ. ಅವನು ಕಾಲು ತೋರಿಸಿದ. ಬಲಗಾಲಿನ ಮೇಲೆ ಗಾಯ ಆಗಿತ್ತು. ಬಾಗಲಕೋಟೆ ಅವನ ಸ್ಥಳ ಅಂತ ಗೊತ್ತಾದ ಮೇಲೆ ಗಾಯಾ ತ್ರೀ ಶಬ್ದದ ಗೂಢಾರ್ಥ ಗೊತ್ತಾಗಿ ಹೋಯಿತು.

★★★

ಒಂದು ತಿಂಗಳ ಹಿಂದೆ ನಡೆದ ಸಂಗತಿ. ಗಂಡ, ಹೆಂಡತಿ ಬಂದು ಕುಳಿತರು. ಆತನಿಗೆ ಪಾಪ, ಬಹಳ ದಿನದಿಂದ ಉಬ್ಬಸದ ತೊಂದರೆ. ಎಲ್ಲ ತರಹದ ಚಿಕಿತ್ಸೆನೂ ಮಾಡಿದೀನಿ ಏನೂ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ ಅಂದ. ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ತಪಾಷಣೆ ಮಾಡಿ, ಔಷಧಿಗಳನ್ನು ಬರೆದುಕೊಟ್ಟೆ. ಎರಡು ವಾರಗಳಾದ ಮೇಲೆ ವಾಪಸ್ ಬಂದರು. ಅವನ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಏಕೋ ಕೋಪ, ದುಗುಡ ಇದ್ದಂತೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಹೇಗಿದ್ದೀರ ಎಂದೆ. ಈಗ ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿದೀನಿ ಡಾಕ್ಟರ್, ಉಸಿರಾಟ ಸುಲಭ, ರಾತ್ರಿ ನಿದ್ರೆನೂ ಬರುತ್ತೆ ಅಂದ. ಆದರೆ ಆತನ ಹುಬ್ಬುಗಂಟು ಸಡಿಲವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಕೇಳಿಬಿಡೋಣ ಅಂತ. ಯಾಕೆ ಟೆನ್ಷನ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದೀರ ಅಂದೆ. ಅವನು ಸುಮ್ಮನೆ ಇದ್ದ; ಹೆಂಡತಿ ನಾನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದ prescription ನನ್ನ ಕೈಗೆ ಕೊಟ್ಟಳು. ಹೆಸರು ಅನ್ನೋ ಕಾಲಿನಲ್ಲಿ Asthma Lal ಅಂತಿತ್ತು. ಪಾಪ, ಅವನ ಹೆಸರು ಆತ್ಮಾಲಾಲ್! ಅವನಿಗೆ ಹೇಳಿದೆ. ನನ್ನ ದಿನನಿತ್ಯ ಜೀವನದಲ್ಲಿ Asthma ಅನ್ನೋದು ಸೇರಿಹೋಗಿದೆ. A ಅಂತ ಬರೆದ ಕೂಡಲೇ S ಅಂತ ಬಂದುಬಿಡುತ್ತೆ! ನಾನೇನು ಮಾಡಲಿ? ಅಂದೆ. ಅವನು ಪ್ರಸನ್ನನಾದ! ನನ್ ಹೆಸರು ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಬರೆದುಬಿಡಿ ಅಂತ ಸೂಚಿಸಿದ!

★★★

ಅಮೆರಿಕದಲ್ಲಿ ವಾಸ್ತಂಗ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಕಾಲ. ಎದೆ ರೋಗದ ಖಾಯಿಲೆಗಳ ವಿಭಾಗದಲ್ಲಿ ಫೆಲೋಷಿಪ್ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆ. ಸಿಗರೇಟ್ ಸೇದಿ, ಸೇದಿ Chronic

bronchitis ನಿಂದ ಬಳಲುವ ರೋಗಿಗಳು ಬಹು ಜನ. ಅವರಲ್ಲಿ Henry Luce ಅಂತ ಒಬ್ಬ ಇದ್ದ. Chest clinic ಗೆ ಬಂದಾಗಲೆಲ್ಲ ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಬಂದೇ ಹೋಗೋನು. ಒಂದು ಸಂಜೆ ಆರು ಗಂಟೆಗೆ page ವಾಣಿ ಕೇಳಿಸಿತು. Doctor Prakash, please go to Emergency Room ಅಂತ. ಹೋದೆ. ಅಲ್ಲಿ Luce ಕೂತಿದ್ದ. ನರ್ಸ್‌ಗಳು ನಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಏನು ವಿಷಯ ಅಂದೆ Luce ನಿಮ್ಮನ್ನೇ ನೋಡಬೇಕು ಅಂತಾರೆ! ಆದರೆ ನಿಂ ಹೆಸರು ಸರಿಯಾಗಿ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ! ನಿಮ್ಮನ್ನ ಹೇಗೆ ಕರೆಯೋದು ಅಂತ ಯೋಚನೆ ಮಾಡ್ತಿರುವಾಗ Luce ಹೇಳಿದರು: I don't know hit name properly, but it sounds like.

"Oh, my gosh!" ನನ್ನ ಹೆಸರನ್ನ ವಿಲಕ್ಷಣವಾಗಿ ಉಚ್ಚರಿಸುತ್ತಿದ್ದ ವಿಚಾರ ನಾಮಧೇಯಗಳಿಗೆ ಅಮೆರಿಕನ್ ರೋಗಿ ಇನ್ನೊಂದು ಕುಸುಮ ಸೇರಿಸಿದ್ದ!

★★★

ಅಮೆರಿಕಾದಲ್ಲಿನ ಇನ್ನೊಂದು ಸಂಗತಿ. ನಾನು ಕೆಲಸ ಮಾಡ್ತಿದ್ದದ್ದು ವಿಸ್ಸೆಂಟ್ ಹಾಸ್ಪಿಟಲ್ ಅಂತ. ಅದರಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಭಾರತೀಯ ವೈದ್ಯರಿದ್ದರು. ಪ್ರತಿ ವರ್ಷ ಜುಲೈ ಒಂದರಂದು ನೂತನ Resident doctors ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಸೇರುತ್ತಿದ್ದರು. ತಮಿಳುನಾಡಿನಿಂದ ಒಬ್ಬ ಬಂದ. ಅವನು ಸೇರುಕ್ಕೆ ಮಂಚೆಯೇ ಅವನ Biodata ನನಗೆ ತೋರಿಸಿದರು. ಅವನ ಹೆಸರು ನೋಡಿ ಅಲ್ಲಿಯ ಆಫೀಸಿನವರೆಲ್ಲ ಭಯಾಕ್ರಾಂತರಾದರು. ಅವನ ನಾಮಧೇಯ Thiru Shivagnana Sambandham! 15+10=25 ಅಕ್ಷರಗಳು. ಇವನ್ನ ಹೇಗೆ ಕರೆಯಬೇಕು ಅಂತ ಚರ್ಚೆ! ನಾನು (ದುರ್ಬುದ್ಧಿ!) ಈ ಹೆಸರಿನ ಕೊನೆಯ ಮೂರು Letters ಹೇಳಬಹುದು ಅಂದೆ. ಆತ ಕೆಲಸ ಶುರುಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ಎಲ್ಲರೂ ಅವನನ್ನ Pet name ನಿಂದಲೇ ಸಂಬೋಧಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಶಾಖಾಹಾರಿಯಾದ ಅವನು ರುದ್ರಾವತಾರ ತಾಳಿದ! Explain ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ನಾವು ಗಾಢ ಸ್ನೇಹಿತರಾದೆವು!

★★★

ಚೀಟಿ ಪಟಾಕಿ

© ಜಯಾ ಯಾಜಿ ಶಿರಾಲಿ

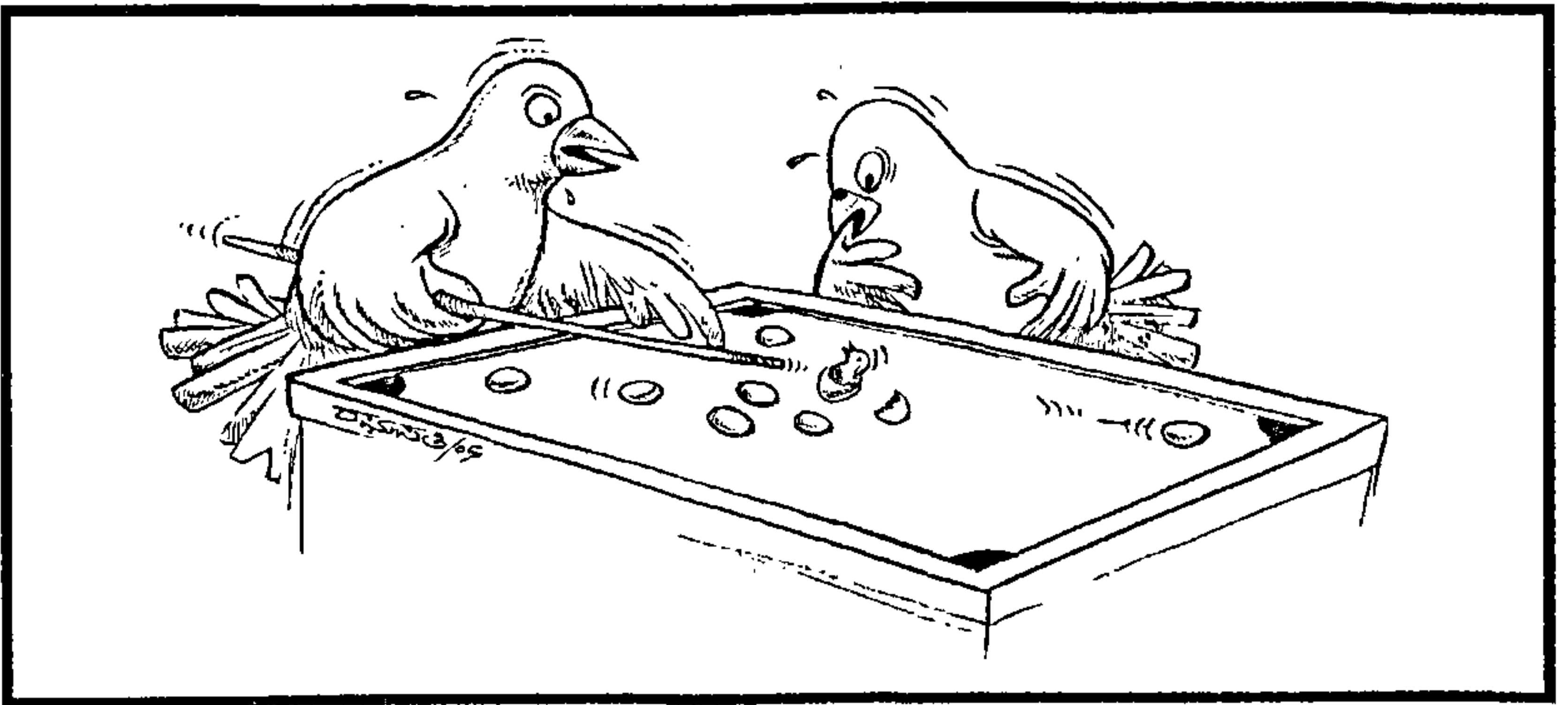
ಹಬ್ಬಕ್ಕೆ ಹದಿನೈದು ದಿನ ಮುಂಚಿತವಾಗಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಗಿಫ್ಟ್ ಪಟಾಕಿ ಈ ವರ್ಷ ಹಬ್ಬ ಹತ್ತಿರ ಬಂದರೂ ಬಾರದಿದ್ದಾಗ ನಾನಂತೂ ನಿಜಕ್ಕೂ ಕಂಗಾಲು ಆಗಿದ್ದೆ. ಪ್ರತಿ ವರ್ಷವೂ ದೀಪಾವಳಿ ಹಬ್ಬ ಮುಗಿದ ಮರು ತಿಂಗಳೇ ಪಟಾಕಿ ಚೀಟಿಗೆ ಹಣ ಕಟ್ಟುತ್ತಿದ್ದ ನನ್ನವರೂ ಯೋಚನಾಮಗ್ನರಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದರು. “ಅಲ್ಲಾ ಕಣೆ, ಇಷ್ಟು ದಿನಕ್ಕೇ ಗಿಫ್ಟ್ ಪ್ಯಾಕ್ ಬರಬೇಕಿತ್ತಲ್ಲ? ಯಾಕೆ ಬಂದಿಲ್ಲ?” ಅಂತ ನನ್ನನ್ನೇ ಕೇಳಿದ್ದರು. ಗಿಫ್ಟ್ ಪ್ಯಾಕ್ ಅಂದ್ರೆ ಪುಕ್ಕಟೆ ಬರುವಂತಹದಲ್ಲ. ದುಡ್ಡು ಕೊಟ್ಟೇ ಕೊಳ್ಳುವುದು. ಆದರೆ ಬಾಕ್ಸ್ ಮೇಲೆ ಮಾತ್ರ ಗಿಫ್ಟ್ ಪ್ಯಾಕ್ ಅಂತಲೇ ಬರೆದಿರುತ್ತದೆ.

‘ಅಲ್ಲ ಕಣ್ರೆ, ನೀವು ಯಾರ ಹತ್ತಿರ ಚೀಟಿ ಹಾಕಿದ್ದು? ಅವೇನಾದ್ರೂ ಮೋಸಗಾರನಾ ಮತ್ತೆ..’ ಸಂದೇಹಿಸಿ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದ್ದೆ. “ಛಿ, ಅವು ಅಂಥವನಲ್ಲ ಕಣೆ. ಹೋದ ವರ್ಷ ಪಟಾಕಿ ಗಿಫ್ಟ್ ಪ್ಯಾಕ್ ಅಂತ ಬೆಳ್ಳಿ ನೀಲಾಂಜನ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದನಲ್ಲಾ, ಅದಕ್ಕೂ ಹಿಂದಿನ ವರ್ಷ ಏರ್‌ಬ್ಯಾಗ್, ಹಾಟ್ ಬಾಕ್ಸ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾನಲ್ಲಾ ...”. “ಎಲ್ಲಾ ಹಾಗೆ ಕಣ್ರೆ. ಮೊದಮೊದಲು ನಂಬಿಕೆ ಗಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಕ್ಕೆ ಅಂತ ಎಲ್ಲಾ ಕೊಟ್ಟ ಹಾಗೆ ಮಾಡ್ತಾರೆ. ಆಮೇಲೆ ಒಂದಿನ ಹೀಗೆ ಕೈಕೊಡ್ತಾರೆ” ಎಂದಿದ್ದೆ ನಾನು. “ಹಾಗೆಲ್ಲಾ ಮೋಸ ಮಾಡೋಲ್ಲ ಬಿಡು. ಅಷ್ಟಕ್ಕೂ ನಾನೊಬ್ಬ ಅಲ್ಲ ತಾನೆ ಅವ್ವ ಹತ್ರ ಪಟಾಕಿ ಚೀಟಿ ಹಾಕಿದ್ದು. ನಮ್ಮ ಆಫೀಸಿನಲ್ಲಿ ಬಾಳ ಜನ ಅವ್ವ ಹತ್ರಾನೇ ಚೀಟಿ ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ಇವತ್ತು ನಾಳೆ ಬರುತ್ತೆ ಬಿಡು” ಅಂತ ತಮ್ಮನ್ನು ತಾವೇ ಸಂತೈಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರು ನನ್ನವರು. ಆದ್ರೆ ನನ್ನ ಮಾತ್ರ ತಿಂಗಳ ತಿಂಗಳ ನೂರು ರೂಪಾಯಿ ವರ್ಷ ಪೂರ್ತಿ ಕಟ್ಟಿದ ಹಣ ಮುಳುಗಿ ಹೋಯ್ತು ಅಂತ ಗಾಬರಿಯಾಗಿದ್ದೆ. ಸಾಲದ್ದಕ್ಕೆ ಅದೇ ಸಮಯ ಪಕ್ಕದ್ದನೆ ಪದ್ದಿ ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿಯೇ ಭರ್ಜರಿ ಪೆಟ್ಟಿಗೆ ಪಳವಳ ಹೊಳೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ‘ರೀ, ನಿಮ್ಮನೆಗೆ ಗಿಫ್ಟ್ ಪ್ಯಾಕ್ ಬಂತಾ?’ ಕೇಳುತ್ತ ಒಳಬಂದ ಪದ್ದಿ ಎದುರಿನ ಟೇಬಲ್ ಮೇಲೆ ಬಾಕ್ಸ್ ಇಟ್ಟು ಒಂದೊಂದೆ ಐಟಮ್ ತೋರಿಸುತ್ತ ನನ್ನ ಹೊಟ್ಟೆ ಉರಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದಳು. “ನಿಮ್ಮನೆಗೆ ಇನ್ನೂ ಗಿಫ್ಟ್ ಪ್ಯಾಕ್ ಬಂದೇ ಇಲ್ಲವಾ .. ಪಾಪ ಕಣ್ರೆ. ಇನ್ನು ಯಾವತ್ತು ಬರುತ್ತೋ .. ದೀಪಾವಳಿ ಕಳೆದ ನಂತರ ಬಂದ್ರೂ ಆಯ್ತು..” ಎಂದು ಲೊಚಗುಟ್ಟುತ್ತ ನನ್ನವರ ಕಡೆ ತಿರುಗಿ “ನೋಡ್ರಿ ಇದು ಮೋಸ ಪಟಾಕಿ ..” ನನ್ನವರು ಬಾಯ್ತೆರೆದು ಕಣ್ಣಿಟ್ಟು ಮಿರುಗುವ ಕಾಗದದಲ್ಲಿ ಸುತ್ತಿಕೊಂಡ ಪಟಾಕಿಯನ್ನೇ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಪದ್ದಿ ತನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿದ್ದಳು. ‘ಈ ಪಟಾಕಿ ಹೆಸರು ಧರಂ ಪಟಾಕಿ ಅಂತ’. “ಹೌದಾ? ಮೊದಲೆಲ್ಲ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಪಟಾಕಿ, ಆನೆ ಪಟಾಕಿ ಅಂತ ಪಟಾಕಿ ಬರಿತ್ತು ಅಲ್ಲಾ?” ಎಂದೆ ನಾನು. “ಅದೆಲ್ಲ ಹಳತಾಗಿದೆ. ಈ ಧರಂ ಪಟಾಕಿ ತುಂಬಾ ಅದೃಷ್ಟ ಪಟಾಕಿಯಂತೆ. ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಹಚ್ಚಿದ್ರೆ ಸಾಕು, ಅದೃಷ್ಟ ಬಾಗಿಲು ಒದ್ದು ಬರುತ್ತಂತೆ. ಇದು ನೋಡಿ, ಇದ್ರ ಹೆಸರು ಸಮ್ರಿತ್ ಪಟಾಕಿ ಅಂತ. ಹಚ್ಚಿದ ಕೂಡಲೆ

ಎರಡು ಭಾಗವಾಗಿ ಪಟ್‌ಪಟ್ ಅಂತ ಎಗರಾಡಿ ಹೊತ್ತಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೆ. ಇದು “ಪೆಟ್ರೋಲ್, ಗ್ಯಾಸ್ ರಾಕೆಟ್” ಅಂತ ಹೆಸರು. ಗ್ಯಾಸ್ ಪೆಟ್ರೋಲ್ ಬೆಲೆ ಎಷ್ಟು ಏರಿದೆಯೋ ಅಷ್ಟು ಮೇಲಕ್ಕೆ ಇದು ಹಾರುತ್ತದೆಯಂತೆ. ಈ ಹೂಕುಂಡದ ಹೆಸರು ‘ಭಜರಂಗ’ ಅಂತ. ಇದಕ್ಕೆ ಬೆಂಕಿ ತಾಗಿಸೋದೆ ಬೇಡ. ಕಡ್ಡಿಯ ಹತ್ತಿರ ಒಯ್ದರೂ ಸಾಕು, ಹತ್ತಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೆ. ಇದು ‘ಸಿ.ಇ.ಟಿ. ಮ್ಯಾಚ್‌ಬಾಕ್ಸ್’ ಎಷ್ಟು ಕಡ್ಡಿ ಗೀರಿದರೂ ಬೇಗ ಖಾಲಿಯಾಗೋಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಸಿ.ಇ.ಟಿ. ಸಮಸ್ಯೆಯಂತೆ...” ಪದ್ಧಿ ಎಲ್ಲ ಪಟಾಕಿ ತೋರ್ನಿ ವಿವರಣೆ ನೀಡಿ ನಮ್ಮ ಹೊಟ್ಟೆ ಉರಿಸಿ ಇನ್ನೊಂದು ಮನೆಗೆ ಹೋದಳು. ಪ್ರತಿ ವರ್ಷ ಮಕ್ಕಳು ಈ ತರ ತಂದು ತೋರಿಸಿ ಪಟಾಕಿ ಬಾಕ್ಸ್ ಬಾರದ ಮನೆಯ ಮಕ್ಕಳ ಹೊಟ್ಟೆ ಉರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಈ ಸಲ ಈ ಪದ್ಧಿ ಈ ಕೆಲಸ ಮಾಡ್ತಾ ಇದ್ದಾಳಲ್ಲಾ... ಯಾಕೆ? ಆಕೆಯ ಮಕ್ಕಳೂ ಬಂದಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲದೆ ನನ್ನ ಮಕ್ಕಳೂ ಸಹ ಈ ಸಲ ಪಟಾಕಿ ಬಾಕ್ಸ್ ಬಾರದ ಬಗ್ಗೆ ತಕರಾರು ಎತ್ತದೆ ನಿರಾಳವಾಗಿದ್ದಾರಲ್ಲಾ. ಯಾಕಿರಬಹುದು? ಯೋಚಿಸಿ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಕೇಳೇ ಬಿಟ್ಟೆ. ಮಗಳು ಹೇಳಿದಳು “ನಂಗಂತೂ ಈ ಸಲ ಈ ಪಟಾಕಿ-ಗಿಟಾಕಿ ಬೇಡ್ವೇ ಬೇಡ. ನನ್ನ ಮೊಬೈಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಪಟಾಕಿ ಸದ್ದು ಬರುವ ರಿಂಗ್‌ಟೋನ್ ಹಾಕಿದ್ದೀನಿ ..” ಎಂದು ನುಡಿದು ರೂಮು ಸೇರಿದಳು. ಮಗ ಭುಜ ಕುಣಿಸಿ “ಪಟಾಕಿ!! ಅಮ್ಮಾ ನೀನು ಇನ್ನೂ ಯಾವ ಕಾಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಇದ್ದೀಯಾ..? ಅದೆಲ್ಲಾ ಓಲ್ಡ್ ಫ್ಯಾಷನ್” ಎಂದುಬಿಟ್ಟ.

ಈಗ ನನಗೆ ನನ್ನವರಿಗೆ ಚಿಂತೆ ಶುರುವಾಯ್ತು. ದೀಪಾವಳಿ ಮುನ್ನಾದಿನ ಬಂದ ಪಟಾಕಿ ಗಿಫ್ಟ್‌ಪ್ಯಾಕ್ ಓಪನ್ ಮಾಡುವವರು ಯಾರು? ಆ ಪಟಾಕಿಗಳನ್ನು ಹಚ್ಚುವವರು ಯಾರು .. ಕೊನೆಗೆ ನಾವು ನಾವೇ ಸಮಾಧಾನ ಮಾಡ್ಕೊಂಡ್ವಿ. ಯಾಕೆ ನಾವಿಲ್ಲವೆ .. ? ಪಟಾಕಿ ಹಚ್ಚಲಿಕ್ಕೆ.

ಎಂದೋ ಮರೆತು ಹೋದ ಪಟಾಕಿ ಹಚ್ಚುವ ಕಾಯಕವನ್ನು ನಾವಿಬ್ಬರೂ ಈ ಸಲ ಭಯಮಿಶ್ರಿತ ಸಂಭ್ರಮದಲ್ಲಿ ಆಚರಿಸಿಬಿಟ್ಟೆವು!! ಹುಡುಗುತನದ ಆ ಖುಷಿ, ಆನಂದ ಥಮ್‌ಥಮಾರಿಗೆ ಬೆಚ್ಚಿಬೀಳುವ ಅನಿರ್ವಚನೀಯ ಅನುಭವ .. ಮತ್ತೆ ನಮ್ಮದಾಗಿಬಿಟ್ಟಿತು. ಹಾಂ. ಮುಂದಿನ ದೀಪಾವಳಿಗೆ ಇನ್ನೂ ದೊಡ್ಡ ಪಟಾಕಿ ಬಾಕ್ಸ್‌ಗೆ ಚೀಟಿ ಕಟ್ಟಲು ನನ್ನವರು ಆಗಲೇ ಸಿದ್ಧವಾಗಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.

4ನೆಯ ನಾತಿ ಚರಾಮಿ

☺ಆನಂದ

ಟರ್... ಬ್ರ.... ಡುಸ್

ಡುಸ್... ಟ್ರ... ಪೈ.... ಬುಸ್

ಸ್.....ರ್.....ಟ್ರ.....ಡಬ್....

ಬ್ರಾ....ಬ್ರಾ....ಟ್....ರಸ್

ಟ್ರಾ....ಪ್ರಾ....ರಸ್....ಗೊರ್....

ನವ್ಯ ಕವಿತೆಯೆ? ಹೊಸ ಕನ್ನಡ ಚಿತ್ರಗೀತೆಯೆ? ಸುಂಟರಗಾಳಿಯೆ? ಇದು ಯಾವುದೂ ಅಲ್ಲ. ಇದು ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ನಾನು ಕೇಳಿದ ಗೊರಕೆ ಶಬ್ದ. ಆ ಭಯಂಕರ ಬನ್ ಮ್ಯಾನ್ ಆರ್ಟ್‌ಸ್ಟ್ರಾ ಹೊರಡಿಸಿದ ಶಬ್ದವನ್ನು “ವರ್ಣಿಸಲು ಅಸಾಧ್ಯ, ಕೇಳಿ ನರಳಬೇಕು” ಎಂದು ಹೇಳಿ ನಾನು ನನ್ನ ಕೈ ತೊಳೆದುಕೊಳ್ಳಬಹುದಿತ್ತು. ಆದರೆ ಅದನ್ನು ವರ್ಣಿಸಲು ಒಂದು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬಾರದೇಕೆ ಎಂದು (ಸಹಜವಾಗಿ ನಿದ್ದೆ ಬಾರದೆ) ಯೋಚಿಸಿ ಮೇಲಿನಂತೆ ನೊಟೀಷನ್ಸ್ ಹಾಕಿದೆ.

ಸಂದರ್ಭ: ಹಂಪಿ ಎಕ್ಸ್‌ಪ್ರೆಸ್‌ನ ಎಸಿ ಕೋಚ್‌ನಲ್ಲಿ ಪ್ರಯಾಣ. ದಿನವೆಲ್ಲ ದಣವಾಗುವಷ್ಟು ಸುತ್ತಾಡಿದ್ದು ರಾತ್ರಿ ವಾತಾನುಕೂಲದಲ್ಲಿ ಸುಖವಾದ ನಿದ್ದೆ ಹೊಡೆಯುವ ಯೋಜನೆ ನನ್ನದಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ದೇವರ ಯೋಜನೆಗಳು ಬೇರೇನೋ ಇರುತ್ತವೆ. ಅದರಂತೆ ಅವನು ನನ್ನ ಸಹಪ್ರಯಾಣಿಕನಾಗಿ ಈ ಗೊರಕೆ ಮಹಾಶಯನನ್ನು ಕಳಿಸಿದ್ದ.

Death is not my problem ಎಂದೊಬ್ಬ ತಾನು ಬದುಕಿದ್ದಾಗಲೇ ಹೇಳಿಕೊಂಡಿದ್ದ. ಅವನ ತರ್ಕವೆಂದರೆ ಸಾವು ಇತರರಿಗೆ ಸಮಸ್ಯೆಯೇ ಹೊರತು ಸತ್ತವನಿಗಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಅವನು ತಣ್ಣಗೆ ಚಿರನಿದ್ದೆ, ಹೊಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಾನಲ್ಲ!

ಇದೇ ತರ್ಕವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿದಾಗ ಗೊರಕೆ ಹೊಡೆಯುವವನಿಗೆ ಸಮಸ್ಯೆ ಅಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಅವನು ಹಾಯಾಗಿ ನಿದ್ದೆಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಆದರೆ ಡಬ್... ಡುಸ್... ಟ್ರ... ಪೈ.... ಬುಸ್.... ಶ್.... ಗೊರ್.... ಡಬ್.... ಎಂದು ಗೊರಕೆಯ ನಾದ ಕಿವಿಗೆ ಅಪ್ಪಳಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿದ್ದವರು ಏನು ಮಾಡಬೇಕು?

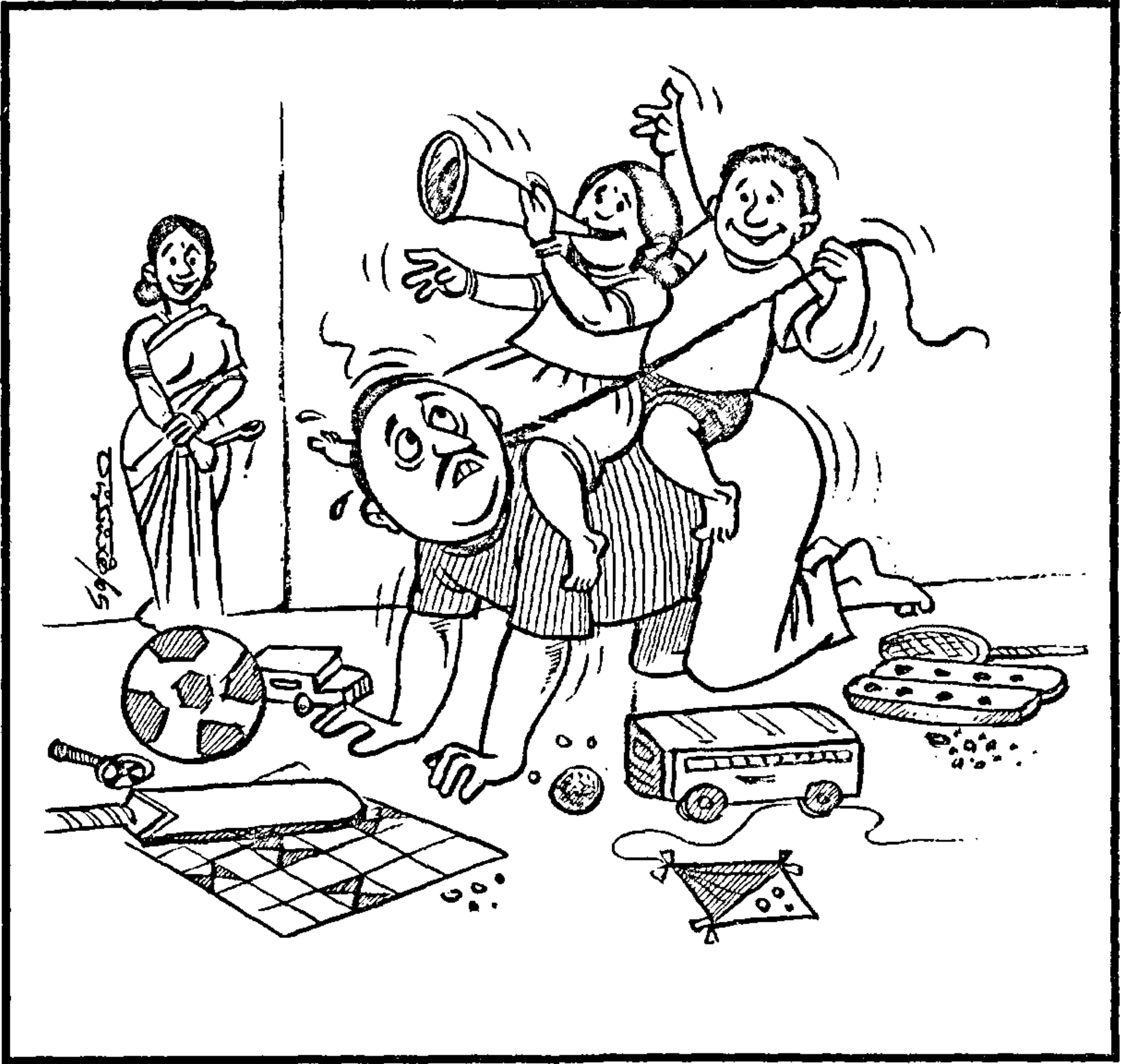
ಇಂತಹ ಗಾಢವಾದ ಫಿಲಸಾಫಿಕಲ್ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ನನಗೆ ನಾನೇ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಆ ಗೊರಕೆಯನ್ನು ಆಲಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ.

ಆಗ ಫಳಾರೆಂದು ನನ್ನ ಮಿದುಳಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಿಂಚು ಹೊಳೆಯಿತು

ಈ ಗೊರಕೆ ಮಹಾಶಯನ ಹೆಂಡತಿ ಈ ರಾತ್ರಿಯಾದರೂ ಸುಖವಾಗಿ ನಿದ್ರೆ ಮಾಡುತ್ತಿರಬಹುದಲ್ಲವೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಎಂಬುದೇ ಆ ಮಿಂಚು. ನಿದ್ರೆ ಅವನಿದ್ರೆ ಬದಲು ನಿದ್ರೆ ಅವನಿರದಿದ್ರೆ ಎನ್ನಬಹುದೆ?

ಅಥವಾ ಆಕೆ ಈ ಟ್ರ...ಬ್ರ...ಡುಸ್...ಟ್ರ...ಶ್...ಪೈ...ಡಬ್....ಠುಸ್.... ಗೊರ್ತ್...ಗೆ ತುಂಬಾ ಹೊಂದಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿದ್ದು ಅದು ಕೇಳಿ ಬರದೆ ಆಕೆ ನಿದ್ರೆ ಬಾರದೆ ಹೊರಳಾಡುತ್ತಿರಬಹುದೆ?

ಆದರೂ ಸವ್ವಪದಿಯ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಧರ್ಮೇಚ, ಅರ್ಥೇಚ, ಕಾಮೇಚ ಜತೆಗೆ ಗೊರಕೇಚ ನಾತಿ ಚರಾಮಿ ಎಂದೂ ಪತಿಯ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರಬೇಕು ಎಂದೆನಿಸಿತು.

ತುಂತುರು

೦೧ ನಂ ೦೨

(ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗುವ ಸುದ್ದಿ/ ಅಂಕಣಗಳಿಂದ ಆಯ್ದ ತುಣುಕುಗಳು)

ಒಬ್ಬ ಹುಚ್ಚಾಸ್ವತ್ತಿಗೆ ಹೋದ. ರೋಗಿಯೊಬ್ಬ ಫ್ಯಾನ್‌ನಿಂದ ಜೋತಾಡುತ್ತ “ಲೈಲಾ ಲೈಲಾ” ಎಂದು ಕಿರುಚಾಡುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನು ನೋಡಿ ವಿಚಾರಿಸಿದ. “ಲೈಲಾ ಎಂಬ ಹುಡುಗೀನ ಅವನು ಮದುವೆಯಾಗಬೇಕಿತ್ತು. ಅವಳು ಕೈ ಕೊಟ್ಟಳು” ಎಂದಳು ನರ್ಸ್. “ಪಾಪ” ಎನ್ನುತ್ತಾ ಅವನು ಪಕ್ಕದ ವಾರ್ಡಿಗೆ ಹೋದ. ಅಲ್ಲೊಬ್ಬ ಫ್ಯಾನ್‌ನಿಂದ ತಲೆಕೆಳಕಾಗಿ ನೇತಾಡುತ್ತಾ “ಲೈಲಾ ಲೈಲಾ” ಎಂದು ಕಿರುಚಾಡುತ್ತಿದ್ದ. “ಇವನದೇನು ಸಮಸ್ಯೆ” ಎಂದು ಕೇಳಿದಾಗ “ಇವನೇ ಆ ಲೈಲಾಳನ್ನು ಮದುವೆಯಾದ ವ್ಯಕ್ತಿ” ಎಂಬ ಉತ್ತರ ಬಂದಿತು.

★ ★ ★

“ಲೈಂಗಿಕ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ನೀಡಬೇಕು”

“ಫಿಸಿಕ್ಸ್ ಕೆಮಿಸ್ಟ್ರಿ ತರಹಾ ತಾನೆ?”

“ಹೌದು”

“ಆದರೆ ಪ್ರಾಕ್ಟಿಕಲ್‌ಗೆ ಏನು ಮಾಡುವುದು?”

★ ★ ★

ಈಗಿನ ಕಾಲದ ಮೊಮ್ಮಗ ತಾತನಿಗೆ “ಒಂದು ಬೋರ್ ಹೊಡೆಸುವ ಕತೆ ಹೇಳು ತಾತ. ನಿದ್ರೆನೇ ಬರ್ತಾ ಇಲ್ಲ”

★ ★ ★

ಗಾಳಿಮಾತಿಗೂ ಸುದ್ದಿಗೂ ಇರುವ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಅದು ನೀವು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೀರೋ ಅಥವಾ ಅದನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೀರೋ ಎಂಬುದನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿದೆ.

★ ★ ★

ಬೆಂಗಳೂರು ಆಟೋ ಡ್ರೈವರ್‌ಗಳಿಗೆ ಕಿವಿ ಮಾತು: ಗಾಡಿಯಲ್ಲಿ ನಿಮಗೆ ಇಷ್ಟವಾದವರ ಪೋಟೋ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಿ. ಹೆಂಡತಿಯ ಪೋಟೋ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಿ. ಇಲ್ಲವಾದರೆ ಐಶ್ವರ್ಯ ರಾಯ್ ಪೋಟೋ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಿ.

★ ★ ★

ಒಸಾಮಾ ಬಿನ್ ಲಾಡೆನ್‌ನನ್ನು ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಬುಷ್ ಹಡಕಬೇಕಾಗಿರುವುದು
ಬೆಟ್ಟಗುಡ್ಡಗಳಲ್ಲಲ್ಲ ತಮ್ಮ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ.

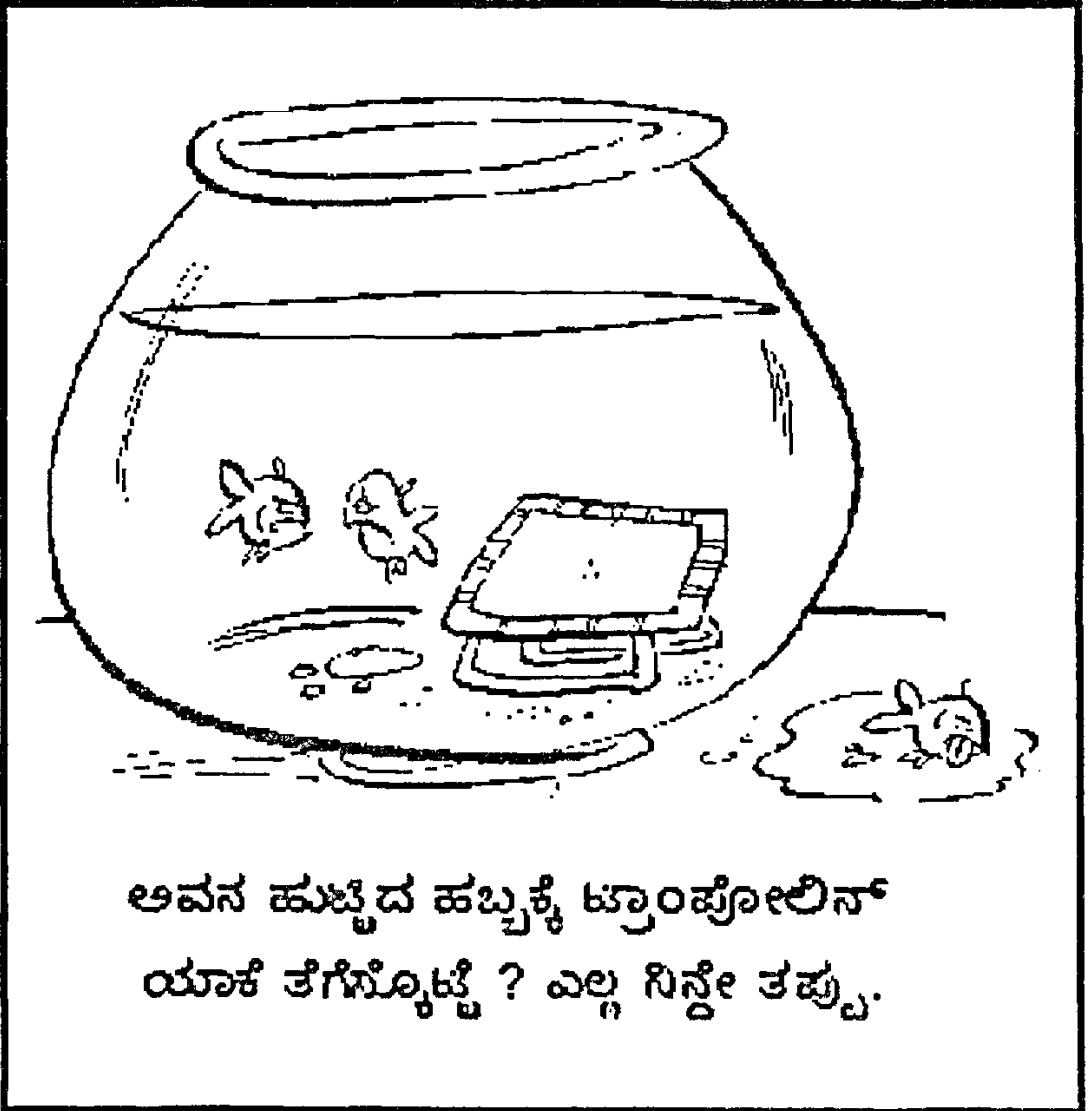
★★★

ನಮಗೆ ಬೇಕಾಗಿರುವುದು ಬ್ರೆಡ್ ಬಟರ್ ಜಾಮ್ ಹೊರತು ಟ್ರಾಫಿಕ್
ಜಾಮ್‌ಗಳಲ್ಲ.

★★★

ಒಬ್ಬ ಬಡ ಅನಕ್ಷರಸ್ಥ ವ್ಯಕ್ತಿ 20,000 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ವಾಣಿಜ್ಯ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವನ್ನು
ನಿರ್ಮಿಸಿದ. ವಿದೇಶದಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಪಡೆದ ಇಬ್ಬರು ಅದನ್ನು ವಿಭಜಿಸಲು
ಒಡೆಯುವದರಲ್ಲಿ ನಿರತರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಶಿಕ್ಷಣ ಎಂದರೆ ಇದೇ!

★★★

ಅವನ ಹುಚ್ಚದ ಹಬ್ಬಕ್ಕೆ ಕ್ರಾಂಪೋಲಿನ್
ಯಾಕೆ ತೆಗೆಯೊಟ್ಟೆ ? ಎಲ್ಲ ಗಿನ್ನೇ ತಪ್ಪು.

ಮೊದಲ ನಗೆ ಹಬ್ಬ

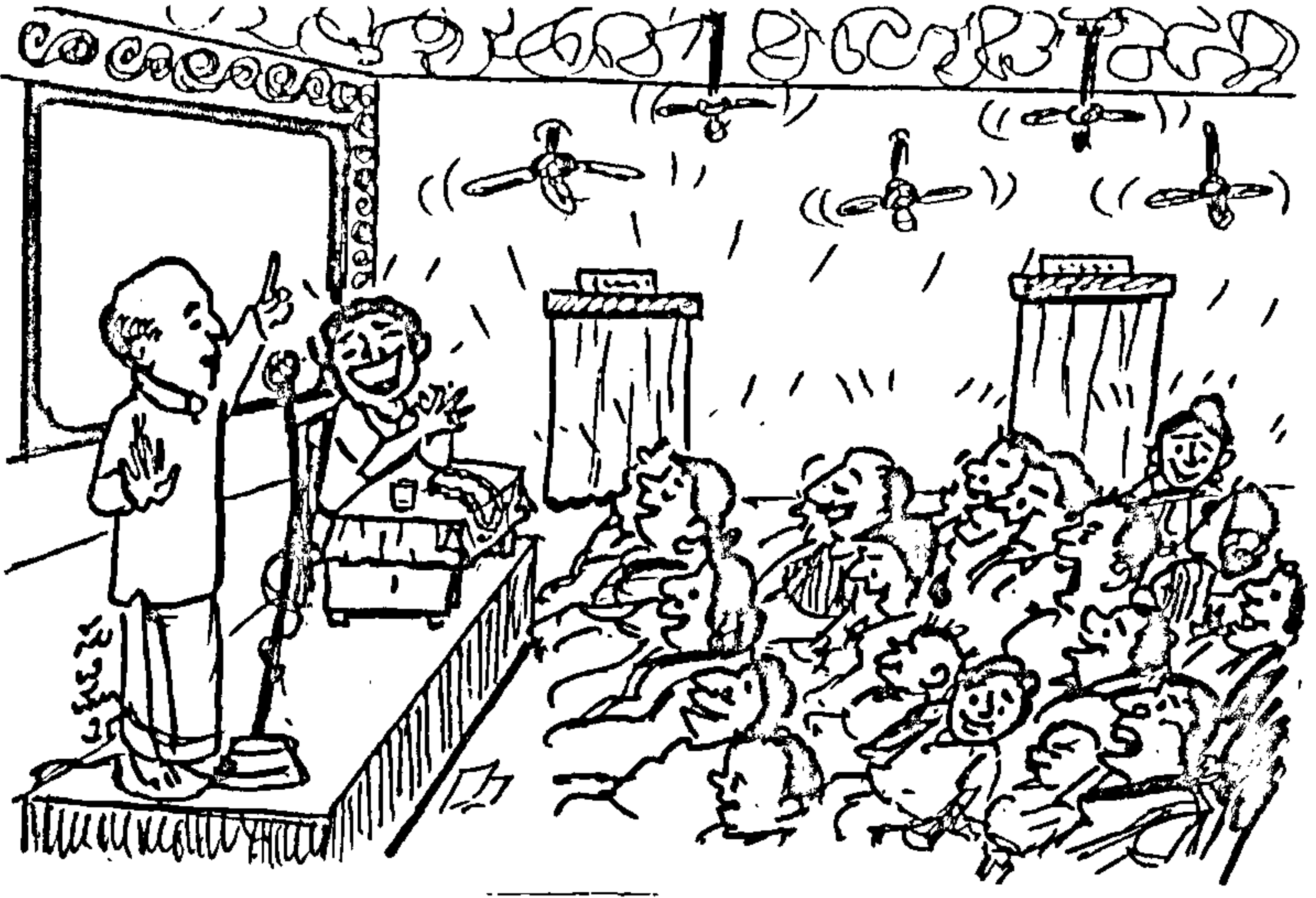
☺ ಬಾಗೂರು ಚಂದ್ರು,

(ನಾನು ಚಿಕ್ಕೋನಾಗಿದ್ದಾಗ ಎನ್ನುವ ಕತೆಗಳೆಲ್ಲಾ ಸಂಜೆಯ ಪಿಂಚಣಿದಾರರ ಸಭೆಗಳಿಗೆ ಲಾಯಕ್ಕು ಎಂದು ತಿಳಿದು ಅಪರಂಜಿ ಓದುಗರು ಕ್ಷಮಿಸುತ್ತಾರೆ ಎನ್ನುವ ನಂಬಿಕೆಯಿಂದ ಒಂದು ನೆನಪಿನ ಚಿತ್ರ)

ಈಗ ಹಾಸ್ಯೋತ್ಸವಗಳು ವಾರಕ್ಕೆರಡು, ಮಧ್ಯೆ ರಜೆ ಬಂದರೆ ಮತ್ತೊಂದು ಎನ್ನುವಂತಾಗಿದೆಯಂತೆ. ಟೀವಿಯಿಂದಾಗಿ ನಾಟಕ ಭಾಷಣಗಳಿಗೆ ಬರೋರೇ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಎಲ್ಲರೂ ಗೊಣಗುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗಿದ್ದರೂ ಡಿಸೆಂಬರ್ 25 ಛಾಪಿನ ಒರಿಜಿನಲ್ ಹಾಸ್ಯೋತ್ಸವದ ಹತ್ತನೆಯ ಆವೃತ್ತಿಯನ್ನು ನೋಡಲು ಭಾರೀ ಚಪ್ಪರ ತುಂಬಿ, ಖಾಯಂ ಎಚ್.ಎನ್. ಕಲಾಕ್ಷೇತ್ರ ತುಳುಕಾಡಿ, ಶಾಮಿಯಾನದಲ್ಲಿನ ಟೀವಿ ಸೆಟ್‌ಗಳ ಸುತ್ತಲಿನ ಕುರ್ಚಿಗಳೂ ಸಾಲದಾಗುವಷ್ಟು ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರದ ಸದಭಿರುಚಿಯ ಹಾಸ್ಯಪ್ರೇಮಿಗಳು ಬಂದಿದ್ದರು. ಜೊತೆಗೆ ಇದೇ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದ ನೇರಪ್ರಸಾರ ಕೇಬಲ್ ಟೀವಿಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತಷ್ಟು ಜನ ನೋಡಿದರಂತೆ. ಇದನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ ಐವತ್ತು ವರ್ಷಗಳಿಗೂ ಹಿಂದೆ ನನಗೆ ಮೊಟ್ಟಮೊದಲ ನಗೆಯ ಹಬ್ಬವಾದ ಆ ಒಂದು ಸಭೆ ಜ್ಞಾಪಕಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿದೆ.

ಕಾಲ - ಸನ್ 1951ನೇ ಇಸವಿಯ ಭಾನುವಾರದ ಒಂದು ಬೆಳಿಗ್ಗೆ; ಸ್ಥಳ - ಚಿತ್ರದುರ್ಗ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಒಂದು ತಾಲ್ಲೂಕು ಕೇಂದ್ರ. ಕೆಲವೇ ತಿಂಗಳುಗಳ ಹಿಂದೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿದ್ದ ಅಲ್ಲಿನ ಮೊದಲ ಶಾಶ್ವತ 'ಅಶೋಕ' ಸಿನಿಮಾ ಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ಜಮಾಯಿಸಿದ್ದವರಲ್ಲಿ ನಾನೂ ಒಬ್ಬ. ಸಿನಿಮಾ ಮಂದಿರ ಎಂದಾಗ ದೊಡ್ಡ ಊರುಗಳಲ್ಲಿನ ಮೆತ್ತನೆಯ ಕುರ್ಚಿಗಳ ಹವಾನಿಯಂತ್ರಿಕ ಉರ್ವಶಿ, ಮೇನಕೆ, ನರ್ತಕಿಯರ ಚಿತ್ರ ನಿಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಮೂಡಬಹುದು. ಮೊದಲು ಥಿಯೇಟರಿನ ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕು.

ಅದು ಶಾಶ್ವತ ಸಿನಿಮಾ ಮಂದಿರ, ಮಳೆ ಬಿಸಿಲುಗಳನ್ನು ಒಳಗೆ ಬಿಡದಷ್ಟು ಭದ್ರವಾಗಿತ್ತು ನಿಜ. ಆದರೆ ಅದು ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ನಮ್ಮ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಮಹಾ ಜನತೆಗೆ ಮನರಂಜನೆ ಒದಗಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಟೂರಿಂಗ್ ಟಾಕೀಸುಗಳ ಪಡಿಯಚ್ಚು ನಾಲ್ಕಾಣೆಯ (25 ಪೈಸೆ) ನೆಲ, ಅದರ ಹಿಂದೆ ಆರಾಣೆಯವರ ಬೆಂಚೆಂಬ ತೆಂಗಿನಹಲಗೆ. ಇವುಗಳ ಹಿಂದೆ ಎಂಟಾಣೆಯ ಕುರ್ಚಿ ಹನ್ನೆರಡಾಣೆಯ ಸೋಫಾಗಳೂ ಇದ್ದವಂತೆ. ಅವುಗಳ ಸಂಪರ್ಕ ನನಗೆಂದೂ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಈ ನೆಲ-ಬೆಂಚ್ ಕ್ಲಾಸ್ ಪ್ರೇಕ್ಷಕರಿಗೆ ಇಂದಿನ ಸಿಟಿ ಬಸ್ಸಿನ ಪ್ರಯಾಣಿಕರಂತೆ ಒಳಗೆ ಬಂದವರಿಗೆಲ್ಲಾ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಡುವ flexibility ಸ್ಥಿತಿಸ್ಥಾಪಕಶಕ್ತಿ ಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ 'ಏ ಯಾವನವನು ಜರಗಲೇ' ಎನ್ನುವ ಗೇಟ್‌ಕೀಪರ್ ಗದರಿಕೆ ಕಾದಿರುತ್ತಿತ್ತು.

ಕ್ಷಮಿಸಿ, ಇಂದಿನ ಎಷ್ಟೋ ಹಾಸ್ಯಭಾಷಣಕಾರರಂತೆ ನಾನೂ ಏನೋ ಹೇಳುಕ್ಕೆ ಹೊರಟು ಇನ್ನೇನೋ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಅದು ಆ ಚಿತ್ರಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ಸೇರಿದ ಬಹಳ ಜನರಿಗೆ ನನ್ನಂತೆಯೇ ಅಲ್ಲಿ ಏನೋ ನಡೆಯುತ್ತದೆ ಎಂದು ಮಾತ್ರ ಗೊತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ಏನು ಎನ್ನುವ ಅರಿವಿರಲಿಲ್ಲ. ಕೆಲವು ಸಮಯದ ನಿರೀಕ್ಷೆಯ ನಂತರ ಅಂದಿನ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ಅದು ದಾವಣಗೆರೆಯ ಕಾಲೇಜಿನಿಂದ ಬಂದಿದ್ದ ಮೇಸ್ವರೊಬ್ಬರ ಭಾಷಣ. ಈಗಾದರೆ ಭಾಷಣ ಎಂದು ತಿಳಿದ ತಕ್ಷಣ ಅರ್ಧದಷ್ಟು ಜನ ಎದ್ದು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಆಗ ಕಾಲೇಜು ಮೇಸ್ವರುಗಳು ತುಂಬಾ ಅಪರೂಪ. ಅಲ್ಲಿದ್ದವರು ಕುಳಿತೇ ಇದ್ದರು.

ಸ್ವಾಗತ ಭಾಷಣ ಮಾಡಿದವರು ಅಂದಿನ ಭಾಷಣದ ವಿಷಯ ಭಾಷಣಕಾರರ ಹೆಸರು ಹೇಳಿರಬೇಕು. ನಾನು ಕೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ಅಂದಿನ ಭಾಷಣದ ವಿಷಯ ತಿಳಿಸುವ ಅಗತ್ಯವೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಸಿನಿಮಾಮಂದಿರದಲ್ಲಿದ್ದ ನಮಗೆ ಅದು ಕೆಲವೇ ನಿಮಿಷಗಳಲ್ಲಿ ನಗೆಯ ಹಬ್ಬವಾಯಿತು. ಅಲ್ಲಿನ ಪ್ರೇಕ್ಷಕರ ನಗೆಯಲೆಗಳು ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ದೂರ ದೂರದ ಮನೆಯವರಿಗೂ ತಲಪಿರಬೇಕು. ಇನ್ನಷ್ಟು ಮತ್ತಷ್ಟು ಜನ ಬಂದು ಚಿತ್ರಮಂದಿರ ತುಂಬಿ ತುಳುಕಾಡಿತು. ಅಂದಿನ ಭಾಷಣ ಮಾಡಿದವರು ಕನ್ನಡದ ಹಿರಿಯ ಹಾಸ್ಯಸಾಹಿತಿ ನಾ. ಕಸ್ತೂರಿ ಎಂದು ನನಗೆ ಅರಿವಾದದ್ದು ಕೆಲವು ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ. ಆ ಭಾಷಣ ಮೈಸೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದ ಪ್ರಸಾರಾಂಗ ಏರ್ಪಡಿಸಿದ್ದ 'ನಗೆ' ವಿಷಯದ ಪ್ರಚಾರೋಪನ್ಯಾಸ ಎಂದು ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಕಾಲೇಜು ಓದುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಗೊತ್ತಾಯಿತು.

ಕೇಳಿದ ಭಾಷಣದ ವರದಿ ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಶುಷ್ಕವಾಗುತ್ತದೆ. ಅದರಲ್ಲೂ ನಗೆ ಭಾಷಣದ ವರದಿ ನಗೆಪಾಟಲೇ ಆಗುವ ಅಪಾಯವಿದೆ. ಪುಟ್ಟ ಮಗುವನ್ನು ತಾಯಿ ಮೇಲೆ ಎಸೆದು ಮತ್ತೆ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡಾಗ ಏನೋ ಆಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೆದರಿದ್ದ ಮಗುವಿಗೆ ಮತ್ತೆ ತಾಯಿಯ ಬೆಚ್ಚನೆಯ ಅಪ್ಪಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಾಗ ಸಿಗುವ ಸಮಾಧಾನ, ಅದರಿಂದ ಉಕ್ಕುವ ಅದರ ಕಿಲಕಿಲ ನಗು; ಗರ್ವದಿಂದ ಮೀಸೆ ತಿರುಗಿಸುತ್ತಾ ಬಂದವನು ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದ ಹಾಗೆ ಬಾಳೆ ಹಣ್ಣಿನ ಸಿಪ್ಪೆಯ ಮೇಲೆ ಕಾಲಿಟ್ಟು ಜಾರಿಬಿದ್ದಾಗ ನೋಡಿದವರ ಗಹಗಹ ನಗು; ಹಾಗೇ ಬಿದ್ದವನ ಕಾಲು ಮುರಿದಿದೆ ಎಂದು ತಿಳಿದಾಗ ನಗುವಿನ ಬದಲು ಬರುವ ಆತಂಕ- ಹೀಗೆ ಹಾಸ್ಯದ ವಿವಿಧ ಮಾದರಿಗಳನ್ನು ಹಲವಾರು ಜೋಕುಗಳು ನಿದರ್ಶನಗಳ ಮೂಲಕ ಅತ್ಯಂತ ಆಕರ್ಷಕವಾಗಿ ವರ್ಣಿಸಿದರು. ಕಸ್ತೂರಿಯವರು ಅಂದು ಹೇಳಿದ ಜೋಕುಗಳು ಈಗಲೂ ಜ್ಞಾಪಕದಲ್ಲಿ ಉಳಿದಿವೆ. ಆ ಹಾಸ್ಯೋತ್ಸವದಲ್ಲಿ ಅವರು, ಈ ಹಾಸ್ಯಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಇವರು ಮಾಡಿದ ಜೋಕುಗಳೆಂದು ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಓದಿದಾಗ ಅಯ್ಯೋ ಇದನ್ನು ನಾಕ ಅವತ್ತೇ ಹೇಳಿದ್ದರಲ್ಲ ಎನ್ನಿಸುತ್ತದೆ.

ಆಗ ನಮ್ಮ ಜೀವನಗಳಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಗಡಿಯಾರದ ಪ್ರವೇಶವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅಂದಿನ ಭಾಷಣ ಎಷ್ಟು ಗಂಟೆಗೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ನನ್ನ ದೇಹದೊಳಗಿನ ಗಡಿಯಾರ ಮಧ್ಯಾಹ್ನದೊಳಗೆ ಹೊತ್ತು ಮೀರಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿತ್ತು. ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಪ್ರೇಕ್ಷಕರು ಹಸಿವನ್ನು ಲೆಕ್ಕಿಸದೆ ಆ ಭಾಷಣ ಸಂಜೆಯವರೆಗೂ ಮುಂದುವರಿದಿದ್ದರೂ ಕೇಳಲು ಸಿದ್ಧರಿದ್ದರು. ಕಸ್ತೂರಿಯವರ ಬಳಿ ಮಾತನಾಡಲು ಸರಕೂ ಇದ್ದಿರಬೇಕು. ಆದರೆ ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಮ್ಯಾಟನಿಗೆ ದುಡ್ಡು ಕೊಟ್ಟು ಟಿಕೆಟ್ ಪಡೆದಿದ್ದ ಪ್ರೇಕ್ಷಕರ ಕಾಯುವ ಸಹನೆಗೆ ಮಿತಿಯಿತ್ತು. ಸಿನಿಮಾ ಮಾಲೀಕರ ಒತ್ತಡದಿಂದಾಗಿ ಭಾಷಣ ಮುಗಿಯಲೇ ಬೇಕಾಯಿತು.

ಆಗ ನನಗೆ ಹತ್ತುವರ್ಷ. ಬಂದಮ್ಮನವರ ಹಸು ಕರುಹಾಕಿದ್ದು, ಶ್ಯಾನುಭೋಗರ ತೋಟದಲ್ಲಿ ಒಂದು ತೆಂಗಿನಗೊನೆ ಕಳವಾದದ್ದು ಒಂದು ಇಡೀ ವಾರದ ಸಂಭಾಷಣೆಗೆ ಗ್ರಾಸವಾಗುವ ಒಂದು ಪುಟ್ಟ ಹಳ್ಳಿಯಿಂದ ಚೂರು ದೊಡ್ಡ ತಾಲ್ಲೂಕು ಕೇಂದ್ರಕ್ಕೆ ಆಗತಾನೇ ಬಂದಿದ್ದೆ. ಆಗ ಕಂಡಿದ್ದೆಲ್ಲವೂ ಹೊಸ ಅನುಭವಗಳೇ. ನಮಗೆ ಕಸ್ತೂರಿಯವರ ಭಾಷಣ ಅದ್ಭುತ ವಿಸ್ಮಯವೆನಿಸಿದ್ದರಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷವೇನು ಇಲ್ಲ. ಈ ಭಾಷಣದ ಗುಂಗಿನಿಂದ ಹೊರಬರಲು ಕೆಲವು ವಾರಗಳೇ ಬೇಕಾಯಿತು. ಆದರೆ ಮೆಣಸಿನಕಾಯಿ (ಬಜ್ಜಿ), ಖಾರದ ಮಂಡಕ್ಕೆ ಉಸ್ಲಿಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿ ಬೆಳಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ ನಮ್ಮೂರಿನ ಜನ ನಿಷ್ಠೂರವಾದಿಗಳು. ತಮಗೆ ಬೇಡದ್ದನ್ನು 'ಲೇ ತೆಗಿಯಲೇ' ಎಂದು ಹೆಗಲಮೇಲೆ ಟವಲ್ಲನ್ನು ಜಾಡಿಸಿ ತಿರಸ್ಕರಿಸಿ ಎದ್ದು ಹೋಗುವವರು. ಮಲೆಯಾಳಿ ಮಾತೃಭಾಷೆಯ ಕಸ್ತೂರಿಯವರ ಭಾಷಣ ತಮ್ಮದೇ ವಿಶಿಷ್ಟ ಭಾಷೆಯಿದ್ದ ನಮ್ಮೂರಿನ ಅಷ್ಟೊಂದು ಜನಕ್ಕೆ ಪ್ರಿಯವಾದದ್ದು ಈಗಲೂ ಆಶ್ಚರ್ಯ ಹುಟ್ಟಿಸುತ್ತದೆ.

ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬಾಲಂಗೋಚಿ ಸೇರಿಸಬೇಕು. ಶಾಂತಿಪ್ರಿಯ ಅಶೋಕನ ಹೆಸರಿನ ಆ ಚಿತ್ರಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ಪ್ರದರ್ಶಿತವಾಗುತ್ತಿದ್ದ ಚಿತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ರಂಜನ್,

ನಂಬಿಯಾರ್, ಎಂಜಿಆರ್ ಮೊದಲಾದವರ ದೊಣ್ಣೆವರಸೆ, ಕತ್ತಿ ವರಸೆಗಳಂತಹ ಹಿಂಸಾದೃಶ್ಯಗಳೇ ತುಂಬಿರುತ್ತಿದ್ದುದರಿಂದಲೋ ಅಥವಾ ಅ-ಶೋಕದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಾಂಬ, ದುರ್ಗಾಕೋಟೆ, ಪಂಡರೀಬಾಯಿಯರು ಕೊಡಕೊಡಗಟ್ಟಲೆ ಕಣ್ಣೀರು ಸುರಿಸಿದ್ದ ಕಾರಣಕ್ಕೋ ಭಾರೀ ನಷ್ಟವಾಗಿ ಆ ಚಿತ್ರಮಂದಿರ ಮುಚ್ಚಿತು. ಮುಂದೆ ದುಡ್ಡಿನ ಒಡತಿಯ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಮರುಹುಟ್ಟು ಪಡೆದ ಮೇಲೆ ಹಣ ಗಳಿಸಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿತಂತೆ. ಆಗ ಆ ಥಿಯೇಟರಿನಲ್ಲಿನ ಆಸನ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಬದಲಾಗಿರಬಹುದು.

(ಪ್ರಾರಂಭದಂತೆಯೇ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಕಂಸದಲ್ಲಿ ಚೂರು ವಿವರಣೆ: ಒಟ್ಟು ಒರಿಜಿನಲ್ ಜೋಕುಗಳು 50-60 ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ನಾಕ ಹೇಳಿದ ಜೋಕುಗಳು ನಮಗೆ ಅವತ್ತು ಬಿದ್ದು ಬಿದ್ದು ನಗುವಷ್ಟು ತಾಜಾ. ಅದೇ ಜೋಕುಗಳು ಇಂದಿನ ಹಾಸ್ಯ ಭಾಷಣಗಳನ್ನು ಕೇಳುವವರಿಗೆ ಅಷ್ಟೇ ಒರಿಜಿನಲ್. ನಾಕರ ಅಂದಿನ ಭಾಷಣ ಜೋಕುಗಳನ್ನು ಮೀರಿದ ಹಾಸ್ಯ ಸಾಹಿತ್ಯ; ಹಾಗೆಯೇ ಮೊನ್ನೆ ವೈದ್ಯ, ನಿನ್ನೆ ಭುವನೇಶ್ವರಿ ಮಾಡಿದ ಭಾಷಣಗಳು ಸಹ)

(ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಪದಗಳು ಇಂದಿನ ಬೆಂಗಳೂರು ಶಿಷ್ಯ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ: ಜರಗಲೇ = ಸ್ವಲ್ಪ ಮೂವ್ ಮಾಡಣ್ಣ; ತೆಗಿಯಲೇ = ಓ ಪಿಟ್)

★★★

With Best Compliments From
*Excel Tools & Engineering
Enterprises*

B-20, 1st Cross
Peenya Industrial Estate
Bangalore - 560 058

ಈಡಿಯಟ್ ಬಾಕ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ...

ಕಣ್ಣೀರು ಮತ್ತು ಕೋರ್ಟು...

☺ ಗುರು

ಸೋಮವಾರದಿಂದ ಶುಕ್ರವಾರದವರೆಗೆ ಪ್ರತಿ ರಾತ್ರಿ ಒಂಬತ್ತಕ್ಕೆ ಸೀರಿಯಲ್ಲಿಗೆ ಅಡ್ಡಿಕ್ಟ್ ಆಗಿ ಈ ಟೀವಿ ಛಾನಲ್‌ನ್ನು ತಿರುಗಿಸಿ ಅದರೆದುರು ಮುಖಮಾಡಿ ಕೂಡುವ ಜನ ಈಚೆಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲೇ ಜನಪ್ರಿಯ ಧಾರಾವಾಹಿ ಮುಕ್ತ ಬಿತ್ತರಗೊಳ್ಳುವುದು. ಮಧ್ಯಮವರ್ಗದ ನಮ್ಮ ಪಲ್ಸನ್ನು ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ಮೀಟುವ ಸಕಲ ಗುಣಗಳನ್ನೂ ಈ ಸೀರಿಯಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಸಲು ಮುಕ್ತ ಪಡೆ ಎಲ್ಲ ಕ್ರಮವನ್ನು ಚಾಚೂ ತಪ್ಪದ ಹಾಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಹೆಂಗಳೆಯರ ಮನ ಮೀಟುವ ಕಣ್ಣೀರು ಇಲ್ಲಿ ಧಾರಾಳವಾಗಿದೆ, ಭ್ರಾಮಕ ಲೋಕವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುವ ಕಥಾ ಹಂದರವಿದೆ ಮತ್ತು ಈ ಕತೆ ತೆಳುವಾಯಿತು, ಪ್ರೇಕ್ಷಕರು ದೂರ ಸರಿಯಬಹುದು ಎಂಬ ಡೌಟು ಉದಯಿಸಿದಾಗ ಧುತ್ತನೆ ಕೋರ್ಟಿನ ಸೀನುಗಳು ಪ್ರವೇಶಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಮಧ್ಯಮ ವರ್ಗದ ಜನರ ಮಹತ್ತರ ಆಕಾಂಕ್ಷೆಗಳಾದ ಮಾಡಲುಗಳಾಗುವುದು, ಅದರಿಂದ ಸಂಪತ್ತು ಗಳಿಸುವುದು, ನಂತರ ಸುಖವಾಗಿದ್ದುಬಿಡುವುದು... ಕೃಷಿಯಲ್ಲಿ ಕೈಯಾಡಿಸುವುದು, ಸಂಪತ್ತು ಗಳಿಸುವುದು, ನಂತರ ಸುಖವಾಗಿದ್ದುಬಿಡುವುದು... ಇಲ್ಲಿನ ಪಾತ್ರಗಳು ಒಂದು ಥೀಮು ಇಲ್ಲೂ ಒಂದು ತಿರುವು ಕಾದಿದೆ! ಇದಕ್ಕೆ ಪೂರಕವಾಗಿ ಕತೆಯನ್ನು ಪೋಷಿಸಿ ಬೆಳೆಸಲಾಗುತ್ತದೆ; ಅದೇ ರೀತಿ ಮತ್ತೊಂದು ಆಶಯವಾದ ದುಷ್ಟ ನಿಗ್ರಹಣೆಯೂ ಸಹ ಇಲ್ಲಿನ ಮತ್ತೊಂದು ಥೀಮು, ಅದಕ್ಕೆ ಪೂರಕವಾಗಿರುವಂತೆ ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ವಿರೋಧಿಗಳ ಒಂದು ಎಳೆ-ಕೊಲೆ + ಮೈನಿಂಗ್ ಕಂಪನಿಯ ಮೂಲಕ ನಮ್ಮ ಹೃದಯ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಪಾಠವನ್ನೂ ನಿರ್ದೇಶಕರು ಕಲಿಸಿ ಪ್ರಕೃತಿಮಾತೆಯ ಹಾಗೂ ನಮ್ಮ ಹೃದಯವನ್ನು ಸೂರೆಗೊಂಡುಬಿಡುತ್ತಾರೆ!

ಮೈನಿಂಗ್ ವ್ಯವಹಾರ ಮುಗಿದ ನಂತರ ಸಿ ಈ ಟಿ ಪ್ರಶ್ನೆ ಏಳುತ್ತದೆ - ಅದಕ್ಕೂ ಸೀರಿಯಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಪರಿಹಾರ ದೊರೆಯಲಿದೆ. ಈ ನಡುವೆ ಧಾರಾಳವಾಗಿ ಕಣ್ಣೀರು ಸುರಿಸಲು ಅನುಕೂಲವಾಗುವ ಹಾಗೆ ಒಂದು ಚೆಂದುಳ್ಳಿ ಚೆಲುವೆಯನ್ನ ದುಬಾಯಿಯಲ್ಲಿ ಲೈಂಗಿಕವಾಗಿ ಶೋಷಣೆ ನಡೆಸುವ ಪ್ರಸಂಗ ಎದುರಾಗುತ್ತೆ, ಸಿ ಈ ಟಿ ಸಮಸ್ಯೆಗೆ ಪೂರಕವಾಗಿ 93 ಪರ್ಸೆಂಟು ಮಾರ್ಕ್ಸ್ ತೆಗೆದ ಪುಟ್ಟ ಹಸಿಗೂಸಿನಂತ ಹೆಣ್ಣು ಕೂಸು ಮೆಡಿಕಲ್ಲು ಸೀಟು ಸಿಗಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಆತ್ಮಹತ್ಯೆ ಮೊರೆಹೋಗುತ್ತದೆ. ಕಥೆ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತದೆ. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ ಇಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಮಠದ ಸ್ವಾಮಿಗಳೂ ಬರುತ್ತಾರೆ, ಅವರೂ ನಮ್ಮ ನಿಮ್ಮ ಹಾಗೆಯೇ ಪ್ರೇಮದಲ್ಲಿ ಬೀಳುತ್ತಾರೆ, ಅದೂ ಗಂಡನನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡ ವಿಧವೆಯ ಮನ ಗೆಲ್ಲುವಲ್ಲಿ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗುತ್ತಾರೆ ಕೊನೆಗೆ ಪ್ರೇಮ ಗೆದ್ದು

ಸ್ವಾಮೀಗಳು ಪೀಠ ತ್ಯಜಿಸಿ ಸಂಸಾರ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಹೆಣ್ಣಿನ ಬಾಳಿಗೆ ದೀಪವಾಗುತ್ತಾರೆಯೇ? ಇಲ್ಲ ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ನಿರ್ದೇಶಕರಿಗೆ ಬಂದ ಎಸ್.ಎಂ.ಎಸ್.ಗಳಲ್ಲಿ ಅದೆಷ್ಟೋ ಪರ್ಸೆಂಟಿನಷ್ಟು ವೀಕ್ಷಕರು ಸ್ವಾಮಿಗಳಿಗೆ ಮದುವೆ ಮಾಡಿಸಬೇಡಿ ಎಂದು ಕೋರುವಂತೆ, ಬದಲಾವಣೆಯನ್ನು ಇಷ್ಟಪಡದ ಮಿಡಲ್ ಕ್ಲಾಸ್ ಸೆಂಟಿಮೆಂಟುಗಳು ಹೀಗೆ ನಿರ್ದೇಶಕರ ಕೈ ಹಿಡಿದು ದಾರಿ ತೋರಿಸುತ್ತವೆ.

ನಮ್ಮ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ವಿದಂಬಿಸಲೋ ಅಥವಾ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ರೂಪು ಹೀಗಿದೆ ಎಂದು ತೋರಿಸಲೋ ಇಲ್ಲಿ ಹಿಂಡಿಂಡಾಗಿ ರಾಜಕಾರಣಿಗಳು, ಮತ್ತು ಖಾಸಗಿ ಕಾಲೇಜೋಡೆಯರು ಸಾಲುಸಾಲಾಗು ಬರುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಮನರಂಜನೆಯನ್ನೂ ಕೈಲಾದಷ್ಟು ನೀಡುತ್ತಾರೆ. ಉನ್ನತ ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿರುವ ಪೊಲೀಸ್ ದಂಪತಿಗಳ ಪಾತ್ರವೂ ಸಹ ಇದ್ದು ಗಂಡ ಹೆಂಡರಲ್ಲಿನ ಭಾವನೆಗಳ ತಿಕ್ಕಾಟಕ್ಕೆ ಆಯಾಮ ನೀಡಲು ಅದರ ಮೂಲಕ ಪ್ರೇಕ್ಷಕರ ಸಿಂಪತಿ ಗಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಯತ್ನಿಸಲಾಗಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿನ ಒಂದು ತಮಾಷೆ ಮೊನ್ನೆ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂತು - ನಕ್ಸಲ್ವೆಟ್ ಒಬ್ಬನನ್ನು ಮಾತನಾಡಿಸಲು ಹೆಂಡತಿ ಹೋಗಿದ್ದು ಹಿಂದಿನ ಪ್ರೇಮದಿಂದಲೇ ಎಂದು ಗಂಡು ಪೊಲೀಸಿಗೆ ಡೌಟು. ಆತ ಆಕೆಯೊಂದಿಗೆ ಜಗಳ ತೆಗೆದಾಗ ಹಿಂದಿನ ಗಡಿಯಾರದಲ್ಲಿ ಗಂಟೆ ಒಂಬತ್ತು ಕಾಲು, ನಾಲಕ್ಕು ನಿಮಿಷ ಜಗಳಾಡಿದಾಗ ಗಂಟೆ ಎರಡೂ ಮುಕ್ಕಾಲು! ಇನ್ನೊಂದು ಅಸ್ವಾಭಾವಿಕವೆನ್ನಿಸುವುದು ಇಡೀ ಸೀರಿಯಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಯಾರನ್ನು ಯಾರೂ ತಗುಲಿಸುವುದು ಮುಟ್ಟುವುದು ಮಾಡುವುದೇ ಇಲ್ಲ ಎಲ್ಲರೂ ಮಠಗಳ ಮಡಿಯಲ್ಲಿರುತ್ತಾರೆ! ಪ್ರೀತಿ, ದುಃಖ, ಸಂತೋಷ ಇವು ಯಾವುದೂ ಸಾಂತ್ವನದ ಸಂಪರ್ಕವೇ ಇಲ್ಲದೇ ಜರುಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ! ಹಾಗಿದ್ದರೆ ಸೀರಿಯಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಸೆಳೆಯುವ ಮತ್ತು ಎಳೆಯುವ ಅಂಶ ಯಾವುದು? ಸೆಳೆಯುವ ಮತ್ತು ಎಳೆಯುವ ಅಂಶಗಳು ಹೇರಳವಾಗಿವೆ - ಪೋಸ್ಟ್ ಮಾರ್ಟಂಗೆ ಬಗೆಗಿನ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳು, ನಕ್ಸಲ್ವೆಟುಗಳ ಬಗೆಗೆ ಚಿಂತನೆ, ಅಜ್ಜ ಅಜ್ಜಿ ನಡುವಿನ ಸರಸ (?) ಸಂಭಾಷಣೆಗಳು, ಯೌವನವನ್ನು ವೃದ್ಧಿಸುವ ಗಿಡದ ಬಗೆಗಿನ ಮಾರ್ಕೆಟಿಂಗು, ತಮಾಷೆ ಎನಿಸುವ ಕೋರ್ಟು ಸೀನುಗಳು... ಕಾವ್ಯವಾಚನ ಮತ್ತು ವಿವರಣೆ....

ಭ್ರಾಮಕ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಹೇಗೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಕರೆದೊಯ್ಯಲಾಗುವುದು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಮೊನ್ನೆ ನನ್ನ ಗೆಳೆಯರೊಬ್ಬರು ಹೀಗೆ ವಿವರಿಸಿದರು - ಮಾಡಲ್ ಹುಡುಗಿಗಿ 10 ಲಕ್ಷ ಹಣದ ಒಂದು ಆಫ್ಲರು ಬರುತ್ತದೆ - ಸೀರಿಯಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿನ ಸುಮಾರು ಹಣಕಾಸಿನ ವ್ಯವಹಾರಗಳು ಲಕ್ಷಗಳಲ್ಲಿಯೇ, ಮೂವತ್ತೈದು ವರ್ಷ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಯಲ್ಲಿ ದುಡಿದೆ, ರಿಟೈರಾದಾಗ ಹತ್ತು ಲಕ್ಷ ಒಟ್ಟಿಗೇ ನೋಡಲಿಲ್ಲ ನಾನು, ಮಾಡಲ್ಲಿಂಗಿನಲ್ಲಿ ಹತ್ತು ಲಕ್ಷ ಒಂದೇ ಸಲ ದೋಚೋ ಹಾಗಿದ್ದರೆ ಹೇಗಿತ್ತು... ಅವರು ಪೇಚಾಡಿಕೊಂಡುಬಿಟ್ಟರು, ಪಾಪ!

ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಅನಿಸಿದರೂ ಮುಕ್ತ - ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ರಂಜಿಸುತ್ತಿದೆ, ಅದರಿಂದ ಅದು - ಈಸ್ ಸಿಂಪ್ಲಿ ಗುಡ್! ಆಗಿರಲೇಬೇಕು. ಮರೆತಿದ್ದು: ಎಲ್ಲರ ಅಭಿನಯವೂ ಸುಪರ್ಬ್!

ಪುಸ್ತಕ ಪರಿಚಯ:

ಸಭ್ಯರೊಬ್ಬರ ಆತ್ಮೀಯ ಮಾತು. ಮಾತು ...

☺ ಗೋಪಾಲಿ

ಗಣಕ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಶ್ರೀ ಚಿ.ವಿ. ಶ್ರೀನಾಥಶಾಸ್ತ್ರಿ ಅವರು ಕಳೆದ ವರ್ಷ ಅವರ ಸೇವೆಯಿಂದ ನಿವೃತ್ತರಾದರು. ಸೇವೆಯಲ್ಲಿದ್ದಷ್ಟೂ ದಿವಸ ಅವರೊಂದಿಗೆ ಹೆಗಲಿಗೆ ಹೆಗಲು ಕೊಟ್ಟು ಸಹಕರಿಸಿದ ಎಲ್ಲಾ ಸಹೋದ್ಯೋಗಿಗಳಿಗೆ ಒಂದು ನೆನಪಿನ ಕಾಣಿಕೆಯನ್ನು ಅವರು ನೀಡಿದರು. ಅದು “ನಾನು ಮೋಸಗಾರನೇ?” ಎಂಬ ಸುಮಾರು ಅರವತ್ತು ಪುಟಗಳ ಲಲಿತ ಪ್ರಬಂಧಗಳ ಸಂಕಲನ.

ಸುಲಲಿತವಾಗಿ ಓದಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವ ಈ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಶಾಸ್ತ್ರಿಯವರು ತಮ್ಮ ವೈಯಕ್ತಿಕವಾದ ಅನುಭವಗಳ ನೆನಪನ್ನು ಬಿಚ್ಚಿ ಹರವುತ್ತಾ ವಿನೋದಿಕವಾಗಿ ಹಾಗೂ ಸಭ್ಯವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಬಿಡಿಸುತ್ತಾ ಒಂದು ಚಿತ್ರವನ್ನು ಕಣ್ಣು ಮುಂದೆ ತಂದಿಡಲು ಸಫಲರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಈ ಸಂಕಲನದ ಹೆಗ್ಗಳಿಕೆ ಮತ್ತು ಪ್ಲಸ್ ಪಾಯಿಂಟು ಕೂಡಾ. ಈ ಪ್ಲಸ್ ಪಾಯಿಂಟೇ ಕೊಂಚ ಓವರ್‌ಡೋಸ್ ಆಯಿತು ಅನಿಸುವುದು ಕೊನೆಯ ಪ್ರಬಂಧಕ್ಕೆ ಬಂದು ನಿಂತಾಗ! ಶೌಚಾಲಯಗಳ “ಸಮರ್ಪಕ ಬಳಕಾ ವಿಧಾನವನ್ನು” ಅವರು ರೂಪಿಸುವಾಗ ಪುಟ ಹಾರಿಸೋಣವೆನಿಸುತ್ತೆ. ಆದರೂ ಸಂಕಲನ ನಮ್ಮ ಮೆಚ್ಚುಗೆ ಗಳಿಸುವುದು ಅದರಲ್ಲಿನ ವೈವಿಧ್ಯತೆಯಿಂದಾಗಿ ಮತ್ತು ಆತ್ಮೀಯನೊಬ್ಬ ತನ್ನ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಆಪ್ತರೊಂದಿಗೆ ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುವ ಹಾಗೆ ಹೇಳುವ ಧಾಟಿ. ಕನ್ನಡ ಗಣಕ ತೀರಾ ಈಚೆಗೆ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಹಲವು ತೆರನಾದ ಆಕ್ರೋಶಪೂರಿತ ಟೀಕೆಗಳನ್ನು ಅರಗಿಸಿಕೊಂಡವರೂ ಇವರೇ. ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದೇ ಒಂದು ನೋವಿನ ನುಡಿಯನ್ನೂ ಇಲ್ಲಿ ಬಿಂಬಿಸಿಲ್ಲದಿರುವುದು ಶಾಸ್ತ್ರಿಯವರ ಸಜ್ಜನಿಕೆಯ ಗುರುತು. ಪುಸ್ತಕ ಕೆಳಗಿಡುವವರೆಗೂ ಈ ಸಜ್ಜನಿಕೆಯ ಸ್ವಭಾವ ಎದ್ದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಉತ್ತಮ ಪ್ರಬಂಧಗಳ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿಯೂ ಈ ಕೃತಿ ಒಂದು ಸ್ಥಾನ ಗಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಅರ್ಹವಾಗಿದೆ. ಇದೇ ಪ್ರಾಕಾರದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣ ತೊಡಗಿಸಿಕೊಂಡು ಹೆಸರು ಮಾಡಬಹುದಾಗಿದ್ದ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು ಗಣಕದ ಕಡೆಗೆ ಹೊರಳಿದ್ದು ಒಂದರಲ್ಲಾದ ನಷ್ಟವು ಮತ್ತೊಂದಕ್ಕಾದ ಲಾಭವೇ!

ಕೊನೆ ಡೋಸು: ಈ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಶ್ರೀನಾಥ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು ಡಾ. ಅನಂತಮೂರ್ತಿಯವರ ಎಪ್ಪತ್ತೆರಡನೇ ಹುಟ್ಟಿದ ಹಬ್ಬದಂದು ಅರ್ಪಿಸಿದರಂತೆ. ಗಣಕ

ಪರಿಷತ್ತಿನ ಗಲಾಟೆಯಾದಾಗ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಇವರು ಮೋಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬ ಆರೋಪವನ್ನು ಕೆಲವರು ನಿರಾಧಾರವಾಗಿ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಮೇಲೆ ಹೊರಿಸಿದ್ದರು. ಗಣಕ ಪರಿಷತ್ತು ಎಂದರೆ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು ಎಂದೇ ಪ್ರಚಲಿತವಾಗಿತ್ತು. ಡಾ. ಅನಂತಮೂರ್ತಿಯವರು ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಕೈಲಿ ಹಿಡಿದು, “ಏನು ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳೇ, ಅಷ್ಟೊಂದು ಬೇಜಾರು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಿಟ್ಟಿದೀರಾ?” ಅಂತ ಕೇಳಿದರಂತೆ! ಶಾಸ್ತ್ರಿಯವರನ್ನು ಹತ್ತಿರದಿಂದ ಬಲ್ಲ ಯಾರಿಗಾದರೂ ಹೀಗನ್ನಿಸುವುದು ಸಹಜವೇ. ನಮಗೂ ಹಾಗೇ ಅನ್ನಿಸಿದ್ದು! “ನೋಡೀ ಹೇಗೆ ಬೇಸ್ತು ಬೀಳಿಸಿದೆ..” ಎಂದು ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು ಮುಗ್ಧವಾಗಿ ನಗೆ ಬೀರಿದಾಗ, ಯಾರಿಗೆ ಮುಖ ಅರಳದು?

ಒಂದು ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ

© ವಾಣೀ ಸುರೇಶ್

ಅಪರಂಜಿಯ ಹಾಸ್ಯ ವಿಶೇಷಾಂಕದ ಕೃಪೆಯಿಂದ - ಪ್ರತಿ ಹೊಸ ವರುಷವನ್ನೂ - ನಗುಮುಖದಿಂದ ಬರಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಸಂಪ್ರದಾಯವನ್ನು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ಹುಟ್ಟುಹಾಕಿರುವ ತಮಗೆ ಅಭಿನಂದನೆಗಳು. ಈ ಸಲದ ವಿಶೇಷಾಂಕದ ಬಗೆಗಿನ ನನ್ನ ಅನಿಸಿಕೆಗಳನ್ನು ತಮ್ಮೊಳಗೆ ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳಲು ಈ ಬರಹ.

ಈ ಸಂಚಿಕೆಯೂ ಯಥಾ ಪ್ರಕಾರ ತನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹಿಂದಿನ ಸಂಚಿಕೆಗಳಂತೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಆಕರ್ಷಕವಾಗಿ ಮೈದುಂಬಿ ಬಂದಿದೆ. 'ಅಪರಂಜಿ ಕಿಡಿ'ಯ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕಿಡಿಯೂ ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಚಟಪಟಿಸಿ ಚಿನಕುರುಳಿಯಂತೆ ಸಿಡಿದಿದೆ. ಇನ್ನುಳಿದ ಲೇಖನಗಳೂ ಸಹ ಒಟ್ಟಾರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ರಂಜಿಸಿವೆ.

“ರಾಮನು ಸೋಮನನ್ನು ಹೊಡೆದಿರುವುದರ” ಬಗ್ಗೆ, ರೋಚಕವಾದ ವರದಿಯನ್ನು prepare ಮಾಡಬಹುದಾದ ಅನೇಕ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳನ್ನು ಅತ್ಯಂತ ರಂಜನೀಯವಾಗಿ ತೋರಿಸಿಕೊಟ್ಟಿರುವ ಸೂರಿ ಹಾರ್ದಳೈಯವರಿಗೆ ಧನ್ಯವಾದಗಳು. ಜರ್ನಲಿಸಂ ಕೋರ್ಸಿನ ಪಠ್ಯ ತಯಾರಕರು ಇತ್ತಕಡೆ (ಈ ಲೇಖನದ ಕಡೆ) ಗಮನ ಹರಿಸಿದರೆ ಬಡ್ಡಿಂಗ್ ಜರ್ನಲಿಸ್ಟರುಗಳಿಗೆ ತುಂಬಾ ಅನುಕೂಲವಾಗಬಹುದು.

ದೇವಲೋಕದಲ್ಲಿ ನಡೆದ “ಗುಪ್ತ ಸಮಾಲೋಚನೆ”ಯಿಂದ ಹಿಡಿದು, ಸಮಸ್ಯೆ ಬಗೆಹರಿದಿದ್ದರಿಂದ ಅವರು ಪಟ್ಟ “ಸಂತಸದ ಸಂಭ್ರಮ”ದವರೆಗೆ ಶಿವು ಅವರ “ಸೇತುವೆ ಪ್ರಕರಣ”ವು ವಿಡಂಬನೆ ನಿಜಕ್ಕೂ ಕುಶಲ ಕೊಟ್ಟಿತು. ಪ್ರಸಕ್ತ ರಾಜಕೀಯ ಧುರೀಣರತ್ತ ಹರಿದಿರುವ ಅವರ ವಾರೆನೋಟದ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿನ - ಇಂದ್ರ, ಬ್ರಹ್ಮ, ಉರ್ವಶಿ ಜಡೆಮುನಿದ್ವಯರು - ಇತ್ಯಾದಿ ಪ್ರಖ್ಯಾತಿಗಳನ್ನು ಸಾಂಕೇತಿಕವಾಗಿ ಗುರುತಿಸಬಹುದು! ದೇವಲೋಕ, ಪ್ರೇತಲೋಕದವರೂ e-mailಗೆ ಶರಣಾದರೆ ನಮ್ಮ internet connection slow ಆಗದೆ ಇನ್ನೇನಾಗತ್ತೆ ಹೇಳಿ!? fibre optics ಅಳವಡಿಸಿ internet connectivity speedನ ಹೆಚ್ಚಿಸ್ತೀವೀಂತ ರಸ್ತೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅಗೆದೂ ಅಗೆದೂ ಗಬ್ಬೆಬ್ಬಿಸಿದ್ದಷ್ಟೇ ಬಂತು ಭಾಗ್ಯ ಅಂತ ಅನ್ನಿಸತ್ತೇ ಅಲ್ಲೇ?

ಈ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಮಿಂಚಿರೋದೊಂದ್ರೆ ಕೆಲವು ಅನುವಾದಗಳು - ಸ್ಟೀಫನ್ ಲೀಕಾಕ್ ಮತ್ತು ಪುಡ್‌ಹೌಸರಿಂದ ಸ್ಫೂರ್ತಿ ಪಡೆದು ಬರೆದಿರುವ ಲೇಖನಗಳು....

ಅದರಲ್ಲೂ ಲೀಕಾಕರ ಶೈಲಿಯ ದಟ್ಟ ವಾಸನೆ ಹೊಡೆಯುವ ಹಾ.ರಾ.ರವರ ಅನುವಾದದಲ್ಲಿ ವಾಕಿಂಗ್ ಬಗ್ಗೆ ಅವರ ಡೆಫಿನಿಶನ್, ರುದ್ರಭೂಮಿಯ ಪುಣ್ಯಯಾತ್ರೆ

ಮುಂತಾದ ಹತ್ತು ಹಲವು ಬಗೆಗಳು ಮತ್ತು ವಾಕಿಂಗಿನ ಚರ್ಯೆ ಇತ್ಯಾದಿಗಳು ನಿಜಕ್ಕೂ ನಕ್ಕು ನಗಿಸಿ ಹಗುರಾಗಿಸಿದ ವಿವರಗಳು.

ಗೋಗರ್ಜಿಯಾಸನ ಕುಕ್ಕುಟರಾಜ, ಕ್ರೇಟೋವಿನ ಕುಕ್ಕುಟಾಗ್ರಹಣದ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ತನ್ನ ಶಕ್ತಿಮೀರಿ ನಿಷ್ಫಲಗೊಳಿಸಲು “ಕೆಕ್ಕಿಸಿದ” ರೀತಿಯನ್ನು ಹೆಚ್.ಕೆ. ರಾಮಚಂದ್ರಮೂರ್ತಿಯವರು ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಸೆರೆಹಿಡಿದಿದ್ದಾರೆ. ಚೇತೋಹಾರಿಯಾಗಿರುವ ಅವರ ಈ ಲೇಖನ ನಿಜಕ್ಕೂ off beat!.

ಇನ್ನು ಅ.ರಾ.ಸೇ.ಯವರ “ಐರಾವತ” ಅದರ ವಿಶಿಷ್ಟ ಛಾಪಿನಲ್ಲಿ ತುಂಬಾ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮೂಡಿ ಬಂದಿದೆ. ಅವರು ಇಷ್ಟು ದಿನಗಳ (ವರ್ಷಗಳ) ದೀರ್ಘ ಮೌನ ಮುರಿದದ್ದು ನಮ್ಮಂಥ ಅವರ fanಗಳಿಗೆ ಸಂತಸದ ಸುದ್ದಿ. ಇದನ್ನು ಸಾಧ್ಯಗೊಳಿಸಿದ ಅಪರಂಜಿಗೆ thanks.

“ರಂಗೋಲಿಗೆ - ಒಗ್ಗರಣೆ ಹಾಕಿ - ಮಾಡಿದ ಉಪ್ಪಿಟ್ಟಿಗೆ - ಶೀಗೇಕಾಯಿ ಬೆರೆಸಿ - ಯಜಮಾನರಿಗೆ ತಿನ್ನಕ್ಕೆ ಕೊಡಬೇಕೆನ್ನುವ” ತುಂಡು ಸಂಭಾಷಣೆ ಧಡೂತಿನಿಯರು ವಾಯುವಿಹಾರಕ್ಕೆ ಬಂದು ನಡೆಸುವ ಮಸಲತ್ತಿನಂತೆ ಕಾಣಬೇಕಾದರೆ, ಅದು ನಮ್ಮ ಶ್ರೀನಿವಾಸ ವೈದ್ಯರಿಗಲ್ಲದೆ ಇನ್ನಾರಿಗೆ ಸಾಧ್ಯ?! “ಯಾರೋ ತಮ್ಮ ತುರುಬನ ನೆನೆಸಿಕೊಳ್ಳೋ” ಹಾಗೆ ತಾವೂ ತಮ್ಮ ತುರುಬನ್ನ ನೆವರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ನೆವದಲ್ಲಿ ಮುಂಜಾನೆಯ ವಾಯುವಿಹಾರದಷ್ಟೇ ಹಿತವಾಗಿ ಅವರು ನಾಸ್ತಾಲಿಜಿಸಿರೋದು ತುಂಬಾ ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ.

ನಾಳೆ ಹೆಮ್ಮರವಾಗಿ ಬೆಳೆಯುವ ಇಂದಿನ ಕನ್ನಡಮ್ಮನ ಸಸಿಗಳು “ಕಮ್ ಯಾ, ಗೋ ಯಾ, ನೋ ಯಾ” ಎಂದು ಉದುರಿಸುವ ಅಣೆ ಮುತ್ತುಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಅವರ ಅತ್ಯಂತ ಫೇವರಿಟ್ ಕ್ರೇಜ್‌ನ ಚಿತ್ರಣವನ್ನು ಭುವನೇಶ್ವರಿ ಹೆಗ್ಗಡೆಯವರು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಟ್ಟೋ ಹಾಗೆ ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ.

ಇಷ್ಟು ದಿನಗಳೂ ನಾವು ಕಾತರದಿಂದ ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದ “ಇನ್‌ಸ್ಟೆಕ್ಟ್ ಗಧಾ” ಈ ಸಲ ಮುಕ್ತಾಯಗೊಂಡಿದೆ. ಕೆ.ವಿ. ಐಯ್ಯರವರ ನೀಳತೆಯಿಂದ ನವಿರಾದ ಹಾಸ್ಯ ಭಾಗಗಳನ್ನಷ್ಟೇ ತೆಗೆದು ಮೂಲಕ್ಕೆ ಅಪಚಾರವಿಲ್ಲದಂತೆ, ದೊಡ್ಡಯ್ಯನಂಥದ್ದೇ ಸ್ಟಿಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಭಟ್ಟಿಯಿಳಿಸಿ ತೆಗೆದು, ನಮಗೆಲ್ಲಾ ಅದರ ರುಚಿ ತೋರಿಸಿದ್ದಕ್ಕೆ ಧನ್ಯವಾದಗಳು.

ಜೈ ಗಧಾ!!

ಬೇರೆ ಅಂತೆ, ಸು.ವಿ. ಮೂರ್ತಿಯವರ ಕಾರ್ಟೂನುಗಳು, ಸುಕೇಶವರ ಕೆಲವು ಚುಟಕಗಳು ಪತ್ರಿಕೆಯ over all ಅಂದವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿವೆ. ಒಟ್ಟಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಹಾಸ್ಯೋತ್ಸವಂ ಗೆಲ್ಲೆ! ಹಾಸ್ಯ ವಿಶೇಷಾಂಕಂ ಬಾಳ್ಗೆ!! May the tribe of “ಅಪರಂಜಿ ಬಳಗ” increase!

★★★

ಮನೆ ಹೆಸರಿನೋಪಾಖ್ಯಾನ

☺ ಮೂಲಾ

ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ನಾನು ವಾಯುವಿಹಾರ (ವಾಕಿಂಗ್) ವನ್ನಾರಂಭಿಸಿದ್ದೆ. ಏಕೆ? ಆರೋಗ್ಯದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೇ? ಹಾಗೆಂದು ನಾನು ತಿಳಿದಿದ್ದೆನೆ? ಇಲ್ಲ. ಆರೋಗ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಅಷ್ಟೊಂದು ಕಾಳಜಿ ಏನೂ ನನಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಹಾಗಾಗಿ ಒಂದು ದಿನ ವಾಕಿಂಗ್ ಹೋದರೆ ಮಗದೊಂದು ದಿನ ಚಕ್ಕರ್. ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಉದ್ದಕ್ಕೆ ಆಚೀಚೆ ನೋಡದೆ ವಾಹನಗಳಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಮೈಮೇಲೆ ಬರುತ್ತದೋ ಎಂದು ನೇರ ದಿಟ್ಟಿಇಟ್ಟು ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದೆ. ಹೀಗೆ ವಾಕಿಂಗ್ ಹೋಗಲು ಏನೂ ಸ್ವಾರಸ್ಯ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಸುಮಾರು ದಿವಸ ವಾಕಿಂಗ್ ಹೋಗದೆ ಮನೆಯಲ್ಲೇ ಕುಳಿತೆ.

ಇನ್ನು ವಾಯುವಿಹಾರಧಾರಿಣಿಯಾಗದಿದ್ದರೆ ನಮ್ಮ ಮನೆಯ ಬಾಗಿಲು ಆಗಲ ಸಾಕಾಗಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೆದರಿ ಒಂದು ದಿನ ರಾಹುಕಾಲದ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಹೊರ ಹೊರಟೆ. ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಿರುವಾಗ ಅಕಸ್ಮಾತ್ ನನ್ನ ಕಣ್ಣು (ವಾಹನ ಬರುವುದನ್ನು ಆ ಕ್ಷಣ ಮರೆತು) ಒಂದು ಮನೆಯ ಗೇಟಿನಲ್ಲಿ ಬರೆದ ಹೆಸರಿನತ್ತ ಹರಿಯಿತು. ಆ ಮನೆಗೆ 'ಬಾದರಾಯಣ ನಿಲಯ' ಎಂಬ ಹೆಸರನ್ನಿಟ್ಟಿದ್ದರು. ಅಲ್ಲಿಂದ ಮತ್ತೆ ನನಗೆ ವಾಕಿಂಗ್ ಹೋಗಲು ಎಲ್ಲಿಲ್ಲದ ಉತ್ಸಾಹ. ಮುಂದೆ ನಾನು ದಿನಕ್ಕೆ ಒಂದು ಬೀದಿಯಂತೆ ಹೋಗಿ ಆ ರಸ್ತೆಯ ಕೊನೆವರೆಗೂ ಇರುವ ಮನೆಗಳ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದೆ. ಈ ಊರಿನಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೊಂದು ಮನೆಗಳಿವೆ, ಅವಕ್ಕೆಲ್ಲ ಏನೇನು ಹೆಸರಿಟ್ಟಿರಬಹುದು? ಎಂಬ ಕುತೂಹಲ ಮೂಡಿತು. ಹಾಗೆಯೇ ನೋಡುತ್ತ ಮುಂದೆ ಸಾಗಿದೆ. ಯಾರು ಯಾರು ನನ್ನ ಮುಂದೆ ಹಿಂದೆ ಬರುತ್ತಾರೆ ಎಂಬ ಪರಿವೆ ಇಲ್ಲದೆ ನನ್ನ ನೋಟ ಮನೆಗಳ ಫಲಕ ನೋಡುವುದರಲ್ಲಿಯೇ ಕೇಂದ್ರೀಕೃತವಾಗಿತ್ತು. ವಾಕಿಂಗ್ ಹೋಗುವುದರಲ್ಲೂ ಮಜ ಇದೆ ಎಂದು ಮನವರಿಕೆಯಾಯಿತು. ಇಷ್ಟು ದಿವಸ ಈ ವಿಷಯ ನನ್ನ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬರಲಿಲ್ಲವಲ್ಲ ಎಂಬ ಬೇಸರವೂ ಮೂಡಿತು. ಪ್ರತಿದಿನ ವಾಕಿಂಗ್ ಹೋಗುವ ನೆಪದಲ್ಲಿ ಮನೆಗಳ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಓದುವುದು, ಅವಕ್ಕೆನು ಅರ್ಥವಿದೆ ಎಂದು ಯೋಚಿಸುವುದೇ ನನ್ನ ಹವ್ಯಾಸವಾಯಿತು. ಎಲ್ಲ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಮಿದುಳಲ್ಲಿ ತುಂಬಿಸಿ ಮನೆಗೆ ಬಂದು ಒಂದು ಕಡೆ ಕುಳಿತು ಹೆಸರಿಗೆ ಏನೇನು ಅರ್ಥವಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಯುತ್ತಿದ್ದೆ. ಗೊತ್ತಾಗದೆ ಇದ್ದದ್ದನ್ನು ನಿಘಂಟಿನಲ್ಲಿ ಪುರಾಣ ಕೋಶದಲ್ಲಿ ತಡಕಾಡುತ್ತಿದ್ದೆ. ಮತ್ತೆ ಕೆಲವಕ್ಕೆ ನಾನೇ ಅರ್ಥ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೆ. ನಾನು ವೀಕ್ಷಿಸಿದ ಮನೆಗಳ ಹೆಸರುಗಳು ಈ ರೀತಿ ಇತ್ತು; ಅಕೌಂಟ್ಸ್‌ನಿಲಯ, ಅನುಗ್ರಹ, ಅಭಿರುಚಿ, ಆನಂದ ನಿಲಯ, ಆಶೀರ್ವಾದ, ನಾದ,

ಶಬರಿ, ಹೇಮಾದ್ರಿ, ದೇವೀಕೃಪ, ಗಣೇಶಕೃಪ, ಕೌಂಡಿನ್ಯಕೃಪ, ಭಾರ್ಗವಕೃಪ, ಮಾತೃಕೃಪ, ಪಿತೃಕೃಪ, ಶ್ರೀನಿವಾಸಕರುಣಾಂತರಂತ, ವೃಷಭಕೃಪ, ಪವಿತ್ರನಿಲಯ, ಸುಖವಿಲ್ಲ ಸಪ್ತಗಿರಿ, ಇತ್ಯಾದಿ ಇತ್ಯಾದಿ... ಇನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿದರೆ ಪುಟಗಳೇ ಸಾಲದು. ಎಷ್ಟೊಂದು ವೈವಿಧ್ಯ ಹೆಸರುಗಳು. 'ಮನೆಗಳಿಗಾಗಿ ಸುಂದರ ಹೆಸರುಗಳು' ಎಂಬ ಪುಸ್ತಕವನ್ನೇ ಹೊರತರಬಾರದು ಎಂಬ ಯೋಚನೆ ನನಗೀಗ ಬಂದಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ 'ಮುದ್ದು ಮಗುವಿಗೆ ಅರ್ಥಪೂರ್ಣ ಹೆಸರು' ಎಂಬ ಪುಸ್ತಕ ಮಾರುಕಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಮನೆಗೆ ಹೆಸರು ಸೂಚಿಸುವ ಪುಸ್ತಕ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದೇ ನನ್ನ ಅನಿಸಿಕೆ. ಮನೆಯಾದರೂ ಕಟ್ಟಬಹುದು ಅದಕ್ಕೆ ಹೆಸರಿಡುವುದು ಎಷ್ಟು ಕಷ್ಟ. ಇಂಥ ಪುಸ್ತಕ ಇದ್ದರೆ ನಾಲ್ಕಾರು ದಿನ ಆ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಅಡಿಮೇಲು ಮಾಡಿ ಒಂದು ಹೆಸರು ಹುಡುಕಿ ಇಡಬಹುದು. ಏನಂತೀರ?

ಇನ್ನು, ಮನೆಗೆ ಕೆಲವು ವಿಶೇಷ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಏಕೆ ಇಟ್ಟಿರಬಹುದು ಎಂಬುದರತ್ತ ಗಮನ ಹರಿಸೋಣ. 'ಅಕೌಂಟ್ಸ್‌ನಿಲಯ'ದ ಮನೆಯವರು ಅಕೌಂಟ್ಸ್‌ಗೆ ಟ್ಯಾಷನ್ ಹೇಳುವ ಕಾರಣ (ಅವರಿಗೆ ಅಕೌಂಟ್ಸ್ ಅಂದರೆ ತುಂಬ ತುಂಬ ಇಷ್ಟ ಇರಬಹುದು. ಪ್ರಪಂಚ ನಡೆಯುವುದೇ ಇದರಿಂದ ತಾನೆ) ಆ ನೆನಪಿಗೆ 'ಅಕೌಂಟ್ಸ್‌ನಿಲಯ' ಎಂದು ಹೆಸರಿಟ್ಟಿರಬಹುದು. 'ಬಾದರಾಯಣನಿಲಯ'ದವರು ಬಾದರಾಯಣ ಸಂಬಂಧದ ನೆನಪಾಗಿ ಮನೆಗೇ ಆ ಹೆಸರು ಹಾಕಿರಬಹುದು. ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಸುಖ ನೆಮ್ಮದಿ ಇಲ್ಲದ ಮಹನೀಯರು ಅನ್ವರ್ಥಕವಾಗಿ ಮನೆಗೆ 'ಸುಖವಿಲ್ಲ' ಎಂದು ನಾಮಕರಣ ಮಾಡಿರಬಹುದು! ಮಾತೃಕೃಪ, ಪಿತೃಕೃಪ ಎಂಬ ಹೆಸರಿಟ್ಟವರಿಗೆ ಮಾತಾಪಿತೃಗಳಲ್ಲಿ ಅವರಿಮಿತ ಪ್ರೇಮವಿದ್ದು ಹಾಗಿಟ್ಟಿರಬಹುದೇ? ಅಲ್ಲ ತಂದೆತಾಯಿಯರನ್ನು ವೃದ್ಧಾಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಅಟ್ಟಿದ ಬಳಿಕ ಹೊಸ ಮನೆಗೆ ಅವರ ಹೆಸರನ್ನಿಟ್ಟು ಕೃತಾರ್ಥರಾಗಿರಬಹುದೇ? ಕೌಂಡಿನ್ಯ, ಭಾರ್ಗವ ಎಂದು ಹೆಸರಿಟ್ಟದ್ದು ಅವರವರ ಗೋತ್ರ ನೆನಪಿಗೆ ಬರಲಿ ಎಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದಾಗಿರಬಹುದು. ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಮನೆಗೆ ಹೆಸರಿನ ಕೊನೆಗೆ 'ವಿಲ್ಲ' ಎಂದು ಹೆಸರಿಡಬಯಸುವವರು ದಾರಿದ್ರ್ಯವಿಲ್ಲ, ಚಿಂತೆವಿಲ್ಲ, ಕಷ್ಟವಿಲ್ಲ, ಸೋಲುವಿಲ್ಲ, ಸಂಶಯವಿಲ್ಲ, ಇತ್ಯಾದಿ ಹೆಸರಿಡಬಹುದು ಎಂದು ನನ್ನ ಧರ್ಮಾರ್ಥ ಸಲಹೆ. ಇಲ್ಲಿಗೆ ಮನೆ ಹೆಸರಿನೋಪಾಖ್ಯಾನಕ್ಕೆ ಪೂರ್ಣ ವಿರಾಮ ಘೋಷಿಸಿದ್ದೇನೆ.

★★★

ವಾಸವಿ ಕ್ರೆಡಿಟ್ ಕೋ-ಆಪರೇಟಿವ್ ಸೊಸೈಟಿ ನಿಯಮಿತ

ಶ್ರೀ ಕನ್ಯಾಕಾಪರಮೇಶ್ವರಿ ದೇವಸ್ಥಾನದ ಆವರಣ, 8ನೇ ಕ್ರಾಸ್, ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಂ,
ಬೆಂಗಳೂರು - 560 003. ☎ : 23447014

ಶಾಖೆಗಳು

ಸಂಜಯನಗರ
☎ : 23419780

ಮೂಡಲಪಾಳ್ಯ
☎ : 23111283

ನೆಲಮಂಗಲ
☎ : 7726666

ಬೆಂಗಳೂರು ಮಹಾನಗರದ ವಿಶ್ವಾಸನೀಯ ಸಹಕಾರಿ ಸಂಸ್ಥೆ

100 ಕೋಟಿ

ವಾರ್ಷಿಕ ವಹಿವಾಟಿನತ್ತ.....

ನಿಮ್ಮ ಶುಭೋದಯಕ್ಕೆ - ನಮ್ಮ ಯೋಜನೆಗಳು

★ ಕೇವಲ 78 ತಿಂಗಳುಗಳಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಹಣ ದ್ವಿಗುಣಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ.

★ ನಿಮ್ಮ ನಿಶ್ಚಿತ ಠೇವಣಿಗಳ ಮೇಲೆ ಶೇ 10% ರಷ್ಟು ಗಳಿಸಿ.

ಭಾಗೀರಥಿ : ಗೌರಿಹಬ್ಬ, ಗರುಡ ಪಂಚಮಿ, ಯುಗಾದಿ ಹಬ್ಬದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳಿಗೆ ನಿಮ್ಮ ಪರವಾಗಿ ಮಂಗಳದ್ರವ್ಯಗಳಿಗಾಗಿ ಆಜೀವ ಪರ್ಯಂತ ಹಣವನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿಕೊಡುವ ಯೋಜನೆ. ನೀವು ವಿನಿಯೋಗಿಸಬೇಕಾದ ಕನಿಷ್ಠ ಮೊತ್ತ ರೂ. 1,000-00 ಮಾತ್ರ.

ನಿಮ್ಮ ಕಷ್ಟಾರ್ಥತ ಹಣ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ವಿನಿಯೋಗಿಸಿ.
ಸುಭದ್ರತೆಯೊಂದಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಆದಾಯ ಗಳಿಸಿ.

ಸದಸ್ಯರ ಠೇವಣಿಗಳಿಗೆ ಆದಾಯ ತೆರಿಗೆ ಕಡಿತದಿಂದ ವಿನಾಯಿತಿಯಿದೆ.

-: ಸೌಲಭ್ಯಗಳು:-

- ★ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಸಾಲ ★ ವ್ಯಾಪಾರ ಸಾಲ ★ ವಾಹನ ಸಾಲ ★ ಅಡಮಾನ ಸಾಲ
- ★ ಗೃಹೋಪಯಾಗಿ ಸಾಲ ★ ಮನೆಕಟ್ಟಲು / ಕೊಳ್ಳಲು / ದುರಸ್ತಿಗಾಗಿ

-: ಆಡಳಿತ ಮಂಡಳಿ:-

ರಾ.ಪ. ರವಿಶಂಕರ್, ಸ್ಥಾಪಕರು - ಅಧ್ಯಕ್ಷರು, ಎಕ್ಸ್. ವಿ. ಶಾಂತಮೂರ್ತಿ - ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರು,
ಎನ್. ಪಾರ್ವತಿ - ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ

ನಿರ್ದೇಶಕರು :

ಬಿ. ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿ, ಕೆ.ವಿ. ಸುರೇಶ್ ಕುಮಾರ್, ಪಿ.ಆರ್. ಸಂಜೀವಮೂರ್ತಿ, ವಿ.ಎ.ಅಶ್ವತ್ಥ,
ಎಚ್.ಬಿ. ಪ್ರಸಾದ್, ಎಸ್. ಸತೀಶ್, ಸಿ.ಎನ್. ನಾಗೇಶ್ವರ್ ರಾವ್, ಬಿ. ಎಸ್. ಗೋಪಿನಾಥ್,
ಡಾ|| ಪಿ.ಎನ್. ಗೋವಿಂದರಾಜುಲು, ಮತ್ತು ಕೆ. ಎಂ. ವಿಶಾಲಾಕ್ಷಿ

MALLIGE

PERSONALISED COMPLETE MEDICAL CARE

Mallige Medical Centre

31/32, Crescent Road,

Bangalore – 560001

Phone: 22203333, Fax: 22265298

E-mail: info@mallige.com

Mahabodhi Mallige Hospital

T. Mariappa Road, 1st Block, Jayanagar,

Bangalore – 560011

Phone: 26565678, Fax: 26571516

Web: <http://www.mallige.com>